

ZÁMEČEK

Měsíčník Cibule a Kebule pro dětské domovy

103

léto 2011

Děti z českých DD vyděly **56 tisíc pro DD Mukačevo!**

Ahoj kluci, ahoj holky!

Ani jsme se nenadáli a už je tady další o něco „větší“ Zámeček. Nutno připomenout, že především díky vám, našim Skvělým a Pilným redaktorům ze všech koutů republiky.

Moc by mne zajímalo: udělali jste dnes nějaký ten DOBRÝ SKUTEK? Pomohli malému dítěti v parku odloupnout žvýkačku z chodníku, která se mu tolik líbila? Možná už jste si do Zámečku o DOBRÝCH SKUTCÍCH psali, ale já věřím, že máte spoustu krásných, nových příhod, které Vás zahrály u srdce.

Sama se zamýšlím nad DOBRÝMI SKUTKY, které jsem v posledních dnech – nejlépe dnes vykonala. Mám ráda, když jsou lidé kolem mě šťastní. A pokud jim k tomu štěstíčku můžu pomoci, bez pochyb to udělám. Přináší mi to radost. Takže by se dalo říct, že mám těch DOBRÝCH SKUTKŮ asi pod kabátem tucty. Jenže!

Psal jsem o lidech, na kterých mi záleží, ale co ti ostatní? Všichni se zaměřujeme na určitý okruh lidí, blízký okruh lidí a to, co se děje takřikajíc za dveřmi, už je nám lhostejné.

Vzpomínám si, když jsem byla v domově, měla jsem vždy jistotu, že budu mít co jíst, že na mě čeká MOJE postel a že se nemám důvod čeho-koli bát, tak jako dřív. A pak už mě asi moc nezajímalo, jestli na to domov má, prostě jsem to brala jako samozřejmost. Pár jakýchsi informací o státním zařízení mne dostatečně ujišťovalo v tom, že hladomor ani bosé nohy nehrozí. Dokonce už asi nikdy nebudu krást dvacetyk mámě z peněženky, abych si koupila aspoň rohlíky.

Tak bych se vás ráda zeptala (i když vím, že se spousta z vás DOBROVOLNĚ zapojila do různých charitativních projektů, např. do knoflíkového projektu paní kastelánky Krasavy nebo neuvěřitelného koncertu Úsměv ukrajinským dětem – o obou píšeme na dalších stránkách). Takže tady je ta otázka:

POMÁHÁTE (SI)?

Veronika Vargová
šéfredaktorka

Zlatá věž Zámečku pro Býchory

Celkové prvenství v anketě Zlatá věž Zámečku za rok 2010 (tentokrát rozhodovali jen členové dětské redakce) získal jednoznačně Dětský domov se školou Býchory! Býchorští totiž obsadili

všechny vyhlášené kategorie:

Domov roku: atmosféra v DD, koně a stále něco nového
Projekt roku: Tančím, abych žil
Akce roku: Nejmilejší koncert Kolín
Reportáž: články bratrů Lukáše a Kuby
Gratulujeme a v příštím čísle vám domov zase po čase podrobněji představíme!

redakce

Gracián vyhrál Zlatou literu

Článek Graciána Svačiny s názvem Jak Livie Klausová viděla místo dětského domova Potěmkinovu vesnici získal v celostátní soutěži firemních a neziskových časopisů Zlatý středník cenu Zlatá litera určenou pro nejlepší článek roku. Cenu převzal na slavnostním večeru z rukou ředitele Akademie ČTK Jiřího

Chrasta. To je bomba, co?

(f)

V březnu navštívilo web Zámečku 1933 lidí, v květnu návštěvnost stoupla na 2314 lidí. Stoupl i počet zaregistrovaných osob. Čím to? Asi založením skupiny Zámeček (oficiální) na facebooku, kde každý den zveřejňuji informace týkající se převážně Zámečku. Také jsem na www.zamecek.net oživil Galerii, fotky z různých akcí dětských domovů přilákaly mnoho dětí i dospělých.

František Berger, webmaster

Chtěl bych vzkázat pořádný DÍKY do dětských domovů Tišnov, Kroměříž, Mikulov a Lipová u Šluknova. Děkuju, že jste nám v Jemnici pomohli vytvořit Úsměv ukrajinským dětem. A všem ostatním klukům a holkám: „Hele, dejte si už pohov! Dotáhněte všechny známky, kam dotáhnout jdou. A o prázdninách si odpočíte.“

Mějte se, Gracián

Úsměv ukrajinským dětem

Kluci a holky z českých domovů vykouzlili úsměv pro Mukačevo

Charitativní koncert Úsměv ukrajinským dětem se odehrál prvního června na den dětí v Jemnici. Výtěžek poputuje do dětské domova v Mukačevo na Ukrajině. Hlavním ředitelem této dobročinné akce byl Gracián Svačina. „Nebyl jsem v tom sám, hodně mě pomohli moji kamarádi z domova i další přátelé z rodin," nadšeně řekl Gracián. Byli to jmenovitě: Roman Kotůlek, Jirka Svačina, Ester Judová, Tomáš Svačina, Zuzka Sládková a Tomáš Lešňovský.

Když už všichni našli svoje předem určená místa, večer rozjely sestry z domácího DD Jemnice Anička a Maruška, které zazpívaly píseň od Verony. Vystoupení pokračovalo dál a na pódiu se seřadily, už několik let doslova bezkonkurenční, krásné slečny z DD Kroměříž, které zatancovaly aerobic, jehož choreografkou je Hanka Kynychová.

Vystoupení začalo od brzkého rána a skončilo kolem osmé večer. Dopoledne děti z dětských domovů připravily dva koncerty pro žáky jemnické ŽŠ. Po dopoledním vystoupení jsme byli rozděleni do několika skupin a šli jsme na oběd do jemnických restaurací a pizzerií. Po obědě nám domácí kluci a holky umožnili prohlídku svého domova. Někteří si našli čas zahrát si na úplně novém sportovním hřišti, které patří k DD Jemnice.

Poslední přípravy na večer

Poslední zkoušky a je to tu! Přijíždí významní hosté, kteří akci Úsměv ukrajinským dětem podpořili. Jsou to například Hanka Kynychová ze sdružení DD v pohybu, Veronika Vargová a Vladislav Sobol ze Zámečku, hejtman Vysočiny Jiří Běhounek, senátoři Vítězslav Jonáš a Miloš Vystřčil, dřívější ředitel nadace J. F. Rowlingové Jan Pffeifer a ředitelka Nadace Terezy Maxové dětem Terezie Sverdlinová.

Dále následovali dva černobílí, třináctiletí kluci z DD Mikulov, kteří se svým hip-hopem pořádně roztleskali i rozpískali plně jemnické kino. I Adrian, Alena, Diana, Erika, Darina a Sandra z DD Tišnov ukázali, že známý muzikál „Děti ráje" ovládají bravurně. Večer pokračoval v režii Ester Judové, která excelentně zazpívala skladbu Halelúja. Další zpěvačka, Andrea Pešková z DD Mikulov, také předvedla, že zpěv je koníček, který ovládá.

Hvězdný Franta z Lipové

Tak to šlo dál a dál, až přišla řada na Fandu Šimčíka z DD Lipová u Šluknova a jeho vystoupení ve stylu Michaela Jacksona, kterého už mnoho z nás mohlo vidět v akci Česko-Slovensko má talent. Opět zatancil, jako by s Michaellem Jacksonem někdy spolupracoval. „Ten vrtulník jsem nedal moc dobře," řekl hned po vystoupení ještě udýchaný Fanda. Blížil se konec večera. Na závěr si všechny vy-

stupující děti zazpívaly společně se skupinou o5 & Radeček písničku A co zítra, a tím se všichni účinkující v čele s úžasnou a vtipnou Terezou Kostkovou rozloučili.

Chvilu, na kterou všichni čekali

Podium bylo plno významných lidí, kteří buď přispěli dětem do Mukačevo nebo se podíleli na přípravě koncertu. Společně odpočítání, otočení šeků a výsledek byl jasný. Vybralo se krásných 56.300 korun. Tuhle částku dovezou některé děti společně s šéfem projektu Graciánem Svačinou za několik týdnů přímo do dětského domova na Ukrajině.

Franta Miker

šéfredaktor dětské redakce

Jak to viděl Gracián: Zámečku, my to dokázali!

Chtěl bych se s vámi podělit o největší zážitek v životě! S kámošema, bráchama a holkama z Jemnice jsme si někdy v lednu řekli, že uděláme radost klukům a holkám z ukrajinského domova, kteří taky vyrůstají v dětském domově, ale mají se ještě hůř než my všichni dohromady. Přišli jsme s nápadem Úsměv ukrajinským dětem. Prvního června jsme připravili tři koncerty v Jemnici. A bylo to velký, fakt jo!

Prvňáčci: „NÉÉÉÉ“
Pubertáci: „JOOOO“

Na začátku každého koncertu to nakoply Maruška a Anička Piroutkovy. „Tak a teď to rozjedeme!“ povzbuzovaly holky publikum. Prvňáčci řvali a učitelky: „Děti potichu, ale no tak,... potichu.“ Postupně se na pódiu vystřídaly všechny domovy, které dopoledne přijely. Z Kroměříže to rozpálili aerobikem, kde cví-

čí i tety. Hrálo se i kroměřížské divadlo. Z Mikulova Patrik a Lukáš ukázali hip hop, při kterém prvňáčci koukali, že zase vůbec nepromluví. Andrea Pešková, která zpívala Sto roků lásky. A jemnický domov se předvedl aerobikem a hlavně písničkou od Ester Judové, při které celé publikum ztichlo, a třeba mně šel mráz po zádech.

Asi nezapomenu na okamžik, kdy se moderátor Tomáš Lešňovský loučil se slovy: „Díky, že jste přišli. Dneska můžete přijít domů a říct mamce, že nenesete jedničky nebo razítka, ale že jste pomohli klukům a holkám na Ukrajině. Ahoj!“ A z publika se ozvalo: „Nééééé! Ještě néééé!“ křičely i horní řady, kde byli učitelé a učitelky. Úplně stejný byl další koncert pro druhý stupeň základky. Akorát přišli pubertáci. Ti křičeli ještě víc než prvňáci, a když nastoupily Aňa a a Muruška a ostatní domovy, křičeli od začátku až do konce: „Joooo!“

Gracián Svačina

Jak to chodí v DD Mukačevo:

- Děti nechodí do školy – třídy mají přímo v pokojích.
- Ložnice jsou veliké, některé až pro 30 dětí.
- Jídlo se s naším nedá srovnat – nejčastěji mají děti kaši (pohankovou, rýžovou, krupičnou), třeba i na snídani, oběd a večeři.

„Ještě jsem si neuvědomil, co jsme dokázali“

Tomáš Lešňovský, nenápadný kluk, který běhal od jednoho k druhému. Někdy křičel někdy dirigoval, ale i díky němu se vše povedlo. A Gracián o něm tvrdí. „Bez něj by to nešlo. Bez něj bychom to nedali.“

Jak jsi došel na to, že uspořádáš takovou velkou akci, kolik jsi do toho věnoval času?

Jelikož můj nejlepší kamarád Gracián Svachna byl na Ukrajině a přišel s touhle myšlenkou. Myslel jsem si stejně jako on, že je potřeba těm dětem pomoc. Času jsem na tom strávil nespočetně, ale jsem za to rád.

Podpořilo tě v tom hodně lidí, byly i nějaké odezvy jako, že to nedotáhneš do konce?

Ano, negativní odezvy byly. Dokonce mi bylo řečeno, že si až moc trůfám, ale já jsem věřil, že to dotáhneme.

Co říkáš na to, že ti v tom pomohlo tolik tvých přátel?

Je to super! Tím, že jsme na tom makali všichni společně, jsme se stali ještě většími přáteli.

56.300 korun, je slušná částka: Čekal jsi tolik?

Tolik jsem nečekal. Částka mě velmi mile překvapila.

Děti z českých domovů jsou proto, aby se peníze věnovaly na školní potřeby (lavice, židle...), máš nějakou představu o tom, jak se peníze využijí?

Myslím si, že je potřeba se na všem domluvit s panem ředitelem mukačevského domova. Ale jedno vím jistě, chci těm dětem udělat radost a třeba lavice a učebnice jsou dobrý typ. Ale možná je tam potřeba něco víc. Teď budeme pracovat na tom, abychom jim fakt pomohli.

Uvědomuješ si, co si dokázal? Pomohl si 170 dětem z DD Mukačevo na Ukrajině. Jak to vnímáš?

Tři dny po koncertě si snažím všechno srovnat v hlavě jsem strašně rád, že jsem těm dětem pomohl, ale pořád si tak nějak neuvědomuji, co jsem dokázal.

Akce se povedla, byla to tvoje první a poslední? Nebo ti může být Zámeček v příštích akcích blízko?

Určitě to není moje poslední akce, díky Úsměvu jsem si uvědomil, že tyto akce chci pořádát do budoucna, a budu velmi rád, když mi bude Zámeček a jeho redaktoři nablízku, protože jste super parta.

Na závěr koncertu Gracián říkal, že když jste se potkali ve čtvrté třídě, tak ti dal pěsti. Od té doby jste kámoši. Vrátils mu ji? A kvůli čemu to bylo?

Nevrátil jsem mu ji, protože od té doby jsme nejlepší kámoši. Všechno to bylo kvůli ženské, kterou jsme chtěli oba sbalit. A jen tak mimochodem, ani jeden z nás ji nedostal.

Ptal se František Miker

expedice mukačevo

Palec nahoru

Klukům a holkám z DD Tišnov, Kroměříž, Mikulov a Lipová u Šluknova, kteří vystoupili na třech benefičních koncertech Úsměv ukrajinským dětem a pomohli tím dětem ze sirotčince v Mukačevu. A samozřejmě všem z Jemnice, kteří akci skvěle zorganizovali! Děkujeme, děkujeme, děkujeme, jste skvělí!

Palec dolů

Pořadatelům celostátního Nejlepšího koncertu v Uherském Hradišti. Reportáž z této akce bohužel v Zámečku nenajdete, protože na rozdíl od organizátorů loňského finále nebo letošních regionálních kol nás do Hradiště nepozvali.

Co najdete v Zámečku ?

8 – 11

Tykání x Vykání

Věčné téma – je lepší si v domově s tetami a strejdy tykat nebo vykat? Zjišťovali šéfredaktoři dětské redakce Sandra a Franta.

12 – 16

Dětská redakce v akci

Kluci a holky z dětské redakce se na jaře sešli v Praze a v Jihlavě. Chcete k nim patřit taky? Přihlaste se na letní novinářské soustředění!

18 – 21

Fotbalový DD CUP

Rok se sešel s rokem a nejlepší fotbalisté z domovů se sešli v Praze na finále fotbalového dílu DD CUPu. Jak to dopadlo?

22 – 24

Albert Triathlon Tour

Zámeček je mediálním partnerem této úžasné akce, se kterou jste se už určitě setkali. Do příštího čísla připravujeme megareportáž!

48 – 49

Knoflíkování

Kastelánka „Zámečku“ shání knoflíky! Proč a co s nimi dělá? To ví už v mnoha domovech, které ji knoflíky poslaly. Zjistíte to taky...

50 – 51

Osm let v hajzlu

Veronika Návratová z VÚ v Jindřichově Hradci a strhující příběh jejího života, který se téměř z poloviny odehrál v domovech a „pastáčích“.

Je to vůbec možné?

Nemáš prezůvky? Nemáš hlad?

Nemáš kapesné!

Vždycky se najde někdo, kdo porušuje pravidla. Ve vládě, ve městě, ve škole a občas i v domově. A taky proto tady jsou noviny a novináři, aby tyhle nešvary odhalovali. A je to i jeden z cílů Zámečku – aby odhaloval, kde se děje něco špatného a ukazoval, kde to naopak dělají dobře.

Dříve Zámeček odhalil v jednom domově „pátou skupinu“ se šilenými tresty nebo protizákonnými kamery. Ale to už je docela dávno a my

si myslíme, že teď už budeme diskutovat maximálně o vykání a tykání nebo o tom, jak dlouhé jsou kde vycházky.

Nedávno jsme ale na nástěnce jedné rodinky v jednom (zatím nejmenovaném) domově našli tuhle neuvěřitelnou tabulku trestů. I když systémem kapesného přesně určuje zákon, tady tety strhávají peníze za nenošení domácí obuvi, nedojezení jídla nebo za to, když se nepřevlečete do domácího...

Datum	1.1.2011	2.1.2011	3.1.2011	4.1.2011	5.1.2011	6.1.2011	7.1.2011	8.1.2011	9.1.2011	10.1.2011	11.1.2011	12.1.2011	13.1.2011	14.1.2011	15.1.2011	16.1.2011	17.1.2011	18.1.2011	19.1.2011	20.1.2011	21.1.2011	22.1.2011	23.1.2011	24.1.2011	25.1.2011	26.1.2011	27.1.2011	28.1.2011	29.1.2011	30.1.2011	31.1.2011
1.1.2011																															
2.1.2011																															
3.1.2011																															
4.1.2011																															
5.1.2011																															
6.1.2011																															
7.1.2011																															
8.1.2011																															
9.1.2011																															
10.1.2011																															
11.1.2011																															
12.1.2011																															
13.1.2011																															
14.1.2011																															
15.1.2011																															
16.1.2011																															
17.1.2011																															
18.1.2011																															
19.1.2011																															
20.1.2011																															
21.1.2011																															
22.1.2011																															
23.1.2011																															
24.1.2011																															
25.1.2011																															
26.1.2011																															
27.1.2011																															
28.1.2011																															
29.1.2011																															
30.1.2011																															
31.1.2011																															

**Napište nám, co si o tom myslíte? Jak je to u vás?
Kapesné bude jedním z hlavních témat Zámečku, který vyjde v září...**

Redakce

PS: Rozhodli jsme se, že zatím nezveřejníme, kde jsme tu hroznou tabulku vyfotili. Dáme tomu domovu ještě šanci, protože chybu může udělat každý.

co vy na to ?

Velká anketa Zámečku: **TYkání nebo VYkání?**

1. Myslíte si, že by děti v domovech měly tetám a strejdům vykat, nebo tykat?

2. A proč?

3. U vás se tyká, nebo vyká? Líbí se vám to takhle, jak to máte ve vašem domově?

František Miker, DD Mikulov (šéfredaktor dětské redakce):

1. Podle mě by se mělo tykat.
2. Když to vezmu z hlediska mě: Tak mezi mnou, vychovatelem/kou i ředitelkou ta důvěra je. Myslím si, že je to i kvůli tomu, že si tykáme. Já osobně bych neřekl osobě, které vykám, co jsem vyvedl, v čem jedu, jaké mám problémy, ale ani co se dělo třeba u rodičů. Tohle všechno u nás můžu říct, protože vím, že to zůstane jen v místnosti, které jsme to probírali a mezi lidma, kterým věřím.
3. Tyká. Ani o tom nepřemýšlím, že by se u nás vykal, asi by to nebylo takové, jaké to tady je.

Patrik Miker, DD Mikulov (13):

1. Myslím si, že by se mělo tykat.
2. Protože v normálních rodinách se tyká, kdykoli jsem se zeptal někoho z mých kamarádů nebo spolužáků, všichni mi řekli, že se u nich tyká.
3. U nás se tyká, nedokážu si to ani představit, že by se u nás mělo vykat. Myslím si, že když jsou dětské domovy rodinného typu, tak by se mělo určitě tykat, a né vykat.

Antonín Vojtěšek, DD Mikulov (16):

1. Myslím si, že by se v DD rodinného typu mělo 100% tykat.
2. Máme se cítit jako doma a tam se tyká. Kdybych měl nějaký osobní problém, tak se mi určitě jednodušeji sděluje osobě, které říkám „teta“.
3. U nás v DD se tyká a jsem za to rád.

Angelika Navrátilová, DD Litovel:

1. Jak kde.
2. Záleží na tom, jak se vychovatelé a děčka k sobě chovají.
3. U nás se vyká. Asi je to tak lepší, nechtěla bych si tykat se všemi.

Dominik Vysoudil, DD Litovel (15):

1. Mělo by se tykat.
2. Jsme jak rodina.
3. U nás se vyká a myslím, že to není dobře.

Anna Kurzová (bývalá vychovatelka DD Jemnice):

S tímto problémem som se stretávala dlhodobe už na Slovensku vo svojom učiteľskom pôsobení. Keď som mala svoj súkromný ateliér - výtvarka a divadlo - mohli si moji štúdáci vybrať - tykanie alebo vykanie podľa chuti. Decká boli vo veku od 7 – 25 rokov. Verte tomu, že mi všetci tykali, až na pár nespemých vo veku ZŠ, tí vytrvali v návyku.

Keď som pracovala v DD v Jemnici, bolo mi na túto otázku vykať alebo čo povedané, že vykať a BASTA, a že mám hovoriť česky, to len tak btw., ale keď som bola deťmi požiadaná, aby som hovorila po slovensky, že sa chcu učiť, tak sme to kombinovali a bolo to v pohode.

Autorita (aspoň tá moja) sa na vykanie nikdy nezakladala a kde inde tykať, ak nie v domove?

Ono tykanie alebo vykanie by malo nasledovať po vzájomnej dohode, hm? Vtedy by nebol žiadny problém ani napätie.

Helena Stráská (ředitelka DD Zlín):

1. V dětském domově by si děti, tety a strejdrové měli tykat. Zvláště pokud se jedná o malý dětský domov (a bez školy) se dvěma až třemi rodinnými skupinami.
2. Jsme přeci doma! Máme společný svět, společně zážitky, máme k sobě důvěru a má nám být spolu dobře.
3. V našem domově si s dětmi tykáme. Jsme tady doma a děti jsou naše. Je to u nás tak od nepaměti a vlastně si nedovedeme představit, že by to bylo jinak. Jak bychom měli učit čtyřletou Markétku a Filipka, že teta, co je ukládá a čte pohádku, je nějaká paní, co jí musím říkat VY teto?

Kamila Haldovská, DD Maštov (17):

1. Spíše tykat.
2. Je to více rodinný a udržuje to rodinné vztahy.
3. U nás se tyká a nevadí mi to, je to lepší a líbí se mi to.

Milan Šabach, DD Maštov (15):

1. Vykat.
2. Tak bylo by to pro každého lepší, aspoň by si tolik nedovoľovali na vychovatele.
3. U nás se tyká a nelíbí se mi to.

Martin Jelínek, DD Maštov (10):

1. Tykat.
2. Je to víc osobnější.
3. Tyká a líbí se mi to tak.

Kristýna Mikulová, DD Kroměříž (15):

1. Asi tykat, ale už jsem si na to vykáni zvykla, takže je mi to celkem jedno.
2. Tykat, ale proto, že s těmi lidmi trávíme mnoho času a svěřujeme se jim, řešíme problémy a vykáme jim, to je trochu zvláštní.
3. Vyká, na vykáni jsem si zvykla a asi bych to neměnila, protože stejně si se všema vychovatelama nerozumím a nesvěřuji se jim, takže mi to vyhovuje tak, jak to je. Protože k tomu, komu se svěřuji, mám dobrý vztah a někdy, na skoro pořád, je oslovuji jménem, ale vykám, nevadí mi vykáni...zvyk je zvyk.

Gracián Svačina, DD Jemnice (šéfreportér):

1. Myslím si, že v našem domově by se mělo tykat.
2. Já si myslím, že pokud bychom vychovatelkám tykali, měli bychom k nim bližší vztah. Vidím, jak se snaží nám vytvořit prima prostředí, ale tykáni je přece prostředek, jak se cítit ještě víc jako doma, ne?
3. U nás v domově se vyká. A nechápu proč.

Irena Tomková, DD Plesná (17):

1. Tykat by se mělo.
2. Protože když chtějí, abychom byli jako rodina, tak je lepší, když si tykáme.
3. U nás se tyká a jsme rádi, protože si pak připadáme jako doma.

Jana Frühaufová (ředitelka DD Uherský Ostroh):

1. Myslím si, že by se mělo tykat, ale každému to také nemusí „jít přes pusu“. Takže bych nechala rozhodnutí na každém jednotlivci.
2. Jsme dětský domov rodinného typu a ve většině rodin se tyká. Alespoň děti z našeho DD svým rodičům tykají. Takže když dětem nahrazujeme rodiče, proč netykat.
3. V našem DD se tyká i vyká. Nechávám opravdu rozhodnutí na každém jednotlivci. Mně se v každém případě od dětí líbí více tykáni.

Květoslava Solaříková (ředitelka DD Mikulov):

1. Pála bych všem dětem, aby mohly svým tetám a strejdům v domově tykat. Dovedu si ale představit, že jim to nemusí být vždy příjemné (např. starším dětem krátce po nástupu do domova), i když u nás se zatím nikdy.
2. Tykáni je pro mne výrazem blízkého vztahu, kamarádství, přátelství, důvěry. Vychovatel v domově je děbály se svěřit se svými problémy. Tykáni boří bariéry a já chci, aby nám děti důvěřovaly, nesých kolegů jsem se nikdy nesetkala s nejmenšími výhradami.
3. Otázka tykáni a vykáni v domovech se na stránkách Zámečku otvírá opakovaně již po léta, což dokazuje, že to děti docela trápí. Ráda bych tady ujistila vychovatele, ředitele i ostatní zaměstnance domovů, že tykáním jejich autorita rozhodně neutrpí. Naopak, věřím, že sami ocení bližší a důvěrnější vztah k dětem.

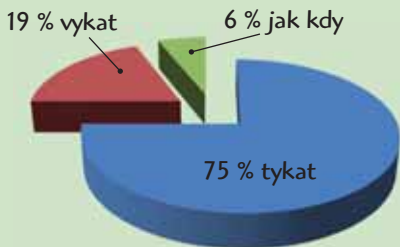
Závěr:

To, že má každý jiný názor, můžete vidět i v naší anketě. Některým je to jedno, jiní zastávají názor, že by se mělo vykat, ale většina, kteří nám odpověděli, jsou pro, aby se v dětských domovech tykalo. Že je to tak, můžete vidět na grafu, který je sestaven podle vašich odpovědí.

Jsmě rádi, že nám odpověděli i vychovatelé (jak bývali, tak i současní) a velké dík patří také ředitelům dětských domovů, kteří si našli pár minut a poslali nám odpovědi.

Sandra & Franta
šéfredaktoři dětské redakce

Jak chtějí děti v DD oslovovat tety a strejdy?

A jak to je ve skutečnosti – tyká se nebo vykává?

Vlastimil Kotrbatý:

Vykání v DD mi připadá jako přežitek z doby komunismu

Vlastimil Kotrbatý (14) je studentem tercie osmiletého gymnázia Open Gate. V rámci svého menšího projektu REALITA, který v budoucnu uvedu, jsem udělal další rozhovor.

Co si představuješ pod pojmem DD?

Když jsem byl ještě na základce, jezdili jsme na školy v přírodě, kde jsme byli ubytováni společně na pokoji např. 4 lidi. Měli jsme společné záchody, koupelny, jídelnu.... Takhle nějak si představuji DD. Na pokojích 1-4 lidé (děti) se společnými záchody (samozřejmě, že ne pro všechny, ale pro třeba dva pokoje), společnou jídelnou...

Jak myslíš, že to chodí s dárky v DD?

Napišme (i když to bude znít hrozně), že každé dítě má určitý „kredit“ (podle prospěchu ve škole, chování atd.) a z něj se mu dávají dárky, třeba na Vánoce.

Jak myslíš, že to mají děti v DD se školou?

Myslím si, že nejspíše nějak dobře ne. Protože je pořád nějaké riziko, že se najde nějaký blbý/á kluk/holka, který se mu budou posmívat nebo dokonce šikánovat za to, že nemá rodiče. Ale kdyby tato má domněnka nebyla správná, byl bych velmi rád.

Jaký myslíš, že mají děti v DD osud?

Už jen to, že jsou v DD, je osud smutný, ale na druhou stranu jsou zase v jistém slova smyslu silnější než „my“, děti z rodin.

Jak si myslíš, že se děti z DD postaví na vlastní nohy a odejdou?

Je mezi lidmi, co se postavili na vlastní nohy, rozší-

řený, dle mého názoru, mylný fakt, že se na vlastní nohy nedokážou postavit a dají se na dráhu zločinu. To podle mě pravda není. Děti z DD mají šanci v životě uspět a troufám si napsat, že i větší než děti z rodin, protože logicky už nejen proto, že mají za sebou svůj osud, ale i z té, že v DD se naučí být s někým neustále v kontaktu, a také nebrečet kvůli všemu. A o tom, že nemají všechno na první požádání, se zmiňovat snad ani nemusím.

Co si myslíš o tom, že by děti měly svým vychovatelům vykat?

Samozřejmě, že by měli, já doma také vykám svým rodičům... Ale moment, dnes je 21. století. Doby, kdy děti vykaly svým rodičům, jsou dávno pryč! Jsem proti tomu, aby děti vykaly svým rodičům, připadá mi to jako přežitek z doby komunismu, kdy vychovatelky byly soudružkami vychovatelkami! Podle mě musí snad být i pro toho vychovatele ponížující, když si nechává vykat například od pětiletého dítěte!

Ptal se **Lukáš Kotlár**
DD Uherský Ostroh & Open Gate

Moravské setkání dětské redakce Zámečku:

Spali jsme v pivovaru, byli v „pastáku“,
povídali si s policejní mluvčí
a doprovázel nás psychiatr ...

Pro moravské setkání aktivních redaktorů našeho časopisu bylo tentokrát vybráno město Jihlava. Celý víkend byl v režii Graciána Svačiny. Z řad dětí dorazilo téměř 20 zástupců, dospělých se sešlo osm. Ubytování nám od pátku do neděle poskytl místní Pivovar Jihlava vyrábějící pivo Ježek.

Z krajského úřadu do novin

První zastávkou naší dvoudenní pouti se stala budova krajského úřadu Vysočiny. Tisková mluvčí Jitka Svatošová nás po vřelém přivítání zavedla do kongresového centra, kde probíhá zasedání zastupitelů. Naštěstí byl zrovna sál prázdný, takže jsme se mohli klidně posadit do křesel těchto vysoce postavených lidí a hrát si tak na zástupce různých politických stran. Prezentace paní Svatošové zahrnovala obecné informace jak o Vysočině, tak i o samot-

ném krajském úřadu. Nutno podotknout, že kraj Vysočina nemalou částkou přispěl na tento sraz a dokonce nás v pátek všechny pozval na večeři. Děkujeme!

Naše další kroky vedly do Jihlavských listů, kde mimo jiné pracuje Graciánův bývalý spolužák a dlouholetý kamarád David Kratochvíl. Od ředitelky budovy, paní Evy Krpálkové, která má na starost obchodní oddělení a marketing, jsme se dozvěděli historii těchto novin a plno dalších věcí. Jihlavské listy byly založeny roku 1892 a momentálně mají 31 zaměstnanců. Jejich noviny vychází dvakrát týdně, stojí 15 Kč. Od roku 1994 vychází i městské noviny, které jednou měsíčně najdou lidé ve svých poštovních schránkách. Obyvatelé daných měst se tak dozví veškeré informace o dění v jejich nejbližším okolí zcela zdarma. David Kratochvíl nás potom provedl budovou a názorně nám předvedl svou práci.

Speciální host a pár minut slávy webmastera

V podvečer nám Gracián představil významného hosta, který s námi zůstal po celý víkend. Byl jím psychiatr Jan Pfeiffer. Možná toto jméno málokomu něco řekne, ale určitě každý zná slavnou spisovatelku J. K. Rowlingovou, autorku Harryho Pottera. A právě pan Pfeiffer má s autorkou knih o mladém kouzelníkovi Potterovi mnoho společného – je to totiž bývalý ředitel Nadace Children's High Level Group, kterou paní Rowlingová založila. Důvodem jeho návštěvy bylo navázání spolupráce Zámečku nejen s ním, ale také přímo s paní Rowlingovou.

Večer proběhla dvacetiminutová prezentace ohledně našeho webu – www.zamecek.net. Slova se ujal František Berger, webmaster, a vzal to hezky od podlahy. Podrobně popsal každou rubriku, vysvětlil registraci a nakonec se rozhodl o novém bodovém systému, který se těchto stránek týká.

Ducha jsme v podzemí nespatriili

Sobotní dopoledne jsme se rozdělili do tří skupin, každá z nich byla poslána na nějaké zajímavé místo. Naše skupinka se vydala do podzemních katakomb. O tomto dobrodružství se rozepsali jiní, proto není třeba, abych zde rozebíral informace o těchto katakombách. Vše se dozvíte z článků mých mladších kolegů. Snad jen dodám, že mě mrzí, že jsme v podzemních chodbičkách nenarazili na onoho ducha, který tam prý podle legend stráží, a kterého zachytila i kamera ČT ve slavném pořadu Stanislava Motla „Stopy, fakta, tajemství.“

Šéf DDŠ Radek Vovsík a policie v akci

Po obědě jsme se společně vydali do DDŠ Jihlava, kde na nás čekal ředitel ústavu pan Radek Vovsík. V kraji Vysočina je tento muž poměrně známý, působil totiž v Jihlavě jako náměstek primátora a zástupce ODS. Po vlastní chybě, kterou sám uznal, ze strany odstoupil. Rozhovor s tímto člověkem všechny velice nadchl, padala otázka za otázkou a pan ředitel nestíhal odpovídat. Prohlídka zařízení v nás zanechala pozitivní dojmy.

Vodní ráj, další bod programu. Dvouhodinové řádění ve vířivce, sauně a bazénu. Co dodat, prostě dokonalost!

Večer nás navštívila mluvčí jihlavské policie a povídala si s námi o kriminalitě v tomto kraji. Potom jsme psali články (Nejlepší z nich se objeví v Jihlavských listech!), povídali si, odpočívali a náramně se bavili.

Dopis pro Rowlingovou ukončil sraz

V neděli jsme všichni dořešili pár věcí z minulého dne. Hlavní náplní nedělního dopoledne bylo napsání dopisu pro paní J. K. Rowlingovou. Touto cestou bychom se s ní rádi spojili a navázali oficiální spolupráci. V dopisu se děti zmiňují o tom, jak to chodí v českých DD. Na oplátku by se chtěly dozvědět, jak to vypadá v podobných ústavech v zahraničí, v tomto případě hlavně ve Velké Británii. Text přeložíme do angličtiny a pošleme ho přímo slavné Rowlingové, to bude něco!

Děkujeme kraji Vysočina a všem, bez kterých by se letošní moravský sraz dětské redakce nemohl uskutečnit, hlavně pivovaru Ježek. Poděkování patří samozřejmě i panu Pfeifferovi za to, že s námi strávil celý víkend. Veliká pochvala pro Graciána Svačinu, jednoho z nejlepších organizátorů na světě! Gráci, zvládl jsi to na jedničku s hvězdičkou!

Franta Berger

Návštěva ZOO aneb Nekonečná cesta

Na srazu v Jihlavě jsem se vydala s Graciá-nem a pár lidmi na návštěvu do zoo.

Uf, to je dálka...

Vydali jsme se na cestu s tím, že to není nějak až moc daleko. Vyrázili jsme kolem půl desáté. Když jsme šli asi už půl hodiny, tak jsme už nemohli, jelikož cesta byla většinou do kopce a hlavně bylo hrozné vedro. Jakub, který šel s námi, se zeptal jednoho staršího pána na ces-

Za tento článek Sandře posílám dáreček. Všechny vaše články jsou úžasné, ale! Dovolte mi malé vysvětlení.

Stalo se to asi tak: začal jeden den blbec. A když už to v odpoledních hodinách vypadalo, že to pacholek hodlá dotáhnout až do konce, přišel nečekaný zvrat, který slavného pana D poslal tam, odkud přišel.

Příznám se, že jsem dle nadpisu neočekávala

tu. A když jsem slyšela, že pán řekl, že musíme jít támhle nahoru do lesa, a pak stezkou pořád rovně, tak jsme myslela, že se zblázním, jelikož jsme vůbec na to neměla boty, koho by taky napadlo, že je zoo v lese.

Vzali jsme to oklikou

Já a Jakub s Jirkou jsme šli trochu pozadu a fotili jsme, takže než jsme dorazili k ostatním, tak to trochu trvalo. Na místo jsme došli asi po hodině, možná i více. A když nám Graci oznámil, že jsme klidně mohli jít přes náměstí, které není tak daleko od penzionu, tak jsem myslela, že ho uškrtím, takže nám sdělili, ať najdeme východ k náměstí. A když jsme si prohlédli krásnou zoologickou zahradu, tak jsme se tedy vydali cestou přes náměstí, což nám k restauraci trvalo asi 15 až 20 minut, takže jsme byli nadšení, jak nás Graci vedl zbytečnou cestou okolo. Sice jsme měli nějaký zábavný zážitek, ale už vím, že do ZOO s Gracim radši ne... Nikdy nevíte, kudy půjdete. Ale byl to pěkný výlet.

Sandra Pikartova

DD Domašův

nic z toho, co se událo. A bylo to úžasné překvapení. Takhle jsem se už dlouho nezasmála.

A Grejsi, ty ho dostaneš taky

A vy ostatní nezoufejte. Třeba tu pro příště na někoho z vás zase nějaký ten malý dáreček počká.

Veronika

V jihlavském podzemí se straší. Potvrzeno, natočeno!

Jedním z míst, kam vyrazila redakce Zámečku, byly jihlavské katakomby, které se řadí mezi hlavní dominanty města. „Jednou nás navštívil Stanislav Motl a natočil zde zajímavou reportáž, ve které zachytil tajemnou osobu procházející zdi katakomb.“ řekla průvodkyně.

Pod základy kostela Svatého Ignáce v hloubce téměř 12 metrů se nachází tajemné podzemí s bohatou historií, která sahá až do 1. poloviny 17. století. Katakomby vznikly především díky obrovskému nálezšti stříbra. Mladí horníci, kterým nebylo mnohdy ani 13 let, se zasloužili tomu, že Jihlava se stala druhým nej-

bohatším městem hned po Praze. Dva dospělí horníci se za 1 den prokopali průměrně 2,5 cm. Samotný horník v podzemí i často spal a nedožil se ani svých 30ti let.

Když jsem procházel těžce opracovanými chodbami, uvědomil jsem si, jak těžký musel být horníkův den, a jak jsem šťastný, že si můžu katakomby prohlédnout a nemusím se těžce prokopávat centimetr za centimetrem. Katakomby sloužily za druhé světové války také jako úkryt pro vojáky. Celková prohlídka v sobě skrývala sílu, která mi připomínala, že vojáci se zde skrývali ještě včerejší den.

Paní průvodkyně jsem se ptal na její pocity, a co si myslí o strašení v jihlavském podzemí. Sdělila mi, že když jde sama, cítí se nejistě, ale že na strašidla nevěří. Některým lidem dokonce jihlavské pozemí dodává energii a sílu.

Lukáš Kotlár

Poprvé

Měl jsem to štěstí jet na sraz dětské redakce do Jihlavy. Já jsem původně jet neměl, jenže jeden z těch, co měli jet, se nakonec rozhodl pro jinou akci. Tak jsem se přihlásil, že bych chtěl jet místo něho. Zeptal jsem se a vyšlo to. Ted' vím, že jsem udělal dobře.

Sice jsme dojeli, když už tam všichni byli, a já jsem si myslel, že mě nepřijmou do jejich redaktorské party, ale byl jsem na omylu. Když jsme vešli do vestibulu autobusového nádraží v Jihlavě, hnedka mi většina podala ruku a zeptala se na jméno. V tu chvíli jsem si pro sebe řekl: „Tenhle víkend bude mít grády!“ A taky že jo.

Navštívil jsem místa, o kterých jsem netušil, že se tam někdy podívám, například krajský úřad, jihlavská zoo, nejluxusnější restaurace v celé Jihlavě, Jihlavské listy a dokonce jsem se setkal s mluvčí policie Kraje Vysočina, ředitelem DDŠ Jihlava panem Vovsikem, ředitelkou a šéfredaktorem Jihlavských listů. Hlavně jsem ale poznal moje nové kamarády z dětských domovů jak z Moravy, tak i z Čech, a chtěl bych moc poděkovat všem za dobrý víkend

plný srandy. Zároveň velké díky patří Graciánovi, který odsouhlasil, že na sraz můžu jet, a celý víkend pro nás připravil.

Jirka Sedlák

Zámeček v Praze: Na nudu nezbyl čas

Poslední březnový víkend byl ve znamení setkání dětské redakce Zámečku. Do Prahy přijelo jedenadvacet dětských redaktorů a pět vedoucích. Program byl nabitý různými přednáškami a zajímavou prací, ale zbyl čas na odpočinek i zábavu.

Pátek: Albert a ČEZ

Po ubytování v malé tělocvičně historické budovy školy jsme přivítali paní Evu Nepokojoyvou z Nadačního fondu Albert. Vyslechli jsme zajímavou přednášku o různých projektech této nadace, z nichž momentálně nejaktuálnější je Albert Triatlon Tour s Tomášem Slavatou. Povídání o nelehkém dětství a pevné vůli tohoto sportovce zaujalo každého z nás.

Později jsme se přesunuli do budovy ČEZu. První část exkurze byla fascinující. Ukázali nám tiskárny a mnoho dalších strojů a pomůcek, které ulehčují této firmě práci. Zaujal nás i zbru-

su nový projekt – elektromobil. Jedna z pracovnic nám představila všechny výhody i nevýhody tohoto ekologického automobilu. Druhá část exkurze už nám tak zajímavá nepřišla. Dlouhé povídání tiskové mluvčí ČEZu obsahující nadměrné množství informací a odborných termínů nás pořádně vyčerpal. Z tohoto setkání si většina z nás odnesla namísto nových poznatků pouze tašku plnou pěkných dárečků.

Po večeri se dospěláci odtrhli od dětské části, pro kterou byla připravena přednáška o fotografování. Ti starší řešili budoucnost Zámečku a nově sestavené Redakční rady.

Sobota: Náhradní plán a plno srandy

V sobotu ráno jsme zjistili, že se zástupce šéfredaktora časopisu Reflex ze zdravotních důvodů omluvil. Náš výlet do Reflexu byl zrušen. Plán B – úkol pro všechny dětské redaktory: vžít propisky, papíry a fotáky, vyrazit do pražských ulic a během hodiny odchytnout něčím zajímavou osobu, se kterou by se dal uskutečnit

krátký rozhovor. Všechny skupinky se úkolu zhostily na výbornou, rozhovory se velice povedly.

Nasycení z vydatného obědu jsme se vydali do aquaparku v Čestlicích. Po dvouhodinovém řádném ve vodě, vířivce a sauně následovala večere. Hned po ní jsme vyrazili do kina na animovanou novinku Rango. Moc pěkný film, všem doporučuji!

Den jsme zakončili na Václavském náměstí „u koně“, kde byli jmenováni noví šéfové dětské redakce. Za Moravu se jím stal Franta Miker (DD Mikulov), za Čechy Sandra Pikartová (DD Maštov). Oběma ještě jednou gratuluji a přeji spoustu úspěchů.

Neděle: ČTK a loučení

Poslední den jsme měli v plánu návštěvu České tiskové kanceláře. Přednáška Jiřího Chrástky o práci v ČTK a celkově o žurnalistice se líbila všem budoucím novinářům. Přednášejícímu jsme všichni se zájmem naslouchali a ptali se ho na různé otázky, které nám byly stručně

a jasně zodpovězeny. Osobně toto setkání považuji za nejlepší část našeho programu.

Bohužel všechno jednou končí, i sraz dětské redakce Zámečku. Poděkování patří nejen všem zúčastněným za pohodu i dobře odvedenou práci, ale hlavně Milošovi Nguyenovi za organizaci celého víkendu a všem nadacím, které akci podpořily.

Franta Berger
webmaster

Pro redaktory webu máme hezké ceny. Přidáš se?

Chtěl/a bys vyhrát pěknou cenu? Nic složitějšího to není. Zaregistruj se na webu Zámečku. Potom už jen stačí mít trpělivost a chuť psát a fotit. Když se zaregistruješ, můžeš si své příspěvky vkládat na web úplně sám/sama, a sbírat tak body! Zpráva z DD, rozhovor, reportáž,

básnička – vše hodnotíme a řádně zapisujeme.

Nezapomeň k článku přiložit i nějakou fotku, ta se hodnotí taky! Jednou za čas body sečteme a aktivního redaktora odměníme.

Co všechno můžeš získat?

- průkazka redaktora	za 30 bodů
- propiska Zámečku	za 40 bodů
- osobní vizitky	za 50 bodů
- tričko Zámečku	za 80 bodů
- sada luxusních propisek	za 100 bodů
- kredit	za 130 bodů
- diktafon	za 150 bodů
- foťák	za 200 bodů
- netbook	za 220 bodů

Chceš se stát redaktorem? Rád/a bys vyhrál/a některou z výše uvedených cen? Opravdu máš chuť podělit se o své zážitky nejen z DD s ostatními? Tak já Ti teď napíši stručný postup, jak se registrovat na našem webu. Zbytek už je jen na Tobě.

Jak na to...

1. Do vyhledávače si zadáš www.zamecek.net
2. Zaregistruj se – na hlavní stránce je políčko „registrace“, tam vyplň všechny potřebné údaje.
3. Napíš mi na frantisek.berger@zamecek.net, jaké máš uživatelské jméno, a já Tě v systému „povýším“ na redaktora.
4. Do prohlížeče napíšeš www.zamecek.net/admin
5. Otevře se Ti nové okno, klikni na „kurýr“. Tam bude takové malé textové pole, kam vložíš svůj příspěvek.
6. Pod textovým polem přidej nějaký obrázek nebo fotečku (Lze ukládat pouze obrázky typu JPG nebo GIF!!!) a klikni na „uložit“.
7. Vypadá to složitě, ale když to zvládli jiní, půjde vše určitě i tobě...

A to je vše! Zámečkovské stránky každou chvíli aktualizují, takže brzy poté, co jej uložíš, že Tvůj příspěvek objeví na stránkách Zámečku, tedy na adrese www.zamecek.net. Jednoduché, že? Kdybys něčemu nerozuměl/a nebo si s něčím nevěděl/a rady, napiš mi. Rád pomůžu!

Franta Berger, webmaster

Fotbalový DD CUP:

Mistrem republiky domov z Dlažkovic

V Praze - Horních Počernicích na konci května skončilo fotbalové finále DD CUPu, na tréninkové stanoviště FK Viktoria Žižkov přijely děti z 16 domovů. Vítězem turnaje se stali fotbalisté z Dlažkovic, hned za nimi skončil Potštejn a bronz si odvezli hráči ze severomoravské Opavy. Organizátoři pro fotbalisty připravili jedinečný zážitek na velkolepé Grand Prix Praha na ploché dráze. Fotbalový turnaj si nenechali ujít čeští fotbaloví reprezentanti, zástupci ČMFS v čele s Vladimírem Šmicrem a kapitán Plzně Pavel Horváth.

Nováček Těrlicko: Obdivuhodná konkurence

Fotbalový díl DD CUPu je jeden z nejtěžších v rámci celoroční soutěže. Každoročně je kopaná mezi domovy nejoblíbenějším sportem, letos se ho zúčastnilo až 56 týmů. Probojovat se však do finále skrze osm krajských kvalifikací bylo těžké. Mnozí fotbalisté zjistili, že DD CUP není jako některé regionální turnaje, na kterých jsou zvyklí obvykle vyhrávat. „Tady je to

prostě jinak, jde vlastně o mistrovství republiky. Sjedne se sem hodně dobrých a neporazitelných týmů, je těžké všem konkurovat,“ připustil Kuba Kratochvíl z nejvzdálenějšího Těrlicka. Jeho kamarád Milan Behár ho doplnil, že tým musí mít bojovného ducha a odvahu něco dokázat, jinak se nic nepodaří. Podobný názor zastávali i pohároví reprezentanti z Dlažkovic. „Máme obrovské štěstí, že jsme uspěli na tak těžkém turnaji. První místo je neuvěřitelný výkon, silnější výraz mě nenapadá. Konečně se nám splnil sen sáhnout si na pohár jako vítěz. Pěkně jsme si to vydřeli,“ neskrýval radost Štefan Gorol z dlažkovického výběru.

Tvrde kvalifikace prověřily nejlepší týmy

Na finále ve fotbale se účastníci dlouho připravovali, už nešlo „jen o kvalifikaci“, ale o skutečný turnaj, ve kterém jde o hodně. Květnové klání probíhalo ve znamení změny. A to jak prostředím, protože se nehrálo na Dukle, tak jedinečnou pozvánkou na světovou Grand Prix Praha, kde si děti uživaly motorky a vytvářely úžasnou diváckou atmosféru. Motoristický závod hostil řadu zahraničních šampionů.

„Letos jsme měli několik kvalifikačních turnajů v celé republice. Z některých postupovala dvě nebo tři družstva, jinde třeba i jedno. Záleželo vždy na počtu účastníků,“ uvedl Martin Lněnička, šéf DD CUPu a ředitel DD Dolní Počernice. Jeho organizační tým všechny kvalifikace objížděl a pozorně sledoval utkání a zaznamenával výsledky. Podle strejdy Lněničky se fotbalový DD CUP uskutečnil hlavně zásluhou České spořitelny a Českomoravského fotbalového svazu a mnoha dalších partnerů.

„Bez štedrých sponzorů by to opravdu nešlo, všechno něco stojí, dokonce možnost zdarma využívat prvoligové stadiony jsme měli domluvenou právě s ČMFS,“ dodal ředitel Lněnička.

Potštejn zopakoval loňský výsledek

Fotbalové zápasy probíhaly v průběhu celého víkendu, přičemž se opět ukázalo, jak leckteré domovy „trápila“ jejich sestava. Děti stárnou a věková pravidla DD CUPu jsou zřetelně nastavena. Takový Lipník nad Bečvou, dřívější mistr republiky, skončil na posledním místě. Klánovický kádr, který by měl jistě mnohem na víc, kdyby klukům nechybělo patřičné sebevědomí, se umístil jako předposlední. Nicméně David Novák z Klánovic trefně připomněl, že dostat se do finále značí nemalý úspěch. Měl jistě pravdu.

Zato tradiční rivalové z Dlažkovic, Pyšel, Potštejna nebo třeba z Opavy převzali vedoucí úlohu v horno-počernickém tréninkovém centru žižkovské Viktorky. Dlažkovice potvrdily vynikající výsledek, jenž má pravidelně. Nyní to dotáhl až na nejlepší družstvo DD CUPu. Potštejnu se opakovaně podařilo zahrát si finále, byť i tentokrát skončil na druhé příčce. „Doufal jsem, že se nám to v tomhle roce podaří a získáme pohár pro nejlepší tým, dopadlo to nakonec jinak,“ zmínil nejlépe oceněný brankář na turnaji Karel Vašátko z Potštejna. Kája bude za svůj výkon účastníkem letní Fotbalové školy reprezentačního brankáře Petra Čecha.

Nejvýkonnější Franta Miker z Mikulova

Nejlepším útočníkem fotbalové části DD CUPu byl vyhlášen excelentní Franta Miker, tahoun mikulovského káдру. Jeho kličky mezi

obránci soupeře, který mu dovolil mnohokrát vystřelit na bránu, byly znamenité. Všichni nadšeně skandovali Franta, Franta, Franta... „Jsem za ocenění pro nejlepšího střelce upřímně rád, stejně tak jako za páté místo pro Mikulov. Myslím, že víc už jsme udělat nemohli, jiné domovy přijely s lepšími týmy,“ uvedl uznávaný Franta Miker.

Pyšelský trenér Dan Foldyna komentoval výsledky následovně: „Dopadli jsme celkově šesti, letos byla jiná konstelace hráčů, přesto jsme na turnaji bodovali. Navíc nás naše pozice na fotbale nijak neohrožuje, stále máme dobrý náskok v rámci celého DD CUPu,“ usmíval se strejda Foldyna.

Do vítězné pětky nejúspěšnějších domovů se ještě vešel severočeský Maššov. Kluci jsou zvyklí na fotbal, na vesnici ho hrají skoro pořád. Maššovští s úžasným 4. místem ostatním ukázali, že se dá uspět i s malými prcky, kteří neproseděli střídačku, ale plnohodnotně se zapojili do hry.

Miloš Nguyen

zpravodaj Zámečku v Dolních Počernicích

www.ddcup.cz

Hlavní partneři DD CUPu:

Česká spořitelna, Českomoravský fotbalový svaz, Hl.m.Praha, Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy, Crocodile, České dráhy, Puma a Klan, Dětský domov Dolní Počernice

Hlavní mediální partneři:

Pro Football, Nakopnito.cz, Seznam.cz

Poděkování fotbalovým klubům:

FK Viktoria Žižkov, AC Sparta Praha, SK Slavia Praha, FK Teplice, SK Dynamo České Budějovice, FK Baumit Jablonec, FC Viktoria Plzeň, FC Zbrojovka Brno a FC Baník Ostrava

Výsledky:

1. Dlažkovice

2. Potštejn

3. Opava

4. Maššov

5. Mikulov

6. Pyšely

7. Sedlec Prčice

8. Ústí nad Labem – Severní Terasa

9. Tuchlov

10. Horní Planá

11. Těrlicko

12. Nová ves u Chotěboře

13. Lipová u Šluknova

14. Tachov

15. Klánovice

16. Lipník nad Bečvou

A je to tady! Albert triathlon tour odstartoval. Zahajovací závod se konal 19. května v pražském In-Line parku za obchodním centrem Galerie Butovice. Program byl rozdělený na dvě části. Dopoledne byla tato akce určena dětem základních škol a odpoledne si své síly změřily děti z rodin i dětských domovů.

Už v 9:00 se u Galerie Butovice začali scházet první závodníci. Díky paní Nepokojové a paní Režné z Nadačního fondu Albert proběhla registrace všech účastníků triathlonu. Okolo 10:30 bylo definitivně ukončeno vyznačování trati, každý závodník měl na hrudi své číslo, a tak velkopápa show mohla vypuknout. Soutěžilo se ve třech disciplínách – Kačenky (běh v podřepu s rukama za hlavou), Jízda na kole a Klasický běh. Ještě náhorní ukázka stylu ala kačena a mohlo se jít na věc. Připravte! Pozor! Start! Tomáš Slavata, slavný český triatlonista, slavnostně zahájil první ročník Albert triathlon tour.

Kačenky dělaly problémy

Největší překážkou byla očividně disciplína s názvem Kačenky. Každá skupinka dětí se s tím ovšem poprala dokonale a hned se vrhla na kolo, kde bylo úkolem objet cca 500 metrů dlouhou trasu. Tomáš Slavata se zhostil role navaděče, takže jel před těmito malými sportovci, aby po cestě nikde nezabloudili. Dojezd do depa, odstavit kolo a co nejrychleji doběhnout do cíle. Uf, to byla fuška! Radost se mísila s únavou, některé děti v cíli klesly vyčerpáním do trávy a zvedly se až po

pár minutách. Učitelky byly s výkony svých žáků spokojené. Soutěžící do závodu dali svá srdíčka a za obdivuhodné výkony si vysloužili obrovský potlesk, ti úspěšnější získali diplom a medaili.

„Sice jsme byli donuceni sem jít, ale bylo to tu moc pěkné. Příští rok bych si to rád zkusil znovu.“ řekl v rozhovoru pro Zámeček Jiří Šimánek ze Základní školy Jánského, který obsadil ve své kategorii první místo. „Jsem šťastný!“ dodal. Jeho spolužačka Zuzana Šebková, taktéž vítězka, se k němu přidala: „Sami bychom sem nešli, donutila nás paní učitelka. Ale je to tady fajn, jen mi trochu vadilo to dlouhé čekání do začátku akce a do našeho startu. Jsem ráda, že jsem vyhrála.“ „O této akci jsme se dozvěděli formou mailu, který nám přišel. Dětem se moc nechtělo, ale naše škola stojí kousek odtud, tak proč nejít a nezkusit to. Dobrých sportovců je u nás víc než dost.“ svěřila se Zámečku paní Jana Cívínová, učitelka ZŠ Jánského.

Ředitel NF Albert Pavel Mikoška: Je to lepší než sedět u počítače!

Prvního ročníku triatlonu se zúčastnilo hned několik zajímavých lidí. Dorazili například Jan van Dam, generální ředitel firmy AHOLD, či Jan Ambrož, viceprezident personálu firmy AHOLD. Povedlo se mi odchytil pana Pavla Mikošku, předsedu správní rady Nadačního fondu Albert, a zeptat se jej na pár otázek.

Co je cílem Nadačního fondu Albert?

Sponzorujeme hlavně dětské domovy, připravujeme pro ně akce jako je například tato. Pokud dětský domov potřebuje peníze na nějaký projekt, zašle nám mail. Domluvíme se s

nimi, a pokud je to jen trochu možné, rádi přispějeme a pomůžeme.

Jak vznikl nápad uspořádat Albert triathlon tour?

Chtěli jsme, aby děti pořad neseděly jen u počítače, ale aby se hýbaly a sportovaly. V tom za námi přišel Tomáš Slavata s nápadem uspořádat tyto závody, což se nám líbilo.

Jak se Vám líbí dnešní průběh akce?

Je to velmi pěkné. Měl jsem trochu obavy z počasí, bouřky by nám nevyhovovaly. Naštěstí je hezky, možná až moc horko.

(Souhlasím s panem Mikoškou, takhle spálený od sluníčka jsem již dlouho nebyl – pozn. autora.)

Budete i na dalších kolech triatlonu, v jiných městech?

Já ne, všude bude Tomáš Slavata. Ale budu se samozřejmě snažit přijet se ještě někam podívat, nerad bych si nechal všechno ujít. Každopádně budu přítomen na finále, které se koná v září opět na tomto místě, tedy v pražských Butovicích.

Chce to trochu „energy“

Jednou z atrakcí bylo auto plné energy drinků. Monster Ambassador Team (MAT), který spolupracuje s týmem VSA Xtreme, rozdával lidem samolepky a energetické nápoje Monster zcela zdarma. U auta se okamžitě tvořily fronty, obzvláště děti vzaly MAT útokem a braly si všechny druhy tohoto nápoje. „Já chci

modrej!“, „Já zelenej a žlutěj.“ „Dejte mi tři, ještě pro strejdu a pro kámoše.“

Vyzpovídal jsem jednu slečnu z MATu. „Energetický nápoj Monster nemá žádnou reklamu v televizi ani v rádiu, žádné plakáty... Cílem této akce je propagace. Chceme, aby o nás lidé věděli. Jezdíme na různé závody, koncerty, festivaly a tak podobně a rozdáváme Monster zadarmo. Na náš nápoj má právo každý, s výjimkou dětí do patnácti let. Ti si musí přijít s rodiči či zákonnými zástupci. Vzhledem k látkám, které energetické nápoje obsahují, nedáváme energy drinky malým dětem.“

Účastníci příštích kol triatlonu s Tomášem Slavatou nemusí zoufat. „Chystáme se i na další Albert triathlon tour. Zřejmě nebudeme všude, ale určitě se ještě někde ukážeme.“ vzkazuje dětem Monster Ambassador Team.

Domovy na startu

Ve 14:00 odstartovala odpolední část programu. Závodu se zúčastnilo sedm dětských domovů (Klánovice, Senožaty, Kralupy nad Vltavou, Praha 2, Dolní Počernice, Liběchov a Nymburk) a dalších pár desítek dětí z rodin. Disciplíny zůstaly stejné, starším dětem se ovšem prodloužila trať, takže musely na kole objet dva okruhy, stejně tak měly uběhnout dvojnásobek původní běžecké trasy. Odpoledne se dostavilo více lidí, vznikla skvělá divácká kulisa. Vychovatelé a vychovatelky, tatínkové a maminky – všichni povzbuzovali své děti co jim hlasivky stačily. Samy děti běhaly za svými kamarády, fandily jim a osvětlovaly je vodou, což závodníci v tom nesnesitelném horku samozřejmě ocenili.

Krátce po 17:00 se začaly vyhlášovat výsledky a rozdávat ceny. Kdo se umístil na prvních třech příčkách, ten získal diplom, medaili a tričko, a ti nejlepší nakonec i kolo od jednoho ze spon-

zorů, firmy Author. Za celý průběh akce se stala jen jedna nehoda, a to když mladík Jan Šafránek na kole nevytočil ve velké rychlosti zátčku a vyletěl z trati. Byl celý odřený a měl v těle zapíchané trny, přesto závod dokončil. Vysloužil si tak diplom za mimořádnou bojovnost. Konec triatlonu trochu zneprjemnila skutečnost, že děti jsou moc vysoké, a tudíž kola jsou jim malá. Všechno se ovšem vyřešilo, kola Tomáš Slavata sežene větší a výhercům je do všech domovů co nejdříve dodá.

Triatlonová anketa

**1. Jak ses dozvěděl o Albert triatlon tour?
Proč ses rozhodl do toho jít?**

2. Jak ses dnes umístil? Jsi spokojený se svým výkonem?

3. Zúčastníš se i dalšího ročníku?

Ondřej Chalupa, DD Dolní Počernice:

O akci jsem se dozvěděl na srazu dětské redakce Zámečku v Praze. Ještě nikdy jsem nic nevyhrál, tak jsem sem přijel zlomit prokletí. Nejsem spokojený, bohužel jsem se neumístil. Byla to moje hloupost, do pedálu se mi zapletla rozvázaná tkaníčka a závod tak pro mě skončil. Příští rok to zkusím znovu.

**Jan Šafránek,
DD Kralupy nad Vltavou:**

O tomto závodu mě informovaly vychovatelky. Šel jsem do toho, protože jsem velký milovník sportu. Neumístil jsem se, získal jsem jen diplom za mimořádnou bojovnost. Můžu být spokojený jen s tím, že jsem po pádu dokázal vstát a závod dokončit. Nebylo to pro mě jednoduché. Rád bych se zúčastnil i příštího ročníku.

Václav Gürtler, DD Klánovice

O této akci jsem se dozvěděl přímo od Slavaty, který byl u nás v DD. Zaujal mě jeho životní příběh, chtěl jsem si zkusit být jako on. Dnes jsem skončil první, vyhrál jsem, ale spokojený se sebou nejsem. Špatná kondička! Příští rok jdu do toho znovu, snad to bude lepší.

Historicky první závod prvního ročníku Albert triatlon tour je za námi. Akce měla velký úspěch, a tak se zdá, že další ročníky triatlonu s Tomášem Slavatou nás neminou. Tomáš ovšem čeká objekt se svým triatlonem ještě dvanáct měst. Vítězové krajských kol se spolu utkají 10. 9. 2011 u Galerie Butovice na Praze 5. Zámeček přeje Tomášovi i všem závodníkům plno sil, pevné nervy a hodně štěstí.

František Berger

webmaster, DD Olomouc & Open Gate

Cyber Fox: Bez nich by to nešlo!

Vy, uživatelé našeho webu a čtenáři časopisu pro dětské domovy, často děkujete redakci Zámečku za vše, co pro vás dělá. Verče a Flíkoví za jejich pečlivou práci, Graciánovi a Milošovi za navštěvování vašich zařízení a řešení různých problémů, Daliborovi za čas věnovaný tištěním Zámečků, Frantovi za péči o web. Stejně tak redakce děkuje vám všem za spolupráci. Touto cestou bych rád poděkoval firmě, bez které by naše veškerá práce byla mnohem složitější.

Když se vyskytnou problémy či nejasnosti, stačí Cyber Foxu napsat mail, a firma problém během krátké chvíle odstraní, vyřeší. Její práce si všichni moc vážíme a za spolupráci se Zámečkem jejím pracovníkům děkujeme.

Za redakci Zámečku

Franta Berger, webmaster

Za vylepšením zámečkovských stránek stojí společnost Cyber Fox. Já osobně mám s lidmi z této společnosti dobré zkušenosti. V říjnu tato firma udělala naší redakci přednášku právě o novém webu Zámečku. Přednáška byla zajímavá, stručná a poučná. Nejde jen o tyto stránky, ale také o mail, díky kterému je mnohem lehčí komunikace mezi námi všemi i výroba tištěného Zámečku.

Kde jsi?

Vím, že existuješ, ale nevím, kde. Já o to tobě vím, ale nevím, jestli ty víš o mně. Neskládám básničku ani to není nějaká pranostika. Píšu vám o svém bráchovi, kterého jsem v životě neviděl. Jsme 4 kluci. Já jsem nejstarší, Patrik a Aleš jsou nejmladší, a Lukáš? Jediné, co o něm vím, je to, že má 15 roků, a že je v pěstounské rodině. Nikdo mně nechce říct, kde je, jestli vůbec ví, že má další sourozence, a taky by mě zajímalo, jak žije, kam chodí na školu, co ho baví...

Když jsem se o něj zajímal, bylo mi řečeno, že mně nemůžou poskytnout bližší informace, co se Lukáše týče. Doteď si myslím, že jsou doslova „tupí“. Možná by si to mohli zkusit, vědět, že mají brácha a nemohli by ho vidět.

Přece je to můj brácha, a já nemám právo si ho vyhledat?! Když jsem jim říkal, že bych ho chtěl poznat, dokud jsme ještě oba dva děcka, že to je lepší než když se poznáme, až když budeme dospělí. Někteří tohle ale nechápou. Jestli se někdy uvidíme bude záležet jen na Lukášovi, protože mně bylo řečeno, že si mě najde v budoucnu sám. Teda jestli o mě vůbec ví...

Franta Miker

Nejmilejší koncert ve Volyni: Táhl Michal David, Hip-Hop, ale i vlastní tvorba...

V jižních Čechách jsem ještě na Nejmilejším koncertě nikdy nebyl, tak jsem si letos řekl, že napíšu pořádajícímu domovu a přijedu se podívat. V polovině března na mne čekalo příjemné překvapení. Dětský domov Boršov nad Vltavou se své organizační role zhostil náramně, přehlídka byla příjemnou sobotní událostí. Koncert ve Volyni si nenechalo ujít deset domovů z jižních Čech, ale třeba i z Vysočiny.

Úžasně vystupující neviděla veřejnost

Přesto bych si dovolil zmínit jedinou věc, která mi přišla líto, a sice, že chyběla veřejnost v sále. Jak v publiku, tak v porotě. Taková pěkná vystoupení se konala pouze pro samotné domovy, což byla velká škoda. Sál byl díky hojně přítomnosti dětí z domovů zcela zaplněný. Přijeli nejen účinkující, ale také jejich kamarádi – fanoušci.

„Pokud jde o účast veřejnosti, není důvod, proč by v publiku nebyla. Vidíme to spíš jako technický problém, děti z jednotlivých zařízení přijelo 160 - 170 a zaplnily sál. Letos jsme koncert pořádali ve spolupráci s volyňským Městským kulturním střediskem, akce byla zveřejněna v místním kulturním přehledu i v médiích, takže o ní lidé zřejmě věděli,“ pustili pořadatelé.

Porotu tvořili převážně ředitelé zúčastněných domovů, podle ředitele Miroslava Kouřila z pořádajícího Boršova je takové obsazení tradicí, od příštího roku se to má ale změnit. „Federace dětských domovů připravuje nová pra-

vidla pro konání nejmilejších koncertů, takže po čase můžeme čekat některé novinky,“ upřesnil Kouřil.

Jeníček s Mařenkou ve spárech ježibaby

Moderátorka v rámci kulturního dne měla profesionální vystupování, věděla přesně, jak a kdy se ujmout svého úkolu, což u moderátorů ne vždy bývá jednoduché.

Prostory zdejšího kulturního domu byly příhodné této akci. Atmosféra měla grády, děti se zapojily plně do fandění a podporovaly „své“ soutěžící.

Při prvním představení se ukázaly děti ze Senožat, které si připravily moc pěkné vystoupení – muzikálové písně na motivy Michala Davida. Skvěle rozproudily atmosféru, při níž z většiny účinkujících spadla tréma. Škoda, že tyto muzikálové hvězdy nepatřily k soutěžícím. Další nesoutěžní představení si připravily děti z Horní Plané. Se svou pohádkou „O řepě“, jak ji tahal dědeček s babičkou a další zvířátka, sklídily zasloužené ovace publika. Stejně tak velký úspěch slavila pohádka dětí ze Senožat „O perníkové chaloupce“. V tomto případě byly vysoce ohodnoceny jak scénář, tak kostýmy ježibaby a Jeníčka s Mařenkou a kulisy v podobě perníkové chaloupky.

„Samorostům“ narostl hudební talent

Malé prcky vystřídala na pódiu Katka Jurasová ze Zvíkovského Podhradí a publikum ohromila svým „Školním přednesem“. Děti od Zvíkova jsou skuteční recitátoři, v minulosti to mnohokrát prokázala nejen sama Kat-

ka, ale i David Kubeš se svou vlastní tvorbou. David nechýběl na celostátních Nejmilejších koncertech už několik let. Ale co se stalo, že jsme Davida na uplynulém jihočeském koncertu postrádali?

Velký dojem udělal Vláda Črha z Radenína s hip-hopovou písničkou, přičemž v ten okamžik zpozorněly hlavně holky a všichni ostatní nadšenci hip-hopu. A to už nastoupili radeníňští „Samorosti“ s prvotřídními skladbami „Sametová“ od skupiny Žlutý pes a „Podvod“ Honzy Nedvěda. Jedno z nejlepších vystoupení jihočeského Nejmilejšího koncertu. Samorostům patří velké uznání Záměcku, opravdu mimořádné!

„Podle mě je na akci nejhezčí ta neformálnost, bezprostřední, samovolné setkání dětí. To je pro mne významnější, než vyšší organizovanost Nejmilejšího koncertu,“ svěřil se v průběhu koncertu šéf domova v Boršově nad Vltavou.

Na pódium právě přicházejí humpolečtí bubeníci, aby pořádně rozbubnovali zdejší publikum i porotu. To se jim nakonec povedlo na výbornou. Nutno dodat, že na koncertě to byli jediní zástupci bubeníků, takže velký posun vpřed. Jednu dobu bývaly koncerty doslova plné afrických bubnů.

Zdeňka ohromila „klavírním koncertem“

V druhé části jihočeského koncertu se představil třináctiletý Roman se sólovým zpěvem

na motivy Děti ráje, jeho kamarád Petr Kotlár ho doprovázel na klávesách. Roman měl celý sál pevně v hrsti, úžasný profil, jenž to má evidentně v malíčku. Následovalo klavírní vystoupení Zdeňky Holé z domácího Boršova nad Vltavou s názvem Měsíční svit. Zdeňku publikum zvláště odměnilo uznalým potleskem. Úspěch jí vynesl nominaci do celostátního kola v Uherském Hradišti.

Na řadu se dostal opět Žichovec, tentokrát skupinka malých prcků, která si dohromady říkala „Čínská škola“. Těm se podařilo okouzlit každého diváka, a také samotné porotce. Čínánci si vyrobili pravého čínského draka a kroužili s ním pobaveně po celém sále. Děti i dospělí to zcela dostalo.

Na závěr připravilo občanské sdružení Múzy dětem vystoupení svých dvou dobrovolníků zápasících mezi sebou s dvoumetrovými prkny na hlavě. Úkolem bylo přemoci toho druhého svým prknem – udržet přitom prkno na hlavě bylo hodně těžké.

Múzy dětem a sranda s kouzelníkem...

Dále děti pobavil kouzelník z Múzy, jenž čaroval a čaroval, až dokázal vykouzlit dvousetkorunovou bankovku v nafouknutém balónku. Nejlepší ovšem bylo zapojení nejmenších účastníků do kouzla. A aby toho nebylo málo, tak Múzy dětem přivezly s sebou ještě „profi“ malíře Boba, který dětem na pódiu maloval jejich tváře. Jako závěšení nejmilejšího koncertu v jižních Čechách organizátoři uspořádali velkou diskotéku, účinkující a ostatní děti se po zbytek odpoledne dali dohromady a tancovali, jak jen to šlo...

Strejda ředitel z DD Boršov nad Vltavou Miroslav Kouřil a ostatní porotci předávali krásné ceny od sponzorů všem, kteří uspěli v jednotlivých kategoriích do třetího místa. Vyhlášena byla rovněž nesoutěžní vystoupení.

„Rád bych poděkoval dětem za jejich pěkné výkony a vychovatelům v domovech za podporu a úsilí při nácvicích na náš Nejlepší koncert ve Volyni. Užili jsme si to a pevně doufám, že se opět všichni sejdem příští rok,“ uzavřel ředitel Kouril.

Miloš Nguyen

www.ddborsov.cz

Celkové výsledky:

Muzikál:

1. Jožin z bažin, Nová Ves u Chotěboře
2. Hity Michala Davida, Senožaty

Literárně-dramatický obor:

a) Umělecký přednes

1. Katka Jurasová, Školní přednes, Zvíkovské Podhradí

b) Malé jevištní formy

1. Perníková chaloupka, Senožaty
2. O veliké řepě, Horní Planá

Hudební obor:

a) Sólový zpěv

1. Vladimír Crha, Radenín

b) Vokální skupiny

1. Martin Pilát, Klára Doležalová, Senožaty
2. Skupina Karamelky, Volyně

Hudební skupiny

1. Samorosti, Radenín
2. Creasy Drums, Humpolec
3. Moje píseň, Žichovec

d) Hra na hudební nástroj

1. Zdeňka Holá, Boršov nad Vltavou

Taneční obor:

a) Tanec (sólo, párový tanec, malé skupiny)

1. Lukáš Mazač, Humpolec
2. Lenka Chalušová, Horní Planá
3. Petra Bendiková, Nová Ves u Chotěboře

Folklorní skupiny

1. Čínská škola, Žichovec

Nejmilejší koncert v Sázavě: Děti bavit Hip-Hop, Čača i divadelní pohádky

Zámeček navštívil další z řady Nejmilejších koncertů. Tentokrát se zastavil v Sázavě, kam na konci dubna dorazilo pět domovů ze středních Čech. I když byl sázavský koncert spíše komorní, účastníci si jednotlivá vystoupení pochvalovali. Koncert si nenechala ujít také místní veřejnost.

„Sázavské děti“ jako moderátoři

První část přehlídky začala dopoledne ve zdejším Společenském domě. Byla výjimečná nejen zajímavým programem, ale i třeba tím, že Nejmilejší koncert moderovaly děti z pořádacího domova. Na podobnou zkušenost jsem ještě nikde nenarazil, a to jsem objel už dost regionálních přehlídek.

Organizátoři jiných Nejmilejších koncertů se většinou snaží získat známé moderátorské tváře, v Sázavě vsadili na jistotu, která se jim vyplátila. A přitom vůbec nebylo poznat, že Roman Kadlec se Zdeňkou Bedřichovou, dospívající děti ze Sázavy, se své moderátorské role zhostili úplně poprvé. Naopak, působili tak profesionálně, že ohromili účinkující i diváky. „Mám radost, že jsme moderováni zvládl, trochu mě trápila tréma, ale dětem a dalším účastníkům se naše vystupování snad líbilo. Všechny Nejmilejší koncerty, které Sázava v minulosti organizovala, moderovaly děti,“ zmínil Roman.

Ředitelka sázavského domova Alena Nováková si průběh koncertu také pochvalovala,

i když možná nepočítala s menší účastí. „Dnes mnohé dětské domovy žijí „konzumním životem“, dávají přednost akcím jiného typu před lidovou tvořivostí dětí a dalším rozvíjením jejich talentů. V každém případě jsme si to užili. Chtěla bych poděkovat všem dětem a kolegům za pomoc při organizaci přehlídky,“ uvedla hlavní organizátorka středočeského koncertu.

Čača ve stínu současné doby

Jako první vystupující se ukázaly děti z domácnosti Sázavy a připravily si „Street Dance“, prvky moderního tance a hudby, které se vskut-

ku ujaly. V Sázavě dominovala hlavně moderní vystoupení, nechyběl beat box, hip-hop nebo třeba mezi dětmi oblíbený rap. Naproti tomu Katrin se svým partnerem Robertem ze Sázavy zvolili tanec Čača a sklidili patřičný úspěch v

rově. Maruška má z regionálních a celostátních přehlídek už řadu zkušeností. Tentokrát však do Sázavy přijela pouze fandit. „Letos jsem se rozhodla dát šanci své ségře, aby si zasoutěžila a pokusila se dostat na finále přehlídky.

Pokaždé to bylo skvělé, užila jsem si toho dost, teď budu podporovat Marcelku,“ svěřila se Zámečku Marie Kíporová.

Nejmilejšího koncertu se zúčastnily také soutěžící z dětského diagnostického ústavu v Praze-Krči. Dívky působily sebevědomě – sborový přednes měl šmrnc a v kombinaci s tím, že jejich vystoupení mělo právě premiéru, si získaly bouřlivý aplaus publika a uznání porotců.

Obluda, co chtěla sníst princeznu

podobě postupu do celostátního kola v Uheriském Hradišti.

Koncert pokračoval vystoupením tanečnic – čarodějnic ze Zruče nad Sázavou. Holčám se podařilo roztančit nejen publikum, ale i porotu tak, že si rovněž vysloužily postup na celostátní přehlídku. Na scénu právě nastoupila Marcela Kíporová z Nymburka, bříšní tanečnice, která svým úspěchem navazuje na slávu své starší a mnohem známější sestry Marušky Kípo-

Odpoledne následovala druhá část přehlídky, účastníci se přesunuli ze Společenského domu do divadla, ve kterém pokračovala divadelní vystoupení. Sázavské děti měly jednoznačně nejlepší kostýmy. Vedle toho si připravily humorné scénky, které pobavily přihlížející diváky včetně malých prcků. Nejpůsobivější z nich byla pohádka o Kouzelném mlýnku. Postava Honzy, krále, princezny a jejich služebníků a

obludné a nenasytné přišery, která chtěla sníst princeznu a připravit království o to nejceněnější, vyvolala upřímné nadšení. Hlavní představitel Honza se ukázal jako zachránce princezny. Našel si cestu k čertům do podsvětí, vzal jim mlýnek a vyměnil jej s nestvůrou za život princezny. Příšera si tak mohla díky kouzelnému mlýnku vyčarovat tolik jídla, kolik chtěla. „Pohádku o kouzelném mlýnku jsme nacvičovali asi měsíc dopředu. Hodně jsem prožíval postavu Honzy, protože to byla kladná role. Je nakonec dobře, že jsme s naší pohádkou postoupili do podzimního finále divadelních přehlídek,“ radoval se čtrnáctiletý Marek Kadlec.

S podobně skvělým představením si poradili také soleničtí kluci a holky. Připravili si scénku, jak ježek přechytračí zajíce. Zajíc navrhu-

je ježkovi, aby si dali spolu závod v běhu. Ježek je chytrý, ví, že zajíce nikdy nemůže předběhnout, a tak si potajmu přivede kamaráda dalšího ježka, který vypadá úplně stejně jako on. Zajíc proto nevěřícně krouť hlavou, když zjišťuje, že ježek je pořád rychlejší a nijak nepohlédne ježkovu lest.

Po celý den konání přehlídky měla možnost navštívit obě části, jak hudební, tak divadelní, široká veřejnost především ze samotné Sázavy. Na závěr organizátoři koncertu předali všem dětským domovům spoustu hodnotných cen i s diplomy.

Miloš Nguyen

Sponzoři Nejmilejšího koncertu v Sázavě: **Město Sázava, Sklárny Kavalier, Change4Children**

Do Uherského Hradiště postoupili:

- Katrin Sobotková, Robert Bihary, Sázava
- Jakub Kostínek, sólový zpěv, Solenice
- Rej čarodějnic, skupinový tanec, Zruč nad Sázavou
- Marcela Kiporová, břišní tanec, Nymburk
- Michal Kadlec, beat box, Sázava
- Lucie Pechová, Iveta Vončovská, Pražáčka a malíř, Zruč nad Sázavou

Na celostátní divadelní přehlídku postoupili:

- Pohádka zvířátka a loupežníci, Solenice
- Pohádka Kouzelný mlýnek, Sázava

Nejmilejší koncert v Tišnově:

Obdivuhodní účinkující, ale i hosté...

Byl krásný slunečný až skoro letní den a v malebném městečku Tišnov se uskutečnil **Nejmilejší koncert**. Příprava byla velmi náročná, protože najít prostor a finanční prostředky k tomu, aby každé nadané dítě, které předvedlo svůj pěvecký, taneční či dramatický výkon bylo řádně odměněno, nebylo lehké.

Sehnat moderátora bylo snad to nejjednodušší z celé přípravy. Byl jím náš super kamarád Michal Svoboda, který spolupracuje s námi i s ostatními domovy a s handicapovanými lidmi z Kociánky Brno, kteří k nám také zavítali. Tito lidé jsou obdivuhodní. Podívejte se na nás... My jsme zrovna neprožili tak sladký život, ale co je to oproti jejich ještě těžšímu životu.

Porota rozhodla o postupu do Hradiště

I přes upoutání na vozíčku se dokážou za pomocí svých ošetřovatelek postavit na nohy a prožívat pěkné chvíle jako my. A já byla svědkem toho, že tak mladá dívka přišla na podium a začala tančit, až mě to dohnalo k slzám. Sama se učím na zdravotní škole a nemyslím si, že je něco k smíchu, protože jsme si všichni rovni a takovým lidem bychom měli naopak pomáhat, a ne se jim smát za to, za co doopravdy sami nemůžou. Tímto článkem bych chtěla poděkovat všem tetám z našeho dětského domova, porotě, která to neměla jednoduché a hlavně dětem, které účinkovaly a prolezly „malou dírkou slávy“ do dalšího kola.

Kateřina Polášková

Open Gate Floorball League už je předškolák

Krásné góly, florbalové parádky a sto-procentní nasazení už si studenti v Open Gate užívají šest let od svého založení. Open Gate už má opravdu hodně tradic, ale tahle je největší! K zámořské NHL nám chybí pouze led, ale i přesto jsou to pořádné derby.

Liga byla založena stejně jako samotná škola Open Gate. Je to přesně šest let, co si můžou příznivci florbalu užít každé úterý a čtvrtek přestávky mezi největšími favority.

Na začátku roku se stačí přihlásit do kroužku Florbalová liga. V prvních týdnech se rozdělíme do týmů. Jména mají občas velmi zajímavá, například Johohohoho nebo Kartička na oběd atd. Pak startují první dvě kola celé ligy a v druhém pololetí začíná play-off. Jako hráč vím, že po celou ligu není rozhodnuto. Je to drama. Každý týden se odehrají 4 zápasy, které si vždy divácká kulisa pořádně užívá.

V OG je prostě florbal na prvním místě. Sportu zdar, florbalu zvlášť!

Lukáš Kotlár (14)

Florbaloví mistři ČR z Krupky dostali ceny od střekovských strašidel

Nejlepší týmy z dětských domovů z celé republiky se sjely do Ústí nad Labem, kde pro ně střekovský DD spolu s UJEP Ústí nad Labem a Florbalovým klubem Slávie pořádaly finále ve florbalu. V sobotu 30. 4. 2011 se bojovalo a v neděli 1. 5. 2011 se na střekovském hradě oslavovalo. Tedy musím říct, že tety vyzvaly strejdy, co se ale dělo na hřišti, to se nedá popsat slovy. Rej čarodějnic s košťaty se jal trefovat do florbalového míčku. Byla to velká legrace.

Na hradě děti přivítal kastelán, roztleskaly je malé roztleskávačky z MŠ Vaňov, mažoretky ze ZŠ Husova dětem předvedly své umění. Malí zpěváci ze ZŠ Husova dětem zaspívali, bubení z DD Tisá dodali všem novou energii. Šermíři z ANNO DOMINI předvedli, jak se žilo v době renesance.

V rytířském sále hradu Střekov děti přebíraly své ceny z rukou kastelána hradu, paní ředitelky DD na Střekově Hany Melzerové a hradních strašidel, tedy z rukou tety Kačenky a tety Lenky.

První místo obsadil DD Krupka A, druhé místo obsadil DD Hora Svaté Kateřiny a na třetím mís-

tě se umístil DD Dlažkovice- (loňský vítěz), čtvrté místo obsadil DD Pyšely, páté ZŠP Neštětice, šesté místo patří DD Krupka B, sedmé DD Melč a poslední osmé DD Domino Plzeň.

Nejlepším střelcem se stal Martin Č. z DD Dlažkovice a nejlepším brankářem Láďa K. z DD Hora Svaté Kateřiny.

Fakt jsme si to užili.

Evik

zprávy z domovů

Memoriál Lucie Hanušové: Celkovým vítězem závodníci z Mikulova

V Praze Dolních Počernicích proběhl 13. ročník Memoriálu Lucie Hanušové neboli atletické závody mezi dětskými domovy. Do Prahy začátkem května přijely výpravy z 34 domovů z celé republiky. Memoriál je pravidelně jedním z nejoblíbenějších dílů v rámci DD CUPu. Patronát nad akcí převzala Policie ČR. V doprovodném programu vystoupil zpěvák Václav Neckář nebo třeba Pink Floyd Revival ze Slovenska a další osobnosti.

Memoriál na památku nadané sportovkyně

Po loňské revoluční změně, kdy Memoriál Lucie Hanušové prvně probíhal v jihočeském Táboře, se každoroční závody v atletice přesunuly zpět do oblíbeného dolnopočernického parku. Tam závodníci poměřovali své síly na sprinterských, středně-dlouhých a vytrvalostních tratích.

Memoriál vznikl v roce 2004 jako památka na úspěšnou a nadanou sportovkyni v běžeckém

lyžování Lucii Hanušovou, která tragicky zahynula v USA. Helena Hanušová, maminka Lucie Hanušové, se atletických turnajů dodnes pravidelně účastní a děti podporuje. „Pamatuji si na první ročník před třinácti lety, když jsme se strejdou Martinem Lněničkou začínali, všechno bylo takové nové...

Postupně se k memoriálu přidal bohatý doprovodný program a další novinky, na které jsme si nějakou dobu museli počkat,“ zmínila Helena Hanušová. Rodačka z Prachatic ztělesňuje memoriál víc než kdo jiný, opakovaně připravuje všechny závodníky na startovní čáře a „odpískává“ start. „Snažím se děti motivovat, jak jen to jde, protože mají velké cíle a nebojí se jít za nimi. DD CUP jim poskytuje možnost pracovat na sobě a jít vstříc všem životním výzvám,“ řekla vážně a zároveň povzbudivě paní Hanušová.

Nejlépším domovem na turnaji se stal Mikulov, následovaný pyšelskými závodníky a třetí skončili atleti z České Lípy. Mikulovská teta Alena a strejda Pepa věrně podporovali své svěřen-

ce. „Patříme mezi největší dříče, máme snaživé děti, které to dotáhly až na pohár za první místo v atletice DD CUPu. Jsem na ně upřímně hrdá a moc jim děkuji,“ svěřila se nadšeně trenérka Alena.

Mikulov porazil Pyšely jen o bod

Sportovní víkend začal už v sobotu dopoledne. Šéf DD CUPu Martin Lněnička přivítal spolu se zástupci Policie ČR závodníky a mohlo se začít sprintem nejmenších prcků. Každá kategorie byla věkově odlišená, závodili spolu nejmenší, větší a největší běžci, přičemž zvlášť kluci a holky, aby byly vyrovnané síly. „Sport je pro nás hrozně důležitý, protože bez něj by nám chyběla potřebná kondička, a je určitě lepší, než vysedávat u televize,“ řekl Alex Csányi z Pyšel.

Jedním z nejlepších sprinterů na turnaji se ukázal Jirka Turánský z České Lípy. Tomu se podařilo v nejstarší kategorii sprintu kluků porazit ostatní závodníky v čase 8,36 sekundy. Nezapřeli se ani mikulovští kluci a holky – hlavně Patrik Miker v kategorii mladších chlapců uběhl sprintovou trať kupodivu za stejný čas jako Českolipák Jirka, tedy za 8,36. V dívčí kategorii na středně dlouhé trati uspěla Maruška Mikerová opět z Mikulova s časem 36,95 setin se-

kundy. Mikulovský domov jako jediný oslavoval čelní místa ve dvou kategoriích. Z nejmladších kluků zvládl vytrvalostní běh nejlépe Radek Badi z Hory Svaté Kateřiny za jednu minutu a 24 sekund.

V ostatních kategoriích, kterých bylo dohromady osm, bodovali kluci a holky z Pyšel, Jeseňníku, Čeladné a Nového Strašecí. „Získala jsem medaili za první místo, jsem za ni moc ráda, strejdové měli ze mě radost,“ usmívala se dvanáctiletá Tereška Bencová z nejvzdálenějšího domova v Čeladné.

Výsledky jednotlivých běžců z kategorií se sčítají, takže čím více měl domov zástupců v kategoriích a čím byli úspěšnější, tím měli větší šanci celkově vyhrát. To se podařilo Mikulovu, který měl jen o pouhý bod více než Pyšely.

Policejní složky „obsadily“ počernický park

Policie České republiky byla v Počernicích hojně zastoupena, za dětmi z domovů dorazila pyrotechnická jednotka, skupina říční policie, jízdní policie a zásahová jednotka Útvaru rychlého nasazení známá pod zkratkou URNA. Dolnopočernický park se na několik hodin proměnil v policejní městečko a tím pádem na

jedno z nejbezpečnějších míst v Praze. Přítomni byli také četníci v dobových uniformách, někdejší československá policie z dob první republiky (1918 – 1938).

Děti si prohlížely nejrůznější zbraně jak palné, tak třeba nášlapné nebo protitankové miny. Seznámily se s prací potápěčů a psovodů, jejichž ukázka vypadala moc zajímavě. Stejně jako přehlídka jízdních policistů na koních, kteří dětem ukazovali střety s demonstranty házející nejrůznější věci. „Koně jsou speciálně vycvičeni, aby byli proti jakýmkoli útokům odolní. Nesmí je zastrašit žádné „létající předměty“ nebo hořící barikády, dělobuchy či dýmovnice,“ nastínil přihlížející policista.

Při prvním dnu se účastníci memoriálu mohli těšit na štedrou zábavu v podobě vystoupení Václava Neckáře, slovenské skupiny Pink Floyd Revival z Košic a osobností jako Hamleti, TAM-TAM, Paradox a moderátora a zpěvák v jedné osobě Tomáše Janku. „Moc rád jsem přijel do Dolních Počernic zazpívat některé své hity jako třeba Stín katedrál, Ša-la-la-li nebo Čaroděj dobroděj. Myslím, že to děti bavilo a mě s nimi taky. Je mi ctí tady vystupovat,“ řekl Zámečku Václav Neckář. Program probíhal za účasti širo-

ké veřejnosti z Dolních Počernic. Děti a vychovatelé opékali buřty a užívali si vzájemné pohody. Na konec večerního programu vystoupili hosté ze skupiny Tribo Fuego se svou ohnivou show, která doslova zahřála mnohé účastníky. Jako vrchol memoriálu organizátoři připravili velkolepý ohňostroj.

Miloš Nguyen

zpravodaj Zámečku v Dolních Počernicích

www.ddcup.cz

Partneři DD CUPu:

Magistrát hlavního města Prahy, Policie ČR Praha, České dráhy, Crocodile, Accor Hospitality, Klub přátel dětí, MADE, IMANT, Klan, Chapeau Rouge

Mikulovští na Memoriálu Lucie Hanušové: Opět jsme řádili!

Memoriál Lucie Hanušové (MLH) je naše nejoblíbenější akce z celého DD CUPu. Týká se běhu na 60m, 200m, 400m a 850m. Za každou část získává jednotlivec body podle toho, jak se umístí. Když doběhnou všechny kategorie, tak se sečtou body všech a domov, který má největší počet bodů, vyhrál. Vyhláší se nejlepší jednotlivce i celý dětský domov.

Důkladná příprava

Před každou akcí doslova „taktizujeme“: Vždycky se s tetou a strejdou, kteří s námi jezdí na sportovní akce, sejdeme a diskutujeme, kdo pojede, co by bylo nejlepší, jak pojedeme, v kolik, kdo co vezme... Bohužel některým, kteří jsou vybráni, do toho vstoupí jejich špatné chování, tak proto máme i náhradníky. Děje se to teda jen minimálně, že by nejela parta, kterou jsme společnými silami vybrali, ale občas se to stane, že někdo se utne a díky chování nejede.

Z našeho domova na memoriál jeli Patrik, Petr, Lukáš, Maruška a dokonce i teprve šestiletý Ibrahim. Všech pět si vedlo už od začátku slušně. Po závodech na 60m a 400m jsme byli už na druhém místě. Večer jsme si řekli: „Kluci a holko, to musíme dát!“

Trénink se zase vyplatil

Do posledního a zároveň do nejtěžšího a nejdélejšího běhu na 850m doslova vletěli jako první z našeho domova Patrik s Lukášem. Oba dva podali nejlepší výkon, jaký mohli. Patrik do-

běhl na krásném 2. místě, ale předchozí běhy jednoznačně vyhrál, tím pádem v jeho kategorii vyhrál a získal skvělé 1. místo. Lukáš celkově doběhl na 6. místě. I tak si zaslouží pochvalu, protože podal super výkon. Po nich hnedka byla na řadě jediná slečna z našeho výběru – Maruška, která si bez problémů pohlídala svoje celkové vedení. Už nám zbývali jen Peťa a Ibrahim. Peťa sice nedopadl tak, jak jsme u něho zvyklí a jak by sám chtěl, protože ze všech borců v našem týmu je nejzkušenější. Jenže my jsme měli v záloze ještě Ibrahima. Ten se těšil už půl roku dopředu, když jsme mu řekli, že když bude trénovat, tak pojede. Nebyl první, ale ani ne poslední. Příští rok jim to ale ukáže.

Číslo 91? Od teď naše oblíbené!

Když jsme si spočítali body, které jsme získali, vycházelo nám číslo 91. To jsme ale vůbec nevěděli, že číslo 91 bude a teď už je naše oblíbené.

Vyhlašují se tři nejlepší dětské domovy, které získaly nejvíce bodů. Na 3. místě skončil DD Česká Lípa, těsně před nimi na 2. místě s 90 body DD Pyšely. V tu chvíli jsme si řekli „My jsme to dali!!!“ A pak jsme jen slyšeli: „A celý Memoriál Lucie Hanušové vyhrává s 91 body DD Mikulov!“ Pouze o jediný bod jsme vyhráli. Samozřejmě, že jsme byli moc šťastní, protože vyhrát celý MHL se nám povedlo podruhé.

Děkuji tetě Alence a strejdovi Pepovi, že s námi trénují a jezdí na tyhle sportovní akce, které mají smysl. A také děkuji tetě Květě (ředitelka) za to, že vidí, že sport v našem domově se dobře rozvíjí, a že nás v tom podporuje.

Franta Miker

Míčovky v Lipové u Šluknova: Zlatí kluci z Jablonného a holky z Lipové

Dětský domov Lipová u Šluknova zorganizoval 12. ročník Míčových her pro domovy z Ústeckého a Libereckého kraje. Fotbalisté a hráčky vybíjené se do nejsevernějšího cípu republiky sjeli koncem května. Vítězi turnaje se stali kluci z Jablonného v Podještědí a holky z domácí Lipové. V doprovodném programu si děti užívaly jízdu na kolotočích a obdivovaly staročeský jarmark. Akci moderovala Michaela Dolinová a ceny účastníkům předávali Jaroslava Obermaierová a Bedřich Liška ze seriálu Ulice. Na závěr míčovek vystoupil netrpělivě očekávaný zpěvák z Česko-Slovenské SuperS-tar Jan Bendig.

Zájem o míčovky letos rekordní

Domov v Lipové míčovky zorganizoval už po dvanácté. Před lety však turnaj probíhal pouze ve vybíjené. „Původní myšlenka počítala s vybíjenou, po čase jsme přidali ještě fotbal, protože o vybíjenou mezi kluky nebyl takový zájem. Takže kluci dnes hrají fotbal a holky vybíku,“ poznamenal Josef Kodydek, dřívější ředitel DD Lipová. Strejda Kodydek dodal, že zatímco v minulosti jezdilo do Lipové několik domovů, v poslední době účast neustále roste a letos dosáhla jedenácti týmů.

V loňském roce došlo k velkému překvapení, když si putovní pohár za první místo ve fotbale odvezli kluci z diagnostického ústavu v Liberci. Tentokrát výsledky odpovídaly „zaběhnutému stavu“. Fotbal vyhrál domov z Jablonného v Podještědí a vybíjenou tradičně domácí Lipová. „Měli jsme zase velké štěstí a dokázali vyhrát vybíjenou. Nevím, co víc bych k tomu řekla, mám prostě neskutečnou radost,“ tvářila se šťastně Jiřina Vovsová z Lipové.

Česká Lípa a Lipová tradičními rivaly

Lipovácké a českolipské holky jsou už léta zvyklé odehrávat finálový zápas, který byl opět mimořádně napínavý. Českolipští měli na posledním turnaji k poháru blíž než kdy jindy. Strejda Karel Heller svou Lípu oddaně podporoval, byť domov nakonec statečně přijal druhé místo.

Naproti tomu v Lipové patřičně slavili úspěch, protože si nenechali vzít každoroční první umístění. Hráčky z jiných domovů mění taktiku a přemýšlejí o tom, jak by vyzály na Lipovou. „Je to rok co rok stejné, pořád se zdokonalujeme, máme energii a chuť Lipováčky porazit, přesto se nám opakovaně nedaří vyhrát,“ posteskla si Angelika z konkurenční České Lípy. Na třetím místě skončily holky

z Jablonného v Podještědí. Pozoruhodností se stalo, že absolutním vítězem nebyl jeden, ale hned dva domovy. Lipová i Jablonné obsadily shodně jak první, tak třetí místa.

Kluci z nejbližší Krásné Lipy poprvé v Lipové...

Fotbal probíhal rovněž zajímavě. Týmy hrály současně na dvou hřištích. Mezi nejlepšími fotbalisty se představily domovy z Hamru na Jezeře, Jiříkova a samozřejmě nejspěšnější tým na turnaji Jablonné v Podještědí. Vedle nich neztráceli bojovného ducha nejmenší hráči z Jablonce nad Nisou. Jejich kádr působil velmi sebevědomě. Stejně jako oni zazářili také střekovští kluci z Ústí nad Labem. I když nepřijeli v té nejsilnější sestavě, měli odvahu se s ostatními poprat o vítězství. „V Lipové jsme si užili skvělé zápasy, kluci hráli férově. Sice jsme neměli nejvýkonnější tým, ale i tak jsme si vedli dobře. Celkový dojem je tedy úžasný,“ chválil si Ruda Jony z Krásné Lipy. Právě přítomnost krásnolipských hráčů vzbudila nevidanou pozornost. Nejbližší domov od Lipové účast na míčovkách dlouhodobě odmítal, nyní se rozhodl pro změnu a vyslal svůj fotbalový tým. Je to po dlouhém čase velký posun ke sblížení mezi oběma domovy.

Všichni se těšili na Honzu Bendiga

Organizátoři účastníkům připravili příjemný doprovodný program – děti směly zdarma využít kolotočové atrakce. Pro všechny byl připraven staročeský jarmark, na kterém nechyběl oblíbený stánek s ručně vyrobenými svíčkami od dětí z dětského domova v Lipové.

„Míčovky jsou pro nás obrovskou poctou. Jsme rádi, když můžeme uspořádat akci, která děti baví. Zvláště pokud jde o region, kde je o podobné události docela nouze,“ řekl šéf domova v Lipové Leoš Moravec.

Dále v rámci programu vystoupili šermíři a kejklíři. O náležitou atmosféru se postarala hvězda z místního domova známá ze soutěže Česko-Slovensko má talent – oblíbený Franta

Šimčík, jenž se proslavil napodobováním tance Michaela Jacksona. Celým odpoledním programem provázela moderátorka Snídaně s Novou a herečka ze seriálu Ordinace v růžové zahradě Michaela Dolinová. Spolu s ní přijeli děti podpořit a vyhlásit výsledky Jaroslava Obermaierová a Bedřich Liška. Na závěr

zaspíval několik svých písniček zpěvák z Česko-Slovenské SuperStar Jan Bendig.

Miloš Nguyen
zpravodaj Zámečku v Lipové

www.ddlip.cz

Vybíjená - dívky:

1. DD Lipová u Šluknova
2. DD Česká Lípa
3. DD Jablonné v Podještědí

Malá kopaná - kluci:

1. DD Jablonné v Podještědí
2. DDŠ Hamr na Jezeře
3. DD Lipová u Šluknova

reportáž

Partneři Míčových her v Lipové:

Rossmann, 3E Praha Engineering, Allianz, Korekta Mikulášovice p. Kmečík, Morávia Hanák, Motorkáři, Pekařství Haback Šluknov, Potraviný Květa Bryndová Lipová u Šluknova, Řeznictví Strnad Rumburk, Pila Lipová u Šluknova Jan Čácha, Comtel-Team, Sklenářství autobaterie Pauer, H&M Market Rumburk, Papírnictví Anna Pachmanová Varnsdorf, Občanské sdružení "Snílek", Lékárna náměstí Šluknov, Drogerie Wilhelm Šluknov, Potraviný D+S Šluknov, Elektro Navrátil Šluknov, Řeznictví u Vohnouta Varnsdorf, STI Group Rumburk Šluknov, Billa, Unilever, Štáp, RC King.CZ, Tesco Šluknov, Televize Prima, Šamat spol.s.r.o., Inpeko spol.s.r.o. Ústí nad Labem, Hitrádio Crystal, Železářství Dostál Šluknov, Comtel Rumburk, Dana Koubková Rumburk

Vepřové špízy po Hamersku v marinádě

Naše rodinná skupina se rozhodla uvařit si se Zámečkem. Rozmýšleli jsme, kterou dobrotu zařadíme, padalo hodně návrhů a nakonec zvítězily špízy dle námi vymyšleného receptu.

Nakoupili jsme potraviny a dali se do práce. Protože jsme zvyklí vařit, tak krájení, míchání, obracení, zdobení a baštění, nám nedělalo problémy. Skřípe nám to trochu při mytí nádobí, ale i to jsme s úsměvem zvládli. Všichni

jsem se u vaření příjemně zabavili. Veselou historku bychom změnili na prima historku. Prima historka pro nás znamená to, že když jsme se společně podíleli na nějaké práci, tak jsme si toho vážili. Ten pocit nás hřál i proto, že jsme si společně udělali slavnostní nedělní oběd jako doma i s tou atmosférou, kdy všichni usedají ke stolu. Všem nám moc chutnalo a těšíme se na další dobroty.

Potřebujeme:

Vepřové maso (plecko), olej, česnek, klobásy, okurku, papriku červenou, cibuli, koření na grilování (směs), špejle.

Postup:

Maso a papriku nakrájíme na kostky, klobásy a cibuli na kolečka. Střídavě napichujeme na špejle a naložíme do marinády. Potom upečeme v troubě do měkka, trochu marinády dáme pod špízy, zbytkem pomazáváme shora. Špízy obracíme.

Marináda:

Do misky dáme sklenku oleje, přidáme oloupaný a rozdrcený česnek a dle chuti grilovací koření.

My si k tomu osmažili hranolky a servirovali s oblohou (okurka, paprika).

Všem přejeme Dobrou chuť!

kluci z 2. RS z Hamru na Jezeře

Nedělní oběd

V našem domově vždy jednou za měsíc vaříme v rodinné skupině. V tomto měsíci jsme si vaření vyzkoušeli hned první týden. V neděli jsme si podle jídelníčku uvařili společně s tetou bramborovou kaší a kuřecí řízek.

Na přípravu oběda jsme potřebovali:

Brambory, mléko, kuřecí maso, sůl, strouhanku, mouku, vejce a olej na smažení řízků.

Postup:

Oškrábali jsme a očistili si brambory a kuřecí maso. Maso jsme si osolili. Brambory jsme dali vařit a obalili si v „trojobale“ (mouka, vejce, strouhanka) maso. Osmázili jsme si řízky a na talíře nachystali zeleninovou oblohu.

Při přípravě jsme se velmi pobavili. Udělali jsme si s kamarádkami obličejovou masku z bramborových slupek. A také jsme si zahráli válku. Jako zbraně jsme používali mouku, sůl, vejce a také strouhanku a vlastně vše co nám přišlo pod ruku. Nedokážete si představit jaká spoušť v kuchyni a po celé rodinné skupině byla. Zbytek dopoledne jsme uklízeli to, co jsme si natropili. Ale byla to opravdu legrace. Navíc jsme se ještě velmi dobře najedli, protože oběd byl moc dobrý. Chutnal dětem i tetě.

Leon, Soňa, Eva a Klára z DD Liptál

Plněné kynuté rohlíčky

Máte na něco chuť? Zkuste si to uvařit! Zaručeně si pochutnáte, naučíte se připravovat chutné pokrmy, a navíc při kuchtění zažijete spoustu legrace!

U nás v domově si už víkend bez přípravy nějaké té dobroty nedokážeme ani představit. Vyzkoušeli jsme hodně receptů na moučníky, dorty a cukroví, smažili jsme bramboráky, palačinky, koblížky i langoše a několikrát jsme si upekli také pizzu.

Minulý víkend jsme se nemohli dohodnout, na co máme chuť, tak nám teta navrhla recept na kynuté rohlíčky. A proč? Protože jsou univerzální. To se připraví jedno těsto, které se pak naplní podle chuti sladkou nebo slanou náplní. My jsme si udělali pizzové, čokoládové, marmeládové, salámové a sýrové. No řekněte sami, z tolika druhů si snad musí vybrat každý.

Postup:

Kynuté těsto rozválíme do kulatého tvaru a nožem rozřízneme na 8 dílků. Na vnější okraj každého kousku dáme vybranou náplň a srolujeme ke středu. Hotový rohlíček pak vytvarujeme, opatrně přeneseme na plech, potřeme vejcem a posypeme. Pečeme při 200°C 15 - 20 minut dozlatova. Necháme vychladnout a pak už ochutnáváme. Jsou opravdu výborné.

...a tady máte náš recept:

Těsto: 1kg hladké mouky, 200ml oleje, 600ml mléka, 2 lžičky soli, 1 lžička cukru a kvasnice.

Náplň: čokoláda na vaření, marmeláda, salám Vysočina, sýr Eidam, kečup a koření na pizzu.

Na potřeni: 1 rozšlehané vejce.

Na posypání sladkých rohlíčků: posypku nebo cukr se skořicí.

Na posypání slaných rohlíčků: polévkové koření a koření na pizzu

Dobrou chuť vám přeje

teta Blanka Řihová a její kuchtici z DD Kroměříž – Jitka Doležalová, Adriana Kališová, Žaneta Karlovská a Matěj Mikula

Kuřecí prsíčka s broskví a hermelínem

Potřeby:

- Kuřecí prsa
- Broskvový kompot
- Hermelín
- Česnek
- Sůl
- Pepř
- Olej

Postup:

Maso si očistíme, umyjeme a nakrájíme na řízky. Krájíme opatrně! Řízky osolíme, opepříme a potřeme prolisovaným česnekem – vše podle chuti. Opečeme je na rozpáleném oleji dozlatova, dáváme pozor na prskající tuk. Opečené maso poklademe broskvemi a plátky hermelínu a dáme zapéct na pár minut do trouby. Místo hermelínu můžeme použít tvrdý sýr (plátky i strouhaný), místo broskví třeba ananas.

Poznámka redakce: Ze Strážnice nám přišly ještě další dva recepty, ale to by nezůstalo místo na jejich skvělé fotky.

Banana Split

V našem domově si o víkendech vaříme sami víc jak 10 let (to říkal pan ředitel). Vyzkoušeli jsme s tetami velkou spoustu receptů a je spousta jídel, která jsou dobrá a levná (znáte to, tak aby to vyšlo s penízkama) a můžeme je pod dohledem tet a strejdů sami připravovat. Teď ale máme

v rodince menší děti, přesto dokážeme při vaření hodně pomoci a teta říká, že v jednoduchosti je síla, proto vám posílám ani ne tak recept, ale spíš tip, jak si udělat levnou a hlavně luxusní svačinu třeba na oslavu narozenin: Pohár Banán Split.

Co potřebujeme:

- 1 banán na osobu (v akci jsme koupili za 19 Kč/kg)
- nanukový dort (z jednoho jsou 4 porce a v akci stojí 9 Kč)
- šlehačka ve spreji (taky asi na 4 porce a v akci stála 13,90 Kč)
- čokoládová poleva (my si koupili za 39 Kč, ale když nám zbudou třeba čokoládové figurky z Mikuláše apod., rozpustíme je s máslem a polevu nekupujeme)
- nastrouhané oříšky, nebo mandle na plátky (nejsou nutné, plátky stály 12,90 Kč).

Postup:

Na talířek rozkrojíme podélně banán, dovnitř dáme porci zmrzliny, kterou ještě rozdělíme na dvě části, bohatě ozdobíme šlehačkou, polevou a posypeme mandlovými lupínky. Ihned podáváme (šlehačka rychle klesá).

Přejeme dobrou chuť.

Šéfkuchař Pavel Vaverka a jeho pomocníci (Martina a Honza Vaverkovi a Jana a Erika Plškovy)

Vaříme podle Magdaleny Dobromily Rettigové

Magdalena Dobromila Rettigová byla českou buditelkou a spisovatelkou, autorkou kuchařek, básní, divadelních her a krátkých próz. Dodnes je známa především jako autorka knihy Domáci kuchařka.

A my jsme se dnes rozhodli vařit podle Magdaleny Dobromily její recept palačinky s jablky. Někteří už se nemohli dočkat, až si oble-

čou zástěry a pustí se do vaření podle Rettigové – „vraž do toho jedno vejce“. Našeho vaření se zúčastnili i ti mladší a snažili se naučit něco nového a do života prospěšného. Naším úkolem bylo vyzkoušet si recept, který je jen tak neobvyčejný a velmi jednoduchý. Tento úkol jsme splnili, palačinky byly výborné a jedničku dostává Pavla Svobodová, která palačinky smažila až do konce.

Co potřebujeme:

- 0,5 l mléka
- 150g hladké (nebo polohrubé mouky)
- 1 vejce
- 100g moučkového cukru
- 3 jablka

Postup:

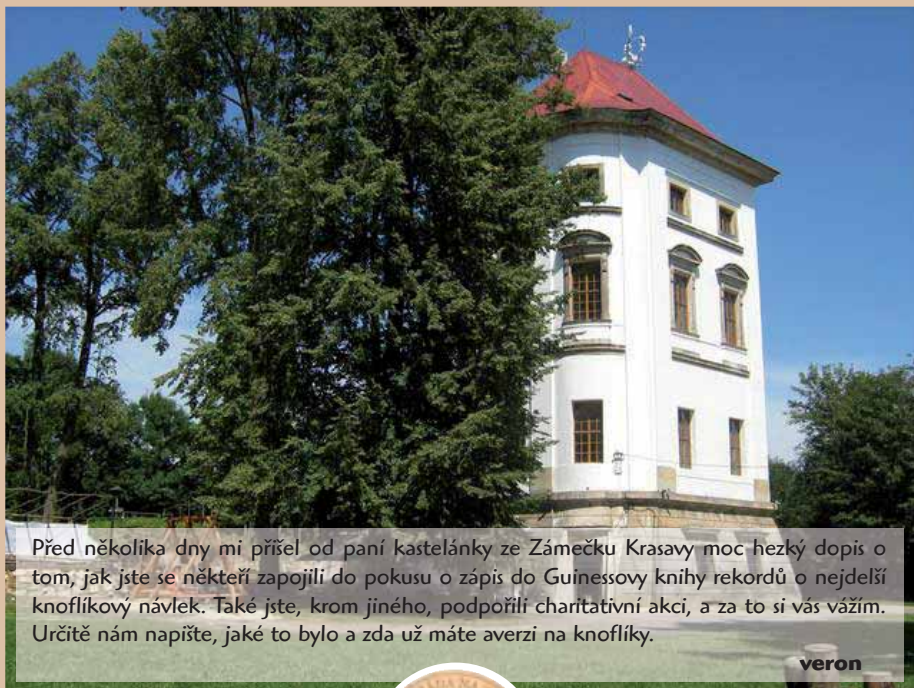
Všechno smícháme dohromady, jablka oloupeme a nastrouháme, přidáme do těsta. Palačinky plníme marmeládou a sypeme cukrem.

Pavel Lukáš a Pavla Svobodová

Knoflíkování

Před několika dny mi přišel od paní kastelánky ze Zámku Krasavy moc hezký dopis o tom, jak jste se někteří zapojili do pokusu o zápis do Guinnessovy knihy rekordů o nejdelší knoflíkový návlek. Také jste, krom jiného, podpořili charitativní akci, a za to si vás vážím. Určitě nám napište, jaké to bylo a zda už máte averzi na knoflíky.

veron

Knoflíkových návleků i volných ky se na Zámku už sešlo neuvěřitelně mnoho přesáhne mé nejmělejší očekávání.

knoflíků a různých výrobků s knoflítky a jejich množstvím a délkou rekordního návleku.

S jejich přípravou na pokusy o rekordy mi pomohli i žáci SOŠ a SOU z Lanškrouna, velice mi pomáhá kamarádka Zdena a najdou se i další, kteří přijdou a pomohou, je zpracována asi třetina nových návleků, ostatní se ještě musí zpracovat do akce.

Jak dokázalo družstvo Knoflíkové Okurky z dětského domova ze Znojma, vychovatelka a sedm dětí, precizně navléknout těch neuvěřitelných 2110 metrů knoflíků, to asi nikdy nepochopím. Taková neuvěřitelná trpělivost a odhodlání, kdy čtyři měsíce, od poloviny ledna, kromě učení a dalších aktivit navlékali a navlékali knoflíky. Víím, jakou to dá práci, o to více si jejich úžasného výkonu vážím.

Zatím se podařilo spočítat knoflíky na jedné jejich roli, kde bylo navléčeno 297 metrů košilových knoflíků, kterých na roli bylo 24 175,

což je skoro celý loňský rekord, který byl 25 654 knoflíků, jenže to navlékalo přes 100 dětí.

Z pobočky Jedličkova ústavu v Liberci zase poslali klienty uvařené a nabarvené pěkné knoflíky z těsta, tento jejich návlék se bude přidávat až nakonec celý rok vyráběného návléku.

Na akci také bude přivezen nejméně jeden kočárek ozdobený knoflíky, a pro vozičkáře, který přijede s nejkrásnější knoflíky ozdobeným vozíkem se od firmy z Lanškrouna podařilo získat jako hlavní cenu MP3, tak doufám, že udělá někomu radost.

Na Zámečku máme i zajímavou pokrývku hlavy, kterou vyrobily děti z DD,ZŠ a DD Kostelec nad Orlicí, váží přes kilo a je na ní našito 2224 knoflíků.

návlék ze spec.ZŠ a MŠ Kostelec n Orlicí

Úplně poslední knoflík, kterým se slavnostně zakončí rekordní návlék, vyrábí klienti z domova pod hradem Žampach a otiskne na něj svůj palec všech sedm klientů, kterým je na asistenční službu určen výtěžek z letošní aukce, do které se mi podařilo získat zajímavé předměty i od známých osobností, Dády Patrasové, režiséra Zdeňka Trošky, Martina Dejara a dalších.

Srdečně Vás zdraví kastelánka Krasava

A jak to dopadlo??

Dne 4.6. 2011 byl vytvořen nový český rekord v navlékání knoflíků. K jeho realizaci bylo zapotřebí přes neuvěřitelných 288 000 knoflíků.

Že si nedokážete představit jaké je to množství? Pro bližší představu je to něco přes 4 kilometry a 400 metrů.

Návlék končil barvenými knoflíky z těsta vyrobenými v Liberci klienty Jedličkova ústavu, pak byl železný knoflík vykován na akci kovářem a úplně poslední knoflík byl keramický, vyrobený v Žampachu.

Děti z dětského domova Znojmo s vychovatelkou předvedly naprosto neuvěřitelné výkony a vyhrály kromě věcných cen také vikendový zájezd k moři, a ještě dostaly od sponzora ve Znojmě zájezd na 10 dní, opravdu si to zasloužily. Přes pravý horní roh vložíme foto

Reprodukce obrazu Praha v bílém, věnovaná do aukce Karlem Gottem, se vydražila za 23 000. Jako kastelánka jsem pro Žampach od března shromáždila celkem 6 000 v drobných, předala jsem přes 3 kila vážící vak s pokladem přediteli. Jeden sponzor dal šek na 5 000 Kč, takže celkem získali klienti ze Žampachu částku něco přes 36 tisíc korun, která bude rozdělena mezi všech sedm na asistenční službu.

Vstupenka do děcáku aneb 8 let v hajzlu

Vše začalo v osmi letech, když jsem začala chodit za školu. Doma jsem se z ničeho nic nemohla snést s bráchou, který si našel holku a mě prostě vyškrtl ze svého seznamu rodiny a přátel. Kvůli tomu, že jsem nechodila do školy, mě moje máma poslala do PL OPAVA, kde jsem byla opakovaně (dohromady asi osmkrát). Mamka mě tam nenavštívila ani jednou. Vždy přišla, jen když jsem měla výstup. Jednou při výstupu z PL OPAVA jsem šla s mamkou k autu a po cestě jsem si jí ptala, proč za mnou nebyla aspoň jednou, neodepisovala mi na dopisy a vůbec se neozvala. Na to mi odpověděla, že měla strašně moc práce...

Když jsme došli k autu, stál tam starší pán u stříbrného Renaultu. Najednou jsem vše pochopila. Moje máma čas měla, ale ne pro mě. Ten pán mi podal ruku s tím, že se jmenuje Jarek. Tvářil se, jako by mě chtěl poslat zpátky. Při cestě autem se pořád koukal do zpětného zrcátka a sledoval mě. Společně s mamkou

se drželi za ruce a mě nevěnovali vůbec žádnou pozornost, žádné „Jak se máš? Jak bylo?“, prostě nic... Druhý den jsem šla do školy. Tam všichni koukali, jako bych měla být nějaký duch. Každý se mě ptal, kde jsem byla, jak jsem se tam měla a co to vůbec je. I paní učitelka se vyptávala a byla zvědavá.

Postupem času jsem byla ještě v PL OPAŘANY, necelé čtyři měsíce. Po návratu se všechno zhroutilo. Máma se o mě vůbec nestarala, jen o svého chlapa a o bráchu. Mrzelo mě to, byla jsem malá a potřebovala jsem mámu. Ale jí to vůbec nezajímalo, tak jsem ze školy nechodila domů a byla jsem venku s kamarádkou Nikolou, která pro mě v tu dobu znamenala všechno. Máma si ani nevšimla, že nejsem doma. S tátou nežila a mě tatka taky nechťel. Moje kamarádka byla starší, měla asi 15 let, já jen necelých 11 let. Kámoška fetovala, brala pervitin, píchala si a byla závislá.

První fet

Jednoho dne jsem toho měla doma opravdu dost. Brácha mě zbil, a tak jsem utekla z domu a šla za kamarádkou, která mě vzala ke svému příteli. Pamatuji si jen, že byla zima a já jsem s Nikolou poprvé hulila trávu. Dostaly jsme strašný záchvat smíchu. Seznámila jsem se s jejím přítelem, a pak jsem se šla s Nikčou koukat na TV, ale její přítel jí zavolal a ona bez váhání šla za ním. Po chvilce přišli za mnou, jestli nechci taky... Nechápatě jsem se dívala a Nikola mi vše vysvětlila. Nejdříve jsem váhala, ale když mi její přítel řekl, že mi bude dobře a na všechno zapomenu, tak jsem souhlasila. Oni si dali jako první, pak jsem přišla na řadu já. Vzpomínám si, jak mi Nikola říkala, že to musím rozdýchat. Začala jsem silně kašlat. Potom jsem začala uklízet, dělat prostě úplně všechno. Bylo mi krásně! Ten stav se nedá popsat.

Od té doby jsem to chtěla pořád. Vůbec jsem nemyslela na to, co bude doma, na to, že mě nikdo z rodiny nechce. Začala jsem krást, abych na tu drogu měla. Abych zase na chvíli zapomněla...

První ústavy a útěky

Několikrát mě chytili policajti při krádeži a odvezli zpátky domů. V 11 letech mě máma dala do DDÚ BOHUMÍN, kam za mnou opět nikdy nepřišla a nezavolala mi. Ani jednou jsem nebyla na dovolence, tak jsem utíkala a fetovala s Nikolou. Chytili mě a převezli do VÚ a DDŠ ŠUMPERK, kde jsem strávila asi rok. Pořád jsem utíkala a fetovala. Jednou jsem už prostě nemohla dál a vrátila se domů, kde jsem přišla v totálním stavu v dojezdu. Máma na mě okamžitě zavolala policii a řekla, že se k ní už nikdy nemám vracet. V té chvíli jsem všechno pochopila, chtěla se mě prostě zbavit! Nesla jsem to tehdy strašně špatně, kaž-

dou chvíli jsem brečela. V Šumperku jsem začala dělat bordel. Šíkanovala jsem holky, nadávala vychovatelům a učitelům... Tak udělala výměnu. Putovala jsem až do DDŠ JIHLAVA.

Děkuji do Jihlavy

Ten domov si nemůžu vynachválit, hodně mi pomohl! A do dneška jsem mu za to strašně moc vděčná. Když jsem byla tam, tak jsem neutilka, a dokonce jsem šla na nejlepší skupinu! Tam mi pomohli navázat kontakt s tátou a mámou. Máma si mě vzala na dovolenku, ale bylo to zase stejné. Začala pít a já si chodila na Štodolní a fetovala jsem. Do Jihlavy jsem přijela v katastrofálním stavu. Poté, co mě máma nechala v domově na Vánoce, u mě skončila. Vydržela jsem tam přes Vánoce i Silvestra. Byla jsem sama na sebe pyšná. Strávila jsem tam i velké prázdniny, kdy jsem tam byla sama! Ale byla jsem prostě ráda, že tam mohu být.

Kuchařka nebo fetačka?

Blížil se mi 15. rok. Měla jsem se jít učit, ale na civilní školu mě nevzali, tak mě museli převést dál, do VÚ VELKÉ MEZIŘÍČÍ. Utekla jsem jím a našla si přítele, se kterým jsem bydlela. Fetovat jsem nepřestala. Po nějaké době mě opět chytili a odvezli do Meziříčí, kde jsem se měla vyučit na cukrářku. Bohužel se 1. ročník neotevřel, bylo málo holek, které měly jít do prváku. Dali mě na dvouletou kuchařku. Ve Velkém Meziříčí jsem byla asi šest měsíců, a z toho jen třikrát na praxi. Potom jsem utekla a našla si nového přítele v Brně. Nefetoval a dával na mě pozor, abych také nefetovala. Bydlela jsem s ním a bylo mi dobře. Ale jednoho dne jsem šla sama po městě a potkala fetačky, se kterými jsem si okamžitě dala, a pak jsem fetovala pořád. Přítel mi chtěl pomoci a dostat mě z toho, ale mě už nebylo pomoci. Měla jsem mu za zlé, když mě držel doma. Byl pořád se mnou, a tak jsem od něj utekla, abych mohla fetovat. Jednou v noci, když jsem sháněla perník, mě chytili policajti a odvezli na záchyt do BRNA na VESLAŘSKOU, kde jsem měla být jen do druhého dne a jet zpět do Velkého Meziříčí. Jenže ráno pro mě přišel pan vychovatel a vzal si mě na vychovatelnou. Tam mi oznámil, že zůstávám v Brně na radiagnostiku, a že potom se buď vrátím zpět do Meziříčí, nebo půjdu někam jinam. Byla jsem ten nejšťastnější člověk na světě, protože můj přítel bydlel v Brně. Chodil za mnou každý den a pořád mi opakoval, že to tam mám vydržet. Ale přišly Vánoce a já jsem chtěla být s ním, tak jsem zavolala mámě, že chci, aby mi

podepsala dovolenku. Ona mi jí podepsala a já jsem byla u přítele, ale fetovala jsem. Ani nevím proč, nic mi nechybělo...

Na Veslařskou jsem se vrátila přes dovolenku dvakrát. Nezvládala jsem sama sebe, zase jsem do toho spadla. Na Silvestra jsem chtěla jít opět na dovolenku, ale nepustili mě. Řvala jsem na vychovatelku a vyhrožovala jí. Nevěděla jsem, co budu dělat, ale dnes si uvědomuji, že to, že mě nepustili, bylo jenom dobře. Po Silvestru mě chtěli převést do VÚ Žulová, ale pořád jsem jim utíkala. Vrátila jsem se dokonce sama, že se chci nechat převést, ale pokaždé jsem jim zmizela. Nakonec mě však převezli.

Pohár přetekl v Žulové

Ve VÚ ŽULOVÁ jsem byla asi jenom 3 týdny. Zvykla jsem si tam až moc rychle. Bylo to nejhorší zařízení, kterým jsem prošla. Nemohlo se tam skoro nic, vychovatele byli hnusní - ne všichni, ale většina ano. Začalo mě to tam štít. Vždy jsem byla tvrdohlavá a měla svou hlavu! Nesnáším falešné lidi. Přesně takové jsou po různých zařízeních holky, co pomlouvají, ale jenom za zády, a do očí tvrdí, že ne, že to není pravda. Takový případ byl v Žulové. Jednu holku jsem zbila. Pak jsem napadla vychovatele, vychovatelkám a učitelkám jsem vyhrožovala. Ty holky, co tam byly se mnou, mě braly jako BOSSE. Hrály si na nejlepší kamarádky jen proto, že měli ze mě strach. Vše skončilo jednoho dne, kdy přetekl pohár...

Už od rána jsem neměla moc dobrou náladu, a tak jsem nechtěla nic dělat. Byla jsem týden zavřená v baráku, což by asi každému lezlo na mozek. K tomu jsme fakt nemohli skoro nic. Tak mi začalo totálně hrabat. Vychovatelům se to moc nelíbilo a chtěli mě zavřít na pokoj, ale samozřejmě jsem nešla a začala dělat bordel, nadávat vychovatelům a napadat je, ničit zařízení budovy. Kolem 19:00 toho dne si pro mě přijela policie a v poutech mě odvedla na celu v Jeseníku, kde jsem strávila tři dny. Po třech dnech jsem měla soud, na kterém jsem vyfasovala 18 měsíců podmínky, 4 měsíce natvrdo a 30 hodin veřejně prospěšných prací. Po soudě mě odvezli zpět do Žulové a oznámili mi, že mě převezou. Neřekli kam ani kdy. Mně to bylo jedno, byla jsem zvyklá, že mě každou chvíli někam překládají. Na druhý den ráno mě probudil zástupce ředitele s tím, že se mám sbalit, že mě převáží. V tu chvíli jsem byla šťastná, že odtamtud jedu pryč. A bylo mi jedno kam.

Začít makat...

Když jsem si sedla do auta, tak jsem se ptala, kam jedu. Paní sociální mi řekla, že do VÚ JINDŘICHŮV HRADEC. Jsem tu necelý týden, ale je to tu celkem v pohodě, takže si myslím, že bych tu mohla ten poslední rok a půl vydržet a postupem času se postavit na vlastní nohy. Až budu moci dělat veřejně prospěšné práce, až to nabude právní moci, tak je hned začnu dělat. Teď už vím, že když udělám nějakou blbost, uteču nebo někoho napadnu nebo budu někomu vyhrožovat a šikanovat jej, tak jdu na čtyři měsíce sedět.

Od toho soudu nemůžu ani pořádně spát. Mám strach, abych něco neudělala špatně. Hlídám se a ptám se sama sebe, proč jsem jen neposlouchala ty vychovatele, kteří mi pořád říkali: „Veroniko, nedělej to! Dopadneš špatně. Boží mlýny melou pomalu, ale jistě.“ Najednou vidím, kde jsem skončila, co jsem vyfasovala, a že ta moje hrdost nebyla k ničemu dobrému.

V současné době mám v plánu zůstat v domově a začít na sobě makat. Konečně přestat fetovat a spoléhat se sama na sebe, a ne na domov. A vy holky, co jste hrdé a šikanujete ty slabší, nedělejte to a poslouchajte své vychovatele!!! Víím, že vás to štví a nechcete nikoho poslouchat a myslíte si, že jsou na vás hnusní a zasedlí, ale věřte mi, že chtějí pro vás jenom to nejlepší.

Veronika Návratová (16)
VÚ Jindřichův Hradec

MISS DD 2011

Zatímco většina z vás si v sobotu 10. 4. 2011 užívala sluníčka, 12 dívek z celé republiky právě v tento den usilovalo ve strakonickém kulturáku o titul Miss DD 2011, kterou – pokud mne paměť neklame – již dvanáctým rokem pořádal DD se školou Volyně v popředí s ředitelem Jiřím Pánem.

Dívky byly krásné už od prvních okamžiků a prošly rukama mnohých odborníků, takže úkol pro porotu byl těžší, než se zprvu zdálo.

Kromě oblíbených disciplín, jako jsou promenáda v plavkách a večerních róbách, měly dívky možnost ukázat svůj šarm v tzv. volné disciplíně, kde většina z nich oblékla taneční úbor a na podiu předvedla to, co je jí nejbližší – tanec.

MISS DD 2011

Soutěž se pomalu chýlila ke konci a napětí stouvalo nejen mezi soutěžícími, ale také v sále i předsáli, kde se pilně počítaly hlasy pro Miss Sympatie. Vždyť každý držel palce té své jedinečné slečně.

A aby si diváci nervozitou ve chvílích čekání třeba v lepším případě neokousali nehty, byla soutěž propojena různými vystoupeními, při kterých se vám tělo začalo bezmyšlenkovitě vlnit a nohy – schované pod židlí – začaly neposlušně hopskat v rytmu.

Za vše vypovídají fotky.

A jak to všechno dopadlo?

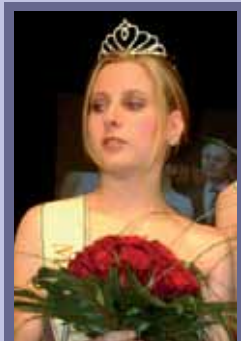
2. vicemiss se stala dívka s číslem 12 :
Michala Vachušková z Boršova

1. vicemiss se stala domácí finalistka, dívka s číslem 4, která také získala titul Miss Sympatie
Margareta Horváthová

Miss DD pro rok 2011 se stala **Růžena Šmídová z Horního Slavkova**, která po náročných rozhovorech s novináři přislíbila osobně přispět svými poznatky a pocity do Zámečku. Jenže na nás asi zapomněla. A ne-li snad něco horšího: co když se z ní z toho šrumce stala třeba keramická miska na čínskou polívku?

Tak nám Růženko napiš, jak si užíváš svého titulu, a zda se díky výhře v této soutěži pro tebe něco změnilo. Budeme se těšit.

A pro dívky, které přemýšlí o tom, že by se rády do dalšího ročníku zapojily, jsem z nové Miss přímo po korunovací vyloudila malý vzkazík: „**Nechte doma trému a buďte přirozené.**”

Stejně jsou ale nejkrásnější ti dva pánové uprostřed. Jeden za úžasný průběh soutěže, a ten druhý za to, že díky jeho myšlence jsem i já byla pro jeden den tou nejkrásnější.

Veronika Vargová

Sjeli jsme i Čerták!

První víkend v březnu jsme trávili na horách v Harrachově. Velký dík patří Nadačnímu fondu Albert, který nám vše zaplatil. Tento pobyt byl směřován na lyžařský výcvik. Celkem jelo 9 dětí a tři dospělé osoby. Některé děti byly z dětského domova a některé ne. Nejmladšímu bylo pouze 2,5 roku a nejstaršímu 50 let - to byl náš vynikající kuchař. Jídlo bylo výborné.

Nemůžeme říct, že bychom se nudili, protože program byl náročný, ale neměl chybu. Celý den se lyžovalo a večer nastal čas her, soutěží a zábavy. Samozřejmě nemohla chybět diskotéka, jen mužů bylo málo, byla zde převaha ženského pohlaví.

Nejvíce nás potěšilo to, že jsme překonali svůj strach a sjeli jsme Čerták, který vypadal velmi náročně. Také jsme viděli v Harrachově postavený hrad ze sněhu, nechybělo ani bobování. První den jsme si šli

prohlédnout okolí Harrachova (Mumlavské vodopády). Byli bychom rádi, kdybychom mohli tuto akci příští rok zopakovat v té samé sestavě.

Eva a Adélka

Na lyžích jako Robocop

V únoru jsme jako správní lyžaři vystartovali do Beskyd na Bahenec. Někteří měli lyže na nohách poprvé, takže byla sranda. Hotel byl krás-

ný. Byl tam bazén, sauna, posilovna, tak jsme se vůbec nudili a hlavně jsme si neodpočinuli.

Měli jsme tři družstva, do kterých nás rozdělili podle toho, jak kdo uměl lyžovat. Já jsem byla ve třetím, protože jsem měla poprvé na nohách lyže. Případala jsem si jak robot. Ty těžké přeskače - no hrozné! A ještě k tomu ta přilba na hlavě - no, opravdu jak robocop. Ale bylo tam super, mám plno zážitků a nakonec jsem se aspoň trochu naučila lyžovat - jestli se to tak dá říct...

Lucie Lisická (15)

Jeden den, dvě sjezdovky

S naším strejdou a tetou jsme si udělali výlet na hory do Loučné pod Klínovcem. Vyjeli jsme na konci února, o jarních prázdninách. Z DD jsme odjžděli kolem 11 hodin dopoledne. Cestou jsme si říkali, jestli vůbec bude nějaký sníh, tou dobou bylo už hezky.

Málem jsem si namlela

Když jsme dorazili na místo, tak jsme se obuli do lyžařských bot a šli na sjezdovku, kde jsme si koupili lístek. Na sjezdovce byly dva kopce, jeden velký a druhý malý. Já jsem samozřejmě šla na ten menší, jelikož jsem na lyžích stála poprvé minulý rok na horách, kde jsme byli s DD na celý týden v Jizerkách, ale na těchto horách jsme byli jen jeden den, takže jsem to poprvé nějak nezvládala. Po roce jsem se hrozně bála, a když jsem si na ty lyže stoupla a dojela vlekem nahoru, to byl teprve strach... Sjela jsem dolů, ale řeknu vám, že jsem si málem namlela.

Ležet na svahu se nevyplácí...

Pak za mnou přišel strejda, který mi řekl, ať jdu s ním a s mým kamarádem Ondrou na větší kopec. Já jsem mu sice řekla, že se bojím, ale on mě přemluvil, tak jsem šla. Když jsem vyjela nahoru a shlédla ten velký kopec, dostala jsem strach. Strejda s Ondrou vyjeli první. Já zůstala stát nahoře a přemýšlela, jestli mám či nemám jet. Ale musela jsem, jak jinak bych se asi do-

stala dolů. Nakonec jsem se rozhodla vyjet, ale ujela jsem jen kousek. A takhle jsem po kouskách jezdila pořád. Už jsme měla před sebou jen kousíček, a najednou jsem se moc rozjela a spadla. Byla jsem tak líná vstát, že jsem tam zůstala ležet a ležela tam přibližně 15 minut. Mezitím za mnou přišly nějaké paní, které mi chtěly pomoci, ale já jsem odpověděla, že nechci. Jedna z těch paní mi řekla, že mi zavolala záchrannou službu, tak jsem rychle vstala a ukázala jí, že jsem v pořádku. Takže vám radím, abyste neleželi moc dlouho na sjezdovkách. Strejda s Ondrou se mi samozřejmě smáli, a já jim řekla, že už s nimi nejdu, a že se vracím na ten menší.

Do konce jsem tedy jezdila na menším kopci s tetou, ale taky jsme spolu občas spadly, jelikož ten sníh byl namrzlý a zdál se mi umělý. Ale naopak jsem si užila i spoustu srandy. S naším DD je vždycky sranda. Večer jsem byla docela dost unavená. To víte - po dlouhé době stát na lyžích není dobrý. Ale byla to aspoň po roce změna.

Sandra Pikartová

zprávy z domovů

Nejmilejší koncert ve Vizovicích

Středa 13. dubna byla pro nás dlouho očekávaným dnem. Ve Vizovicích se konal Nejmilejší koncert, na který jsme se všichni moc těšili. Parta čtrnácti dětí a dvou tet našeho domova si letos připravila malý muzikál o sv. Jiří.

Do nácviku našeho představení jsme se pustili s velkou vervou. Předvedli jsme pestrou směsici originální hudby, tance, hereckých výkonů i neobvyklých kostýmů, za což jsme byli oceněni zvláštní cenou. Naše vystoupení jsme si velice užili.

Moc se nám také líbila všechna ostatní vystoupení dětí jiných dětských domovů a zábavný program doprovázející soutěž. Rovněž jsme ocenili zcela jedinečný počín dětí a vychovatelů při vydání vlastní knihy, zábavné vystoupení kouzelníka a v neposled-

ní řadě pohostinnost a pěkné přijetí všemi zaměstnanci domova ve Vizovicích. Výkony všech vystupujících zasluhují obdiv, a také organizátoři z vizovického dětského domova a porota zaslouží velkou pochvalu!

Jana, Ivetka, Erika, Zdenka, Ád'a, Domča, Petra, Gabča, Eva, Jiřka, Ráda, Rosta, Jarda, Tomáš, Hela a Táša

NK ve Staňkově s Kynychovou

V Lidovém domě a kině ve Staňkově se uskutečnil Nejmilejší koncert pro Plzeňský a Karlovarský kraj. Koncert pořádal už podruhé náš DD Staňkov. Moderovala jej Hanka Kynychová.

Nejmilejšího koncertu se zúčastnilo 14 domovů. Měl taky přijet za občanské sdružení Ve spojení Karel Voříšek, ale bohužel musel být v televizi. Porota byla sestavena z různých oborů, byli tam hlavně odborníci ze základních uměleckých škol. Děti zpívaly sólový zpěv, hrály di-

vadla a taky na hudební nástroje. Všem se to moc líbilo. Program skončil v 15:00 hodin. Potom nám přijel zazpívat Josef Vágner, se kterým jsme si pořádně zařadili.

První místo v kategorii zpěv získala Markéta Samochodkinová z DD Staňkov, v malé jevištní formě Šarlota Balátová také ze Staňkova, ve hře na hudební nástroj Albín Augustýn Balát a Šarlota Balátová. Ti všichni postupují do celostátního kola do Uherského Hradiště. DD Staňkov děkuje moc všem sponzorům. Opravdové díky!

Ceny předávali ředitel místní školy Jaroslav Šobr, jeho zástupkyně Jitka Suchá a naše výborná ředitelka domova Jana Koubová.

Albín Augustýn Balát

Zlatý míč zůstává u domácích!

Už po deváté se v Uherském Hradišti konal turnaj v malé kopané. Dojíždíme na místo a ještě čekáme na další družstva, se kterými si budeme poměřovat své neojedinělé schopnosti ve fotbale. Jenom slyším dvakrát hvízd a už je nástup, který zahajuje dnešní Malou kopanou. Pravidla jsou vysvětlena, týmy jsou rozděleny do skupin a můžeme začít hrát.

Těžké nervy a uklidňování svých spoluhráčů není jednoduché. Hádky s rozhodčím jsou umírněny, a proto se celá hra vyvíjí jinak. První zápas je úspěšně splněn. Domáci – kluci z dětského domova v Uherském Ostrohu – porazili Zašovou 3:0. „Hoši, moc se neradujte, ještě nás čekají další tvrdé boje ve fotbalové aréně“.

Výhra ve skupině

„DD Vizovice porazíme a jenom budeme čekat, jak dopadne druhá skupina!“ A tak se i stalo, vyhráli jsme 8:0. Nejvíce mě ale trápilo, že jsme se nedokázali domluvit na své taktice a udržet své nervy na uzdě.

To tu však nehraje roli, my jsme si sem dojeli pro první místo, a o to nám jde. My sami budeme bojovat o první místo. Začíná nečekané finálové utkání mezi domácím Uherským Ostrohem a Hodonínem.

Nervy nepomohou

Toto utkání je nervující a pro Uherský Ostroh také ponaučením, že nervy nám k výhře nepomohou. A na branky létá jedna střela za druhou, ale málo jich zasáhne branku.

Z pomezí čáry se jenom ozývá „to byl faul“, ale nic na tom nemění fakt, že rozhodčí bude pískat.

Ozývá se potlesk a tímto je ukončeno utkání, které vyhrálo mužstvo domácích Uherského Ostrohu. Ted už nás čeká jenom vyhlášení a rozdání medailí a předání poháru, který patří Uherskému Ostrohu.

Tímto bych chtěl poděkovat týmům, které se zúčastnily Malé kopané. A našemu domovu. Akce byla zábavná, i když se při ní použilo mnoho protestů a urážek.

Pavel Lukáš

Nejlepší hráčka

zprávy z domovů

Na výstavu jsme upletli pomlázky

V druhé polovině dubna se v našem dětském domově se školou uskutečnila velikonoční výstava výrobků našich chlapců. Na výstavě bylo možno vidět různé keramické výrobky, dřevěné hračky, ručně malované kraslice, papírové zajíčky, slepice a v neposlední řadě i různé velké pomlázky, které chlapce naučil vyrábět jeden z učitelů.

Rajko Balog

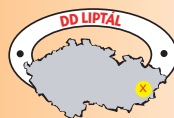
Výstavou návštěvníky prováděli dva kluci, kteří u každého z výrobků popsali jeho výrobu a využití. Vzhledem k tomu, že o naší akci věděli díky plakátům obyvatelé města Králíky, navštívili náš ústav místní školy i jednotlivci. Naše velikonoční výstava se všem moc líbila, o čemž svědčí zápisy v návštěvní knize.

V Liptále rostou vajíčka na stromech

V úterý 19.4. 2011 nám přes noc na stromě před domovem vyrostly nádherné velikonoční kraslice. Všem se nám strom moc líbil. Hlavně proto, že jsme se všichni na výzdobě našeho nového „vajíčkovníku“ podíleli společně s vychovateli.

Soňa a Leon

Velikonoční hodování se seniory

Po obědě jsme vyrazili na návštěvu do penzionu. Babičky a dědečkové pro nás připravili občerstvení a sladké odměny za symbolické vyšupání. Potom následovaly soutěže ve dvojicích. Byla to velká legrace. Vlastně jako pokaždé.

Veronika

Velikonoční plány

Za necelý měsíc budou Velikonoce. Ve škole nám přednášeli o Velikonocích, bylo to velmi zajímavé. Mnoho zvyků jsem vůbec neznal a nikdy o nich neslyšel. Pak jsme chodili po jednotlivých třídách a v každé jsme vyráběli jiné velikonoční ozdoby. Nakonec jsme si výrobky vyzdobili naši třídu. Nejvíce se mi líbilo barvení vajíček. To jsem ani netušil, že s barvami se dá udělat tolik pěkných věcí.

Těším se domů, protože mne čekají čtyři dny svátečního volna. Nejprve pomohu babičce s barvením vajíček a určitě upečeme nějakou dobrou buchtu. O Velikonocích je vůbec všude spousta dobrot. Půjdu ven za kamarády a popovídáme si, co se událo nového. Vymrskám mámu i babičku a půjdu koledovat ke kamarádkám. Budu hodně času trávit s mámou, aby viděla, že na ni myslím. Budu se ji snažit ve všem pomáhat.

Po prázdninách pojedu zpátky do domova. Bude to pro mě těžké, protože po týdnu, který strávím doma, se mi určitě nebude chtít vracet. Ze začátku mi bude smutno, ale já se budu snažit na to nemyslet. Zavolám mámě, že jsem dojel v pořádku.

Proč? Protože už jezdím sám! Máma říká, že už jsem velký kluk, a já se jí snažím dokázat, že má pravdu. Přesně vím, co řekne: „Buď hodný a myslí pozitivně!“ Také mi připomene, že za 14 dní bude další dovolenka, a já mámu nechci zklamat. A navíc, od Velikonoc za 2 měsíce budou velké prázdniny. A o nich vám napíšu příště...

Filip (7. třída)

zprávy z domovů

Příště jim to na MISS natřu!

Na konci února jsem se zúčastnila MISS DD v Praze. Moc jsem se tam těšila. Ovšem když se den D blížil, začala jsem mít obavy. V pátek před soutěží jsem s tetou ještě dokoupila nějaké oblečení. Jako doprovod jsem sebou měla moji mladší sestru Klárku a kamarádku Katku (děkuji jim za podporu). Z vychovatelů jeli tetuška Radka a strejdá Michal.

Moc děkuji tetě za podporu a trpělivost, kterou musela vynaložit k tomu, aby mě naučila sestavu v aerobiku. Děkuji i strejdovi, který nás do Prahy a zpět dopravil bez sebemenšího škrábnutí. Před klubem na nás čekala paní Buriánková (organizátorka s občanského sdružení VE SPOJENÍ) a vřele se s námi přivítala. Klub Ůčko (kde akce probíhala) z venku nevypadal

zrovna zajímavě, o to lepší bylo překvapení, když jsme přišli dovnitř.

V plavkách i šatech

Prostředí bylo bezvadné, jen ta moje nervozita stále stoupala a sebevědomí klesalo. Byla jsem protivná na všechny kolem. A pak to začalo – nácvik chůze, péče kadeřnic a kosmetiček. V 16 hodin byl oficiální začátek, nejprve promenáda ve sportovním oblečení, poté v plavkách. Následovala volná disciplína a jako hřeb večera promenáda ve večerních šatech. Konečně tu bylo vyhlásování, už jsem to nemohla v těch lodičkách vydržet. Snažila jsem se tvářit vesele, ale dalo mě to fakt velké úsilí. Nejráději bych ty krásné „IN lodičky“ zahodila.

Zklamání?!

Za Vysočinu vyhrály holky z DD Hodonín, já nic. Bylo to fakt zklamání! Ale teď už mi to nevadí, mám plno zážitků, nové kamarádky a hlavně zkušenosti. Je fakt, že jsem tam byla jedna z nejmladších. Rozhodla jsem se, že příští rok do toho jdu zase. Vypiluji si volnou disciplínu, oslním je profesionální chůzí a na všech-ny se budu usmívat!

Gábina (14)

MISS sympatie 2011

V sobotu 19. 3. jsme vyjeli brzy společně s tetou Katkou, Markétou a s dalšími dětmi do Vrba pod Pradědem na MISS dětských domovů. Byla jsem nervózní už od pátku, ani jsem moc nespala. Přijeli jsme na místo do kulturního domu Sřecha, kde se celá akce uskutečnila. Soutěžilo 11 dívek.

Nejdříve jsme si vyzkoušely oblečení a potom byla generálka. Soutěž začala ve dvě hodiny. Vše jsme si zopakovaly – módní přehlídka, přehlídka v plavkách, volný program a přehlídka ve večerních šatech. Pak dorazila porota, která o nás rozhodovala. Já jsem měla číslo 1, tak jsem byla ve všem první – to si nedovedete představit, jak jsem byla nervózní, ale byla jsem pak ráda, že to mám za sebou. Jako volný program jsem tančila s mou sestrou na píseň od Michaela Jacksona. Myslím, že se to porotě líbilo.

Netrpěli jsme čekali, jak vše dopadlo. Já jsem se umístila jako MISS sympatie, měla jsem velikou radost. Celý den byl bezvadný a potkala jsem nové kamarády a kamarádky. Všem děkuji, že mi soutěž umožnili...

Darina Nguyenová (18)

Česko-slovenský turnaj

Hodonínští u svých nových slovenských kamarádů zjistili, jak se žije v DD za hranicemi

Asi před rokem jsme navázali spolupráci s dětským domovem v Holiči. Jde o dětský domov, který je v nedalekém městě na Slovensku.

V sobotu 9. dubna jsme se vydali do Holiče na sportovní den. Sehráli jsme dvě dvouhry chlapců, jednu dívek, a také dvě čtyřhry ve stolním tenise. Nakonec si strejdové ředitelé vybrali své zástupce, kteří se utkali v exhibičním zápase, hraném na dva sety. Na výsledku ani tak nezáleželo, ale náš strejda vychovatel vzdoroval a nakonec prohrál těsně se (skoro o 30 let mladším) kolegou ze Slovenska.

Pak jsme my - holky - vyzvaly naše kamarádky z Holiče ve vybíjení. Nejdříve jsme si musely upřesnit pravidla. Role rozhodčího se ujal náš strejda Rolenc, a rozhodoval spravedlivě. Už to vypadalo, že utkání prohrájeme, ale nastal nečekaný zvrat. Naše kapitánka Veronika se vybíchovala k neuvěřitelnému výkonu a my prohrané utkání nakonec vyhrály.

Fotbal: aspoň druhý poločas...

Posledním sportovním měřením sil byla kopaná. Holíč postavil pětici chlapců, ale my měli

kluky jen tři, tak jsme je doplnily my, děvčata. Drželi jsme se statečně, ale rozdíl byl znát. I přesto Veronika a Soňa se kluků nebály. Ve druhém poločase jsme si půjčili raději dva kluky z Holiče a výsledek už byl daleko lepší. Dokonce jsme druhý poločas vyhráli.

Plné ledničky, posilovna a psi

Pak jsme se přesunuli do jejich domova, kde jsme dostali oběd a po obědě koláčky. Zajímalo nás, jak to u nich v domově chodí. Mají jen jednu kuchařku, a ta chodí jen v týdnu na ranní. Snídaně jim chystá noční služba a večere i víkendy si nakupují a vaří sami na skupinách. Moc si to děti pochvalovaly, měly plné ledničky. Jinak skupiny měly moc hezké, hlavně se nám líbilo barevné vymalování pokojů. Záviděli jsme jim i jejich posilovnu, krásné dva psy a velký oplocený prostor kolem domova.

Do Hodonína jsme se vraceli moc spokojeni.

Mirka Hořinkova a strejda Rolenc

Život bez domova

Na „školení redaktorů“ v Praze jsme dostali za úkol udělat rozhovor se zajímavými lidmi. Dlouho jsme chodili po hlavním nádraží a hledali lidi bez domova, nebo nějakého drogově závislého člověka. Po dlouhé době očekávání jsme viděli pána, který se hrabal v odpadkovém koši.

Kolik Vám je let a jak se jmenujete?

Je mi 43 let. Jmenuji se Vladimír Krkoška.

Odkud pocházíte a jak jste dlouho v Praze?

Pocházím ze Slovenska, ale v Praze jsem čtyři týdny.

Měl jste na Slovensku práci?

Ano, pracoval jsem jako elektrikář.

Máte teď momentálně nějakou práci?

Teď zrovna nemám, ale pracoval jsem v Mladé Boleslavi na stavbě, načerno.

Kde spíte?

Spím pod schodami, kde máme deky a ležíme na kartonech.

Z čeho žijete, za co si kupujete jídlo?

Sbírám papíry.

Máte nějaké děti a ženu?

Mám 3 dcery. Té nejstarší je 24 let, je už vdaná a žije na Slovensku se svým manželem. Manželka si našla jiného muže.

Proč se nevrátíte zpátky domů? Myslíte, že by Vám dcera „nepomohla“?

Stydím se! Nechci, aby řešili moje problémy.

Proč jste odešel ze Slovenské republiky?

Prodal jsem byt a dal jsem manželce 700 000 korun. Manželka mi podepsala papír, že nemusím platit alimenty. Myslel jsem si, že v Česku seženu práci, která mi vynese dost peněz. Na ulici jsem se dostal svou chybou.

Kdybychom Vám teď dali 50 korun, koupil byste si raději jídlo, nebo nějaký alkohol?

Schoval bych si to, abych si ušetřil dost peněz na to, abych se dal do pořádku. Potom, až bych byl v pořádku, bych jel za svými dcerami na Slovensko.

Co jíte?

Jím to, co mi Bůh sešle z nebe na zem. Začal jsem v něj hrozně věřit, když jsem teď bez domova. Bůh i přesto, že jsem udělal mnoho špatných i dobrých věcí, mě hodně potrestal.

Rozhovor připravili:

Tereza Tichá a Vojtěch Sívák

Ilustrační foto

Načeradský duatlon 2011

Ve čtvrtek 12. května 2011 se na 6. ročníku sportovní soutěže pro dětské domovy Načeradský duatlon sešla smíšená družstva z dětských domovů rovnou z několika krajů – Jana Masaryka - Praha, Pyšely, Jihlava, Šindlový Dvory, Sedlec – a samozřejmě také pořadatelský domov z Načeradce.

Soutěžilo se v kategoriích starší žáci a mladší dorost v disciplínách běh a jízda na kole. Účastníkům počasí přálo, malá jarní přeháňka totiž přišla až po skončení celé soutěže, a všichni si tak mohli užít dopoledne plné sportu a zábavy v krásném přírodním prostředí zámeckého parku a jeho okolí. Po soutěži se během vyhodnocování výsledků konal přátelský turnaj v kopané. Na závěr soutěžního dne byly děti odměněny hodnotnými cenami, za což vděčíme vláštým sponzorům: Pekárna Turek, Sport Hobby Vilím, velkoobchod Servus, řeznictví Vávra – a také místnímu načeradskému řeznictví Hlinský.

Vítězné první místo po zásluze patřilo družstvu ze Sedlce. Z chlapců z našeho dětského domova dopadl nejlépe Kristián Bílý, který získal třetí místo. Gratulujeme všem a těšíme se na v pořadí už 7. ročník duatlonu příští rok.

Jiří Dintar

Street dance s Maser's copany

Minulý rok v prosinci se nám ozval tanečník ze Sokolova Roman Krátký, který o nás věděl delší dobu, že tančíme právě styl street dance. Přijel se na nás dokonce podívat až k nám do našeho domova.

Viděl, jak trsáme. Všichni jsme se mu moc líbili, a tak nás pozval na jednu akci v Lomnickém Divadle, kde se konal Vánoční koncert s názvem Maserské Vánoce, název je podle taneční skupiny Maser's company. Na vánoční akci jsme dorazili v plné síle, všem se nám to moc povedlo, nevěřili jsem vlastním uším, ale lidi nám tleskali, pískali a řvali. Byl to krásný pocit když nás v tom, někdo podporuje.

Po tančním vystoupení mi Roman nabídnul jestli nechci být novou členkou taneční skupiny právě u nich. Já jsem samozřejmě neodmítla a od ledna jsem u nich. Po měsíci začal jezdit taky 12letý Patrik, kterému se tam moc líbí. V březnu nás zase Roman pozval na další akci a to Maškarní ples. Měli jsme zase spoustu nových tanců, které jsme předvedli divákům. Byli

jíme všichni spokojeni jak s vystoupením, tak organizací. Za všechno děkujeme hlavně tetě Saše, která nás v tom všem podporuje, a poděkování patří hlavně Romanovi, který nás zve na každou akci, kde si můžeme zatančit.

Lucka

Národní technické muzeum: Letadlo z Pearl Harbor a jiné kousky

Koncem března jsme se vydali na půl dne do Národního technického muzea v Praze. Muzeum bylo založeno v roce 1908 a od té doby sbírá a vystavuje technické předměty, stroje a další zařízení z technických oborů, ale i z architektury, dopravy a průmyslu.

Hned po příjezdu do Prahy jsme si dali svačinku a šli vyjednat vstupenky. Na začátku muzea

jśmy narazili na stará auta (veterány) a lokomotivy. Ve druhém patře se nacházela kola. O další poschodí výš jsme viděli motorky, vrtulníky a vzducholodě. Nádhera... V jiné expozici nás uchvátila letadla z 2. světové války. Nejvíce se nám líbilo letadlo z Pearl Harbor a první vyrobená stíhačka.

Za výlet dík našim učitelům...

Potom jsme se přesunuli do podzemí, kde byla výstava vojenských aut a pistolí. Dále jsme se mohli podívat na expozici tiskařských technologií a na různé dalekohledy. A pak ještě nejvýznamnější architektonické počiny v českých zemích v letech 1860 až 1989.

V muzeu se nám líbilo a tímto bychom chtěli poděkovat učitelům, kteří nám výlet do muzea umožnili. Naše třídní učitelka Renata Podnecová, pan Bukač, pan Svoboda a učitel angličtiny Matthew Lowder.

Jakub Pěkný (16)

Tour de Loreta

Náš domov má spoustu sportovců. Lyžujeme, chodíme na hory a na bazén a taky jezdíme na kole. Za cyklistu se považují i ti nejmenší, kteří sotva zvládnou koloběžku.

V sobotu 21. května pořádali naši vychovatelé pro nás i děti z dalších domovů cyklistický závod Tour de Loreta. Z Fulneku, z Melče a z Frýdku-Místku se to krásné sobotní ráno sešlo 22 sportovců. O půl deváté si nás strejda Marcel zapsal, dostali jsme reflexní vesty a startovní čísla a vyrazili jsme na start. Cesta byla pro I. kategorii dlouhá 4 km a pro II. kategorii ještě o trochu delší.

Na závěr jsme museli zvládnout ještě dopravní test a pár otázek ze zdravotvědy. Mezitím paní kuchařky uvařily výtečný oběd. A hned se pak vyhlášovaly výsledky. Protože 1. – 3. místo v obou kategoriích obsadili kluci, bylo předáno zvláštní ocenění ještě nejlepší dívce v jedné i druhé kategorii.

Aneta Maléřová

Děti dětem v Mikulově

V dubnu nás oslovila paní Pletněvová a nabídla nám účast na koncertě Děti dětem, a tak jsme začaly s nacvičováním. Já a Soňa jsme zpívaly a Denisa, Linda, Vanessa a Julie tancovaly. Moc jsme se na koncert těšily.

Velký den D nastal v pátek 8.4. Odpoledne jsme vyrazily se strejdou a tetou vlakem do Mikulova. Čekalo nás zkoušení, večer vypukl koncert.

První začala Strážnice, a pak jsme šly na řadu my. Já jsem šla první, měla jsem strach, ale nakonec jsem to překonala a zpívala. Postupně šly děti ze všech dětských domovů za sebou, a potom nastala závěrečná písnička Děti ráje.

Pořadatelé pro nás přichystali krásný večer i výborné občerstvení. Věřím, že se koncert líbil nejen nám, ale i posluchačům.

Lenka Škodová

Díky webu jsem našel starého kámoše z DD

Už je to nějaký rok, kdy z našeho domova odešel Mário. Byl to kluk, který byl hodně hyperaktivní a taky měl problémy s chováním. Tety se to snažily řešit různými vyšetřeními, prášky na uklidnění i ozdravnými pobyty, zkrátka dělaly vše, co bylo v jejich silách. Vyznívá to, jako by už ani neexistoval.

Naopak – Mário je teďka se svými vrstevníky, věnují se mu tam, pomáhají mu se školou a hlavně mají na něj dost času, což on potřebuje.

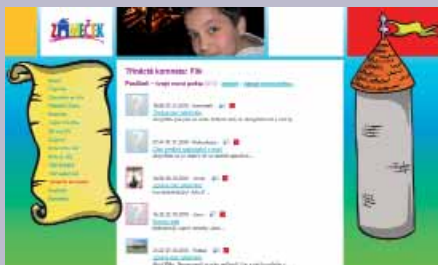
Když jsem se přihlásil na web, tak mi naskočila zpráva, klikl jsem na otevření zprávy a dostal jsem vzkaz právě od Mária, vzkaz byl přesně tento: „Čau Fando, jak se máš, já se mám dobře, a jak to, že chodíš na Zámeček? Pozdravuj celý dětský domov Mikulov. Já už musím končit, tak ahoj. Mám tě rád.“

Jsem rád, že si na mě našel kontakt, a že si můžeme psát. Mário nás taky navštěvuje a my navštěvujeme jeho. Když jsou delší prázdniny, vždy

když dojde, tak vzpomínáme na staré časy, hrajeme fotbal. Pokaždé to stojí za to.

Franta Miker

Najít své kamarády z domovů si můžete i na webu www.zamecek.net. Už jste se tam zaregistrovali?

zprávy z domovů

Kometa je naše!

stadionu. Sedět doma u televize, to fakt není ono. Vždy navíc dostáváme nějaké drobné dárky od Komety.

Také my jim dáváme malé dárky, nakreslíme nějaké obrázky hráčů, nebo vyrábíme malé upomínkové předměty. Na poslední zápas jsme spolu s tetou vychovatelkou Foltovou vyrobili keramický emblém znaku Komety, který jsme předali hráčům po skončení vítězného utkání s Kladnem. Jeden z nás (Dan) měl pak také velkou radost z toho, že jej obdaroval jeden z fanoušků šálou našeho klubu.

Tímto bychom chtěli poděkovat strejdovi Rolencovi, ale i ostatním vychovatelům z našeho domova, že nás na zápasy doprovází.

Patrik Menšík a Pavel Gábor

Slalom a houpačka na kole

Ve středu 27. 4. nám tety připravily soutěž, kde jsme si prověřili, jak jsme šikovní v jízdě na kole. Na dvoře DD jsme pomohli vytvořit cyklotrasu, na které jsme plnili úkoly.

Projeli jsme osmičku, slalom, přejeli jsme houpačku vytvořenou z prkna, přemístili jsme míček z prvního místa na druhé místo a na závěr jsme projeli trychtýř. Jízda byla na čas, když jsme se dotkli nohama země, tak nám byly přičteny trestné vteřiny.

V druhé části soutěže, v teoretické části, jsme vyplňovali formulář, ve kterém byly otázky, které se týkaly jízdy na kole - např. jakou brzdou a rukou brzdíme na rovině. Všichni jsme odpověděli, že pravou rukou, tedy zadní brzdou. Dokázali jsme, jak jsme při jízdě šikovní.

Patrik Šándor

Býchorský „Tančím, abych žil“ letos opět v plném proudu

Jsme z různých domovů, cíl máme společný.

Po našem příjezdu dorazili také lektoři jednotlivých dílen. Chtěl bych zmínit Jirku Jedličku, který učí v dílně break-dance. To děti hodně baví. Další dílna se jmenuje výtvarka s naší tetou Zdeňkou Rytinovou. Kateřina Urbánková má na starosti dramatickou dílnu a Petr Pištěk činohru.

Nejzajímavější na tom všem je, že se děti z jednotlivých domovů účastní úplně všech dílen. Takhle už od jara 2010 „pracujeme“ a ještě nás čeká spousta práce až do roku 2012.

Na „Tančím, abych žil“ už jsme všichni kamarádi, známe se dlouho. Jak děti a vychovatelé, tak děti a lektoři. Zbraslavický areál je pěkným místem pro tuto akci. Už jsme si na něj zvykli a máme ho rádi.

Klukům se tanečnice líbily

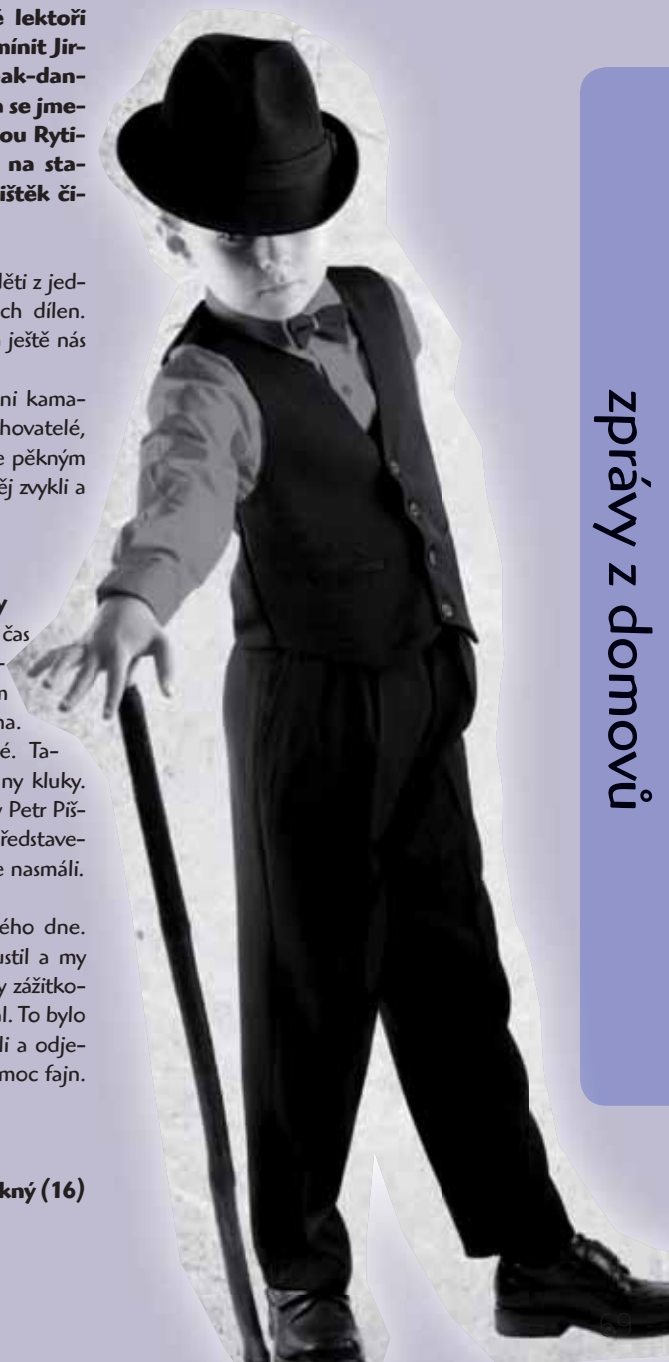
Kromě pracovních dílen máme také čas na odpočinek, hry a zábavu. Celá sobota byla moc fajn. Na závěr se všem ukázala taneční skupina Merci z Brna. Jejich výkony byly nezapomenutelné. Taneční krásných tanečnic rozehrál všechny kluky. Po tomto vystoupení si lektor činohry Petr Pištěk pro všechny připravil divadelní představení o čertech. Skvělá zábava, to jsme se nasmáli.

V neděli ráno jsem vstal do slunečného dne. Náš americký učitel Matthew nás pustil a my šli na snídani. A poté nás opět čekaly zážitkové dílny, o kterých jsem před chvílí psal. To bylo až do oběda. Potom jsme se rozloučili a odjeli do svých domovů. Celý víkend byl moc fajn. Dík patří organizátorům.

Jakub Pěkný (16)

zprávy z domovů

Narozeninová párty v Býchorech: Mário pozval celý domov

Na začátku března se v Dětském domově Býchory uskutečnila oslava mých 16. narozenin. Na oslavu jsem pozval celý domov. Narozeniny mě stály celkem 700 korun, za které jsem připravil dorty, chle-

bíčky a také pití. Oslavu mi pomohly připravit tety z našeho domova - paní Drahotová, Vyhnánková a Drobková.

Chtěl bych jim za to moc poděkovat. Narozeninová show se mi moc líbila, škoda, že nemám narozeniny častěji... Bylo to jako na velké párty se vším všudy. Hrála hudba, tančilo se, hojně jsme jedli a pili. Hlavně to jídlo bylo dobré, protože bylo ode mě. Krásná atmosféra. Jsem rád, že jsme se tam všichni setkali. Chtěl bych všem účastníkům párty moc poděkovat.

Mário Lakatoš (16)

Velikonoční špeky v sauně

Ráno jsme Velký pátek nastartovali cestou do wellness centra. Vyjeli jsme přímo do historického Starého Města, abychom Velký pátek nastartovali s radostí a pohodou. Za odměnu, kdo nejel domů, si šel vyhřívát bučky do saun a whirlpoolů.

Velký pátek

Jak už to v DD chodí, každé Velikooce někdo jede domů a někdo zůstává v DD. Jenže to asi nemění nic na tom, že i my neodjíždějící si můžeme užít Velikonoce, jako ostatní doma a jinde.

Spolu s celou skupinkou vcházíme po bílých kachlích do teplého brlohu, ve kterém se skrývá tajemství whirlpoolů a saun. Znáte né to čabrání v vodě a ohřívání „špeků“ v sauně...

Odpařuje se voda, ne špeky

Došlo i na přírodovědné opakování, že se z těla odpařuje voda a ne špeky. Divl jsem se, že to neví někdo ještě dodnes. Někteří naši malí jedinci se naučili plavat i v bazénové vodě.

Touhle malou zprávou bych chtěl poděkovat hotelu Synot ve Starém Městě, ale také bych si přál, abychom si společně uvědomili, že jsou na světě stále lidé, kteří pomáhají a snaží se tak zpříjemnit život dětem v dětských domovech.

Pavel Lukáš (15)

Po stopách Husitů až do 15. století

V půlce března jsme se vypravili za husitským hnutím. Šli jsme po stopách bitev, které se uskutečnily ve Středočeském kraji, kde bydlíme. Na cestě putováním časem bylo několik zastavení.

Karel IV. klášter založil, Křížáci vypálili

Píše se rok 1357 a jsme v obci Klášterní Skalice, zde se staví jeden z největších klášterů, u položení základního kamene se nachomýtl i sám Karel IV. Asi o sto let později je klášter útočištěm nepřátel husitského hnutí, proto je vypálen a srovnán se zemí.

Cesta vede dál, v čase se posouváme a jsme v centru bitvy u Lipan (rok 1434), zde se používá do boje po boku Husitů. Bitva je krutá a velmi bolestivá, přibližně šest stovek zajatců je zavřeno do stodoly poblíž bitvy a nemilosrdně zapáleno.

„Historie je krutá“, rok 2011 je ale náš rok

Vozovou hradbou vedení Janem Roháčem z Dubé se přesouváme na Husitský hrad Sion – poslední baštu husitského revolučního hnutí. Nastává vytoučená chvíle odpočinku po krvavé bitvě. Opékáme lovenou zvěř a pojídáme pšeničné placky (buřty a chleba, samozřejmě s hořčicí plnotučnou).

Oheň vyhasíná a schyluje se k závěrečné bitvě. Rok 1437, hrad je dobyt a jeho vůdce Jan Roháč z Dubé přichází setnutím meče o hlavu, je dobojováno. Poslední zbytky bojovníků nasedají do vozů a ubírají se, zvavení bojem, vstříc novým dobrodružstvím.

A to už jsme zpět, rok 2011, náš rok, konec výletu do historie, kterou prošla parta kluků z dětského domova v Býchorech. Díky, putování časem je vážně fajn.

Lukáš Pěkný, Kuba Pěkný

Pobyt na horách s překvapením

V polovině března jsme prožili týden v chatě Hubertka v Krkonoších. Přivítalo nás krásné slunečné počasí a vhodné podmínky pro lyžování. Celkovou pohodu narušily ve čtvrtek telefonáty redaktorů sdělovacích prostředků a našich sponzorů a známých o tom, že v rádiu hlásili, že z DD ve Vizovicích utekli dva patnáctiletí chlapci, a že po nich pátrá policie.

Zůstali jsme zděšení, protože všechny naše děti lyžovaly na svahu u chaty. Novinářská chyba byla způsobena tím, že ve Vizovicích existuje ještě jedno zařízení (bývalý internát zvláštní školy, dnes DD se základní školou praktickou). Protože nepoužívají celý svůj správný název, dochází občas k vážným omylům a záměnám.

Po zjištění pravého stavu věci jsme celou situaci probrali s dětmi a uvedli na pravou míru. Pak

j jsme se již v klidu mohli věnovat lyžování. Za krásný týdenní pobyt a jeho zajištění chceme poděkovat majitelům chaty Hubertka a celému personálu, který se o děti příkladně a s láskou staral.

Štefan Jozefčák

Život na vesnici:

Nešla elektřina, tak jsme jeli na zámek

Jednoho dne se spojily dvě třídy 8.A a 9.A, protože v Býchorech nešla celý den elektřina. Museli jsme proto vyrazit někam na výlet. Jeli jsme do Loučné na zámek a do labyrintáří. Bylo to tam moc fajn.

Nejvíce se mi líbilo, jak jsme se ztráceli v různých labyrintech. Třeba v přírodou vytvořeném labyrintu ze stromků. Hodně jsem si to užila.

A pak jsme šli na lanovou dráhu, vypadala jako houpačkový most. Tam to bylo ze všeho nejlepší. Přecházeli jsme a málem jsme se neudrželi, protože jsme padali ze strany na stranu. Nakonec jsme si udělali krásné fotky. Cesta zpátky byla fajn, šli jsme na zmrzlinu a pak jeli vlakem do Kolína a zpět do Býchor. Za spoustu zážitků vděčíme našim učitelkám, které to

pro nás vymyslely a užívaly si to s námi.

Denisa Křepelová

K Mrtvému moři autobusem a vlakem

Konečně je to tady: krásný den, který zve k výletu. Jak spojit krásné s užitečným? Navštívit solnou jeskyni.

Proto jsme v půli března vyrazili s našimi vychovateli udělat něco pro zdraví. Vyjeli jsem ráno autobusem do Karlových Varů a tam jsme přestoupili na vlak, který nás odvezl do Nejdku. Když jsme vešli do jeskyně, překvapila nás příjemná atmosféra. Personál se nás ihned ujal, zavedl nás přímo do jeskyně, kde nás usadil do pohodlných lehátek a pustil příjemnou hudbu.

Celou hodinu jsme mohli relaxovat a inhlovat léčivou sůl z Mrtvého moře. Po skončení léčivého procesu jsme ač neradi museli opustit léčivou jeskyni. Výlet jsme ukončili dobrým obědem a nabíjení energií jsme se vrátili zpět domů.

Andy

Na lyže z Hodonína do Itálie

Moc se mi na hory ze začátku nechtělo, ale nakonec jsem byla moc ráda, že jsem jela. Celý týden jsem si perfektně užila. A myslím si, že i ostatní mají stejný názor.

Cesta byla dlouhá, ale zábavná. Ubytování se mi líbilo, strava byla přímo luxusní! Akorát ten výtah, ve kterém jsme pro přetížení uvízli... Celkově jsem poznala děcka a stredy mimo domov, v jiném prostředí, v jiných situacích. Sblížili jsme se a poznali z těch lepších stránek. Byli jsme dobrá parta.

První den jsem měla z lyžování obavy, při pohledu na ty "strašné" sjezdovky. Strach jsem překonala a byla na sebe pyšná. Pod dohledem zkušených lyžařů Martina, Libora a Romana jsem sjezdovku několikrát sjela. Týden rychle utekl a plný dojmů jsme odjžděli domů.

dem zkušených lyžařů Martina, Libora a Romana jsem sjezdovku několikrát sjela. Týden rychle utekl a plný dojmů jsme odjžděli domů.

Mirka Hořínková

Svalnatci ve Vidnavě

Na konci března proběhl ve Výchovném ústavu Vidnava 9. ročník sportovní soutěže v posilování. Dlouho jsme váhali, zda se této soutěže zúčastnit, jelikož s posilováním jsme začali teprve nedávno, na začátku školního roku. Nakonec jsme sestavili družstvo z pěti kluků a jednoho náhradníka a vydali se do Vidnavy, která se nachází na hranicích s Polskem v Jesenickém výběžku.

Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že se samotné soutěže nakonec zúčastnilo 16 chlapců z VÚ Vidnava, Chvalčov a Dřevohostice, kteří byli o několik let starší, a tudíž jsme do soutěže vstupovali jako outsideri čili autsajdři.

Soutěž se skládala ze čtyř disciplín – bench press, bicepsový zdvih s činkou, dřep s činkou a shyby na hrazdě. Hned od první disciplíny jsme se stali díky svým výkonům středem pozornosti, a při poslední disciplíně, dřepu s činkami, se dokonce jednomu našemu borcovi podařilo vytvořit početní rekord (150 dřepů s činkou při zátěži 25 kg).

Při vyhlášení výsledků byl náš tým již brán za absolutního vítěze soutěže, jelikož se nám podařilo obsadit nejen první místo, ale další pěkné čtvrté, páté, šesté a deváté. Do Králík jsme se vraceli s pocitem dobře odvedené práce, ale také s vědomím, že je ještě co vylepšovat.

Rajko Balog

Tak tohle mě vážně zaujalo!

Už v předchozích číslech jsme si o Letním domu psali a zveřejňovali něco málo z jejich projektů. Letní dům je občanské sdružení, které se může pochlubit projekty, které už od roku 1997 úspěšně realizuje.

Projekt Spolu o krok dále

Díky tomuto projektu, který vznikl v roce 2008 můžete vyzkoušet „víkendovou svobodu“ v tréninkovém bytě a zahrát si na realitu. Tohoto projektu se mohou účastnit mladí lidé ve věku 14. – 26. let. Na takovémto víkendovém pobytu si vyzkoušíte jak hospodařit s penězi, naučíte se, jak se zachovat v bankovním institutu, jdete – li třeba zaplatit účet za telefon či zřídit inkaso. Naučíte se hledat v jízdních řádech, vypisovat složenky. Cíl je jednoduchý. Usnadnit vám všem první kroky z domova, začlenit se do chaosu, který tu všude kolem nás je.

Je to ale také sdružení, které pomáhá dětem a mladým lidem z dětských domovů i tak trošku „jinou formou“. Formou sociálně – terapeutických pobytů. A tato forma mne – abych se přiznala opravdu nadchla.

Co to vlastně znamená ten sociálně – terapeutický pobyt?

Na sociálně-terapeutickém pobytu zažijete neuvěřitelné. Pokud rádi malujete „vyřadíte se v arteterapii – práce s barvami, modelovacími hmotami. Zkrátka se vším, z čeho a na čem můžete vyjádřit zadané téma. Máte rádi hudbu? Pak tedy věřím, že si pobyt náramně užijete, když využijete sociálně terapeutického pobytu zaměřeného na muzikoterapii. Tím však nechci odrazovat ty, kteří malovat neumí a hudební sluch do vínku nedostali.

Jedním ze sociálně - terapeutických pobytů byl i „Pobyt na téma MALÝ PRINC“, o kterém jsme psali v minulém vydání Zámečku. No řekněte sami, nechťeli by jste se v jednadvacátém století stát byť jen na okamžik třeba právě MALÝM PRINCEM?

Terapie obecně přináší uvolnění a načerpání nové energie a z těchto důvodů jsou celosvětově vyhledávány. Proto není nutné umět...vlastně vůbec nic!

Taky poznáte nové kamarády, vytvoříte spoustu krásných uměleckých děl, ale taky budete moci díky odborným pracovníkům z Letního Domu poodhalit něco z „Vašeho Já“. Něco, o čem jste třeba ani netušili.

Rozvojem ke stabilitě

Tento projekt je vytvořen pro všechny ty lidičky, kteří se o Vás třeba právě na sociálně - terapeutických pobytech starají a budou starat. Aby se Vám mohli co nejoborněji věnovat, navštěvují mnoho školících programů a kurzů. A ty jsou právě obsahem tohoto projektu.

A proč Vám o Letním domě vlastně tohle všechno píšu? Nejen, že bych byla ráda, kdyby jste se do těchto projektů zapojili, ale hlavně napsali své zážitky a poslali nám je do redakce. To už mimochodem mohou udělat ti z vás, kteří se do některých z projektů Letního domu zapojili.

Já bych vás totiž chtěla seznámit s vernisáží, na kterou jsem právě Letním domem byla pozvána

Téma:

Výstava dobro-volná-komunikace-barev Evropský dům 2011

Slavnostní zahájení se konalo dne 5. Dubna 2011 v EVROPSKÉM DOMĚ v PRAZE. Celou akci provázel Petr Vacek, kterého jistě znáte z televizních obrazovek.

Mluvil se o občanském sdružení a jeho aktivitách, o již zmiňovaných sociálně - terapeutických pobytech, ze kterých je na výstavě publikováno několik děl, tvořených na téma dobro-volná-komunikace-barev.

na prezentačních panelech jste si mohli přečíst o aktivitách Letního domu

Verča

Bůh vs. Kellner

Nikdy ho neviděli, přesto věří, že existuje. Každý den se k němu modlí. Někteří dokonce tvrdí, že se jím zjevil a komunikovali s ním z očí do očí. Prý má mnoho podob. Tak vnímají křesťané Pána Boha. Já jsem ateista, ovšem přece jen uznávám jednoho „Boha“. Je jím nejbohatší Čech a jeden z nejbohatších lidí planety – Petr Kellner.

Realita nebo sen?

U pana Kellnera jsem na 100% přesvědčen o jednom – na rozdíl od Pána Boha opravdu existuje! Měl jsem to štěstí vidět jej na vlastní oči. Bylo to při slavnostním otevření prestižního osmiletého Gymnázia Open Gate v Babičích u Prahy, tedy koncem srpna roku 2005. Nebo ne? Že by se mi to

zdálo? Jestliže zde opravdu byl, proč není na žádné z fotek, které byly ten den pořízeny? Všechny fotky s ním zmizely. Náhoda? Ukradl ty fotografie snad někdo? Skončily ve školním sejfu, aby je nikdo neviděl? Možná tento gentlemanský miliardář na těch fotkách je, jen si ho nemůžeme všimnout, protože je neviditelný!? Byl tady vůbec onoho dne, nebo jen patřím k těm poblázněným křesťanům, kteří tvrdí, že se jim zjevil „ten nejvyšší“?

Hra na schovávanou

Novináři se již léta marně snaží odchytit Petra Kellnera a udělat s ním aspoň krátký rozhovor. Dokonce i paparazzi s nažhavenými foťáky jsou bezmocní. Kde jen ten Petr může být? Ve světě žurnalistiky existují snad pouhé dvě nebo tři fotky, na kterých se pan Kellner objevuje, a ty už několik let kolují všemi médii po celém světě. Několik málo rozhovorů s tímto dnes již sedmačtyřicetiletým člověkem na pochybnostech o jeho existenci příliš neubere – obzvlášť, když s takovou senzací vyrukuje „Blesk“ či „Aha!“.

Třeba je to stejné, jako s těmi fotkami... Možná splývá s okolím jako chameleon, takže si jej nevšimneme ani v případě, kdy nás právě míjí. Nebo se dokáže vtělit do někoho jiného jako Terminátor a může být tím, kým se mu zrovna zachce. I Bohem!!!

Kellner World Ranger

S Milanem Maděryčem a Milanem Winklerem založil první privatizační fond (PPF), je vlastníkem nebo spolumajitelem mnoha společností, jako jsou například Česká pojišťovna nebo Home Credit. V minulosti vlastnil televizi Nova či eBanku. Nedávno chtěl koupit zadlužený fot-

balový tým SK Slavia Praha, ale nakonec od toho ustoupil. Také jednal o odkoupení krachující Sazky.

Ale existuje vůbec tento bohatý muž? Co když je to robot? Bydlí vůbec v České republice, nebo se odstěhoval do jednoho ze svých luxusních sídel v zahraničí? Třeba si užívá na

ostrově, který samozřejmě patří jemu, a odtamtud rozdává rozkazy svým podřízeným a vykonává svůj byznys...

„Ježíš uměl chodit po vodě. Chuck Norris umí chodit po Ježíšovi.“ „Bůh chtěl původně stvořit svět za měsíc, ale Chuck Norris mu dal jen sedm dní.“ Určitě tyto vtipy moc dobře znáte. Ale Chuck Norris není ten nejmocnější. Na tajemného miliardáře Petra Kellnera nemá nikdo, ani takový tvrdák, proslavený filmem Delta Force a seriálem Walker Texas Ranger!!!

Motlitba pro Boha Tajemství

Přes všechny pochybnosti a nejasnosti jsem přesvědčen o tom, že pan Petr Kellner je reálná osoba. Jsem velice šťastný, že mohu studovat na jeho škole (kdo ví, jak to bude po zveřejnění tohoto článku), a proto:

**Pane můj, jenž jsi neznámo kde,
děkuji Ti za všechny dary a za to,
co jsi pro mě za těch šest let udělal.
Pevně věřím, že se mi v blízké době
zjevíš
a potvrdíš tím svou existenci.**

**Odpusť mi všechny prohřešky proti
školnímu řádu
i tu hromadu špatných známek.
Slibuji ti, že se polepším!
Amen!**

Franta Berger

[Téma: Radost]

Soutěž v malování

Technické požadavky

- Maximální velikost práce – A3
- Každý účastník soutěže se může zúčastnit pouze s jedním obrázkem
- Každý obrázek je nutné označit jménem autora, jeho věkem a jménem a adresou Dětského Domova

Práce zasílejte do Nadace pod heslem **ING** soutěž

Nadace Terezy Maxové dětem
Budova ING
Plzeňská 5
150 00 Praha 5

Kategorie

- Do 12 let
- Do 18 let

Ceny

- 1. místo – 10 000 Kč** pro celý dětský domov vítěze na využití sportovních a volnočasových aktivit
- 2. místo – 5 000 Kč** pro celý dětský domov vítěze na využití sportovních a volnočasových aktivit
- 3. místo – 2 500 Kč** pro celý dětský domov vítěze na využití sportovních a volnočasových aktivit

Termíny

- Uzávěrka prací **31. července 2011**
- Zveřejnění výherců do **31. října 2011**

O výhercích budou rozhodovat zaměstnanci ING Bank a Nadace Terezy Maxové dětem – formou hlasování

Nová šéfká dětské redakce

Chtěla bych poděkovat všem dospělým redaktorům za jejich důvěru a podporu při zvolení šéfky dětské redakce za Čechy. Toto díky patří šéfredaktorce Verče, redaktorovi Milošovi a Graciánovi a šéfu redakční rady Flíkovi, bez kterých bych se nedostala na post redaktorky. Hlavní dík patří Milošovi, který byl u nás v DD a o táboru na Myšinci nám řekl, proto jsem se zatím dostala tam, kde jsem teď.

A proto vám chci slíbit, že se budu snažit nezklamat – jak dětské redaktory a vás dospělé, tak i sama sebe. Mnozí z vás mě ještě neznají, ale určitě poznají. Chci také spoustě dětem tímto dopisem říct, že i když nevíte, jestli umíte psát články, a někdo, kdo tomu nerozumí, řekne, že to neumíte, tak tomu hned nevěřte. Napište nám do Zámečku a naši profici vám řeknou, jak na tom jste. Klidně přijedte na tábor na Myšinci, který se koná od 20. do 29. srpna, kde vás určitě rádi uvidíme. Tam se zaručeně dozvíte, jestli jste dobří. Je to například můj případ, kde jsem se dozvěděla, že umím trochu dobře psát a že se můžu dostat výš – a vidíte to, kde jsem. Takže se nebojte nám napsat.

A redaktorům vzkazuji, že se na mě můžete spolehnout a kdykoliv, když to půjde, ráda se vším pomohu. Děkuji vám, moc si toho vážím a cením. Nečekala jsem to, že hned za půl roku, co píšu do Zámečku, bych se mohla dostat tak daleko, ale vy jste mi to umožnili.

Sandra Pikartová
DD Maštov

Smích? Ted' už ne...

Se školou jsme navštívili ÚSP (zkratka pro ústav sociální péče), kde žijí zdravotně postižení lidé.

Studuji totiž střední odbornou školu – obor sociální činnost. Proto také navštívíme různá zařízení, a tento rok jsme navštívili ÚSP. Řeknu vám, že jsem se toho hrozně bála. Když si představíte, že jdete za lidmi, kteří nejsou stejní jako vy... Ale nakonec to dopadlo docela dobře.

Když jsme dorazili na místo, tak jsem měla špatný dojem z toho, že řeknu nebo udělám něco špatně. Na začátku jsme si prohlédli jejich zařízení – mají to moc krásný, hned bych vše brala k nám do domova. Takový luxus. Dokonce tam mají výtah, který bych klidně uvítala i u nás. Zařízení to bylo sice hezké, ale pohled na ty ubohé lidi, kteří za nic nemůžou, byl hrozný. Nikdy bych takhle nechtěla skončit.

A i když jsem dříve občas postiženým lidem smála, ne moc, ale zasmála se, tak teď bych

to už neudělala. Protože jsme viděla na vlastní oči, jaké to je. Ti lidé žijí ve svém světě, ale i tak to není moc příjemné.

Viděla jsem tam tříletého chlapečka, který vypadal jako půlroční miminko. Tento chlapec byl moc krásný, měl krásně hnědé vlásky a hnědé oči, ale měl to ze všech dětí v ÚSP nejhorší. Měl od každé nemoci něco. Takové dítě by si každý rodič přál, ale potkalo ho to nejhorší, co mohlo. Jeho rodiče jej sice navštěvují, ale jeho maminka to nemůže unést, ani se jí nedívám.

Tady jsem vám popsala můj největší dojem z této návštěvy. A vás bych poprosila, abyste se zamysleli nad tím, o jak moc máte lehký život v DD než ti lidé. I když každý z nás má své problémy, tomuto se to nevyrovná.

Sandra Pikartová

Kočka, která umí psát

Před chvílí jsem dočetla jednu vážně výbornou knihu, jmenuje se Vzpomínky kočičího doktora od Dr. Louis J. Camuti.

Jak jsem se dostala k této knížce, to je docela náhoda. Byla jsem ve městě, chtěla si jít půjčit knihu, ale neměla jsem skoro představu o tom, co bych chtěla vlastně číst. S Milanem jsme se bavili o tom, že by bylo pěkné, kdybychom si večer před spaním místo obvyklého zapnutí televize přečetli nějaký příběh. Tak jsem tam stála, uprostřed brněnské Mahenovy knihovny, a vůbec jsem se neorientovala.

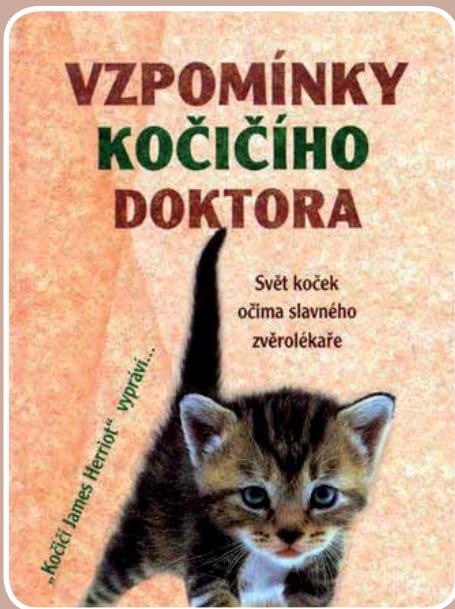
Požádala jsem místní paní o radu, že hledám nějaké brněnské povídky, báje nebo něco tomu podobného. Doporučila mi jednu knihu a usedla k počítači, aby ji v celé té velké knihovně našla, v databázi, kdybyste nerozuměli. Když ji hledala, napadlo mě, že bych si mohla najít i nějaké příběhy o kočkách, které mám tolik ráda. Jen jsem to řekla, navrhla mi právě tuto knihu (paní byla znalá). Říkala, že je její oblíbená a určitě stojí za přečtení, vřele jsem poděkovala a vydala se domů. Hned v šalině jsem knihu vytáhla, a věřte nevěřte, začetla jsem se a právě před chvílí ji dočetla.

Říkala jsem si: „Doufám, že až ji zítra půjdu do knihovny vrátit, potkám tam tu paní a poděkuji jí.“ A ve skrytu duše jsem doufala, že se mi podaří najít i nějaké další podobné knihy, neboť jsou výborné!

Chtěla bych začít zase psát, celou dobu tak nad tím přemýšlím a vždy mi hrozně pomůže přečtení minulých článků, co jsem dřív psávala. Lidi se mě ptají, proč jsem přestala psát. Ani už nevím, byla jsem líná, asi... Ale teď už je to rok a půl od té doby, co jsem skončila. Hrozně mě to mrzí, ale nějak neumím začít... Ne, začít bych uměla, ale nechci začínat od znova, chci začít tam, kde jsem přestala, dokončit to a navázat na realitu... Jenže jak říkám, je to rok a půl a za tu dobu se odehrála spousta věcí a já nevím, zdali mám síly začít to psát a „prožívat“ to znovu...

Ale už jsem začala a neskončím jen tak jak minule. Já chci psát, a tak budu psát. Jdu si tedy pročíst své staré články, aby mě třeba zase chytla ta múza...

**Alex Chudíková
(dříve DD Polička)**

Když jsem tak pročítala dopis od Hanky Kynychové, donutilo i mne zamyslet se nad vším co hází do koše. Vím, že v některých domovech odpad pečlivě třídíte a někde vás to i pěkně šťve a jinde se zas třídění odpadů vůbec neřeší.

Napište nám tedy do redakce, jak to u vás v domově s tříděním odpadu je. Jestli máte barevné koše či po-

lepené koše se štítky PAPÍR, PLAST, SMIŠENÉ popřípadě i jiné. Jestli se vám třídít chce Jestli vůbec víte, proč třídíte

Tip redakce pro veselejší třídění : vyzdobte si koše samolepicími omyvatelnými foliemi, či tapetami. Pokud koš polepíte třeba vystřiženými obrázky z folie ve tvaru pet-lahve, nebudete muset věčně přelepovat štítky, které se během krátké doby odlepují a hravě poznáte, že se jedná o koš na plasty. A klidně se s vašimi originálními koši na odpady můžete pochlubit.

Veronika

ještě na slovíčko...
Víte co do kterého kontejneru patří?

nadace a organizace

nova

HEJBETE SE a zpívejte

s HANKOU a NOVOU

JARO V POHYBU ANEB PÁTÝ ROČNÍK HEJBETE SE A ZPÍVEJTE STARTUJE

DD Tišnov tančil v pražské GOJA Music Hall v jednom z představení Děti Ráje

Děti z Dětského domova Tišnov díky své zlaté medaili v kategorii Muzikál, kterou vyhrály v SuperFinále „hejbacího projektu“, získaly možnost zatančit si s opravdovými herci a tanečníky v opravdovém představení Děti Ráje. Doprovodila je nejen jejich paní ředitelka Hanka Štrajtová a teta Míša Srbová, která s dětmi celý rok nacvičovala, ale také celý tým DD v pohybu v čele s Hankou Kynychovou a dokonce i „konkurence“, která si brousí zuby na tanec se Sagvanem Tofim v příštím roce – DD Kroměříž a DD Staňkov.

Holkám – Sandře, Erice, Darině, Dianě a Aleně to na jevišti moc slušelo. Holky, jen tak dál!!!

Legendární duo Sagvan Tofi a Lukáš Vaculík a zpěváci a tanečníci z muzikálu Děti Ráje pod-

pořili děti z Dětského domova Tišnov a spolu s Hankou Kynychovou tak odstartovali další ročník projektu „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“. Takhle velká udlost se stala 12. Března v GOJA Music Hall v Praze na Výstavišti.

„Děti z Tišnova vyhráli v loňském roce v rámci projektu možnost zahrát si v muzikálu Děti Ráje. Celý rok s nimi tanečníci a zpěváci v čele s Mišou Noskovou a Petrou trénovali. A nyní se dětem jejich dřina zúročila. Jejich vystoupení jsme využili pro zahájení již pátého jubilejního ročníku,“ říká Hanka Kynychová, která měla před představením velkou trému. „Holkám z Tišnova jsem věřila, jsou šikovné. Ale přesto jsem byla nervózní, aby vše dobře dopadlo,“ vysvětluje Hanka. Děti z dětského domova se tak díky vlastní pili dostaly tam, kam vzhledem ke svému talentu patří – do profesionálních podmínek tanečního a muzikálového světa.

Hanka Kynychová, děti a tety z „našich“ dětských domovů se postavily na start pražského 1/2 Hervis marathonu

Jedním z běžců náročného pražského Hervis maratonu se stala zakladatelka a autorka projektu „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“ Hanka Kynychová. Spolu s dětmi a tetami z dětských domovů Staňkov, Tišnov a Ústí nad Labem – Severní Terasa tak přišla potrápít tělo.

Atmosféra byla po celý den úžasná, tety a strejdové, ale i děti (ty starší 18-ti let, jiní běžet nemohly) si změřili své síly na štafetovém běhu. DD v pohybu vytvořil tři štafety – Staňkov + Hanka Kynychová; Tišnov v čele s paní ředitelkou Hankou Štrajtovou; absolutní vítěz „hejbacího projektu“ Ústí nad Labem – Severní Terasa. Každý běžec běžel 5km dlouhou trasu, a ten pocit štěstí, když doběhli do cíle byl nepopsatelný. Díky endorfinům, hormonům štěstí a radosti se jim rozzářili tváře a strávili jsme tak u pražského Rudolfinu příjemné dubnové odpoledne.

První dubnovou sobotu se více než deset tisíc běžců ve velmi teplém počasí hrnulo historickým centrem Prahy s cílem poměřit síly s nejlepšími běžci světa, ale i sami se sebou. „Obdivuju každého, kdo to zvládl. Mám radost, že se zapojily i tři dětské domovy z našeho projektu, a zároveň věřím, že příští rok tady těch domovů bude mnohem, mnohem víc. Na soustředění budeme totiž poctivě trénovat i štafetu. Ta atmosféra a pocit vlastního vítězství totiž rozhodně stojí za to,“ usmívá se Hanka Kynychová.

Hanka Kynychová oslavila své narozeniny v Brně s dětmi z DD Tišnov a DD Kroměříž

Hanka vyrazila se začátkem jara na tour po České republice, kde si široká veřejnost mohla zacvičit jak s ní, tak i s Igorem Šustrem a Martinem Ivaneckým, které dobře znáte z „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“. A jak už to tak bývá, tak na veškeré akce, které Hanka pořádá, zve srdečně i všechny dětské domovy. Do Prahy si s Hankou přijel zacvičit DD Krásná Lída, do Ostravy DD Frýdek-Místek a DD Čeladná. Do Brna se za námi pravily DD Tišnov a DD Kroměříž.

A brněnská zastávka naší tour nebyla ledajaká. Staly se hned dvě významné události. Ten den slavila Hanka narozeniny. A také se nám podařilo uspořádat krásnou akci v OC Vaňkovka v Brně, kde jsme široké veřejnosti představili náš projekt „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“. Na akci, kterou moderoval Honza Musil, vystoupily děti z DD Tišnov a zpěvačky Madalena Joao a Kristýna Šebíková.

Celá akce trvala zhruba hodinu a po celou tuto dobu jsme měli velké publikum z řad návštěvníků obchodního centra, kteří vytvořili úžasnou atmosféru. A snad se nám myšlenku, že děti z dětských domovů stojí za to podporovat, podařilo dostat do povědomí dalších lidí. Protože jak říká Hanka Kynychová: „Pomáhat je normální.“

Co chystáme?

Do letošního jubilejního 5. ročníku „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“ se zapojilo celkem 24 DD z celé České republiky. Vítáme mezi námi zpět DD Černá Voda, a také úplného nováčka, kterým je DD Krásná Lípa. A aby byl jubilejní ročník trochu jiný, rozhodli jsme se udělat trochu obměnu v kategoriích. Zrušena byla kategorie Orientální tance a nově se můžete těšit na ZUMBU pod vedením Hanky Kynychové a na MTV Dance pod vedením Martina Ivanického.

V létě a na podzim se uskuteční již potřetí oblíbené soustředění v hotelu Hlávka ve Zlenicích. Podzimní soustředění bylo vloni velkou novinkou, která se osvědčila, protože výkony všech závodníků byly o sto procent lepší, v porovnání s předložským rokem. Všechno tréninkové úsilí vyvrcholí opět finálovými zvody, které se budou konat tradičně v listopadu v Kongresovém centru Praha na Vyšehradě.

Přesný termín finálových závodů je pátek 18. a sobota 19. listopadu 2011. V pátek proběhne Semifinále, které je pro veřejnost uzavřené a v sobotu se domovy utkají ve Finále a poté v SuperFinále za zraků veřejnosti, patronů – tváří TV Nova a dalších hvězd z hudebního a tanečního nebe, které přijdou děti podpořit a vytvořit bohatý doprovodný program. Pevně věříme, že i letos si všichni finále užijete a celý den bude opět panovat ta nepopsatelná atmosféra.

Chystáme pro vás i spoustu novinek, které nás budou provázet celým půlrokem, který společně opět strávíme. Všechno si ale zatím ještě necháme jako překvapení

Kateřina Fingralová
koordinátorka projektu „Hejbejte se a zpívejte s Hankou a Novou“

Ahoj holky a kluci!

Opět vás moc ráda zdravím prostřednictvím Zámečku. A hned na úvod vám se vám musím svěřit, co se mi nedávno stalo. Dá se říci, že tak trochu náhodou, jsem se dostala na panelovou diskusi o životním prostředí. A nestačila jsem se divit, co všechno nevím... Vůbec jsem doposud nevěděla, jaká barva popelnice je na jaký odpad. Tak teď už vím, že modrá je na papír, žlutá na plasty a zelená na sklo. Vy to víte a třídíte u vás v domově odpad? Já jsem po této diskusi třídít opravdu začala. Vždycky mě k tomu vedl můj manžel a já jsem protestovala. Ale teď jsem si řekla, že musím pro naše životní prostředí začít něco dělat.

A věděli jste, že v mobilním telefonu jsou součástky z celého světa? Obsahují zlato, stříbro, měď a další suroviny. Proto je velmi důležité mobily recyklovat. A jak recyklace probíhá? Buď se z telefonů získají zpět výše uvedené suroviny, díky tomu chráníme životní prostředí, protože se nemusí z přírody těžit. No anebo se telefony mohou tzv. repasovat. To znamená, že se takový telefon vyčistí, sežene se mu třeba nová klávesnice či mikrofón, nová baterie a telefon se může znovu krásně používat. A právě takové telefony se mi pro vás podařilo získat!

A jak si takový mobil můžete zasloužit? V podstatě jednoduše. Na letním soustředění budeme vždycky vyhodnocovat nejlepší a nejpctivější tým. Takže sbírejte síly, začněte fyzickou trénovat už raději teď, protože ti nejpilnější a nepoctivější z vás mohou v létě získat krásný mobil. Soutěžíme na každém běhu!

Také vyhlašujeme soutěž o nasbírání největšího počtu baterií. Ten DD, který přiveze do Zlenic nejvíce baterií všeho druhu, bude odměněn velmi zajímavou cenou. Opět probíhá soutěž na každém běhu!

Kromě „eko zábavy“ se můžete těšit na další bohatý doprovodný program. Třeba si uděláme takový malý 1/2 maraton a naučíme se běhat štafetu. V projektu nám přibýly také nové kategorie – jednu můžete absolvovat se mnou, je to Zum-ba. A tu druhou s Martinem Ivaneckým pod názvem MTV Dance. A tradiční seznávací večer a táborák vás určitě také nemine. Zkrátka si to zase užijeme :) Moc se na letní soustředění těším. Tak si přejme, ať nám vyjde počasí a brzy na viděnou!

Vaše Hanka Kynychová

Zlatý Amos o nové škole v Open Gate: Stavíme budovu pro stovku nových žáků

Kolejší škola Open Gate prochází jistou změnou. Letos se tu poprvé otevřela základní škola, zatím pouze pro čtvrtáky. V září 2011 budou ukončeny veškeré stavební práce a v našem rozšířeném areálu

se oficiálně otevře nová budova pro desítky nových žáků. Připravil jsem pro vás rozhovor s panem Jiřím Lukou, ředitelem základní školy Open Gate. Mgr. Jiří Luka je zároveň nositelem titulu Zlatý Amos – nejoblíbenější učitel ČR (2004).

Jak jste se dozvěděl o projektu Open Gate? Chtěl jste od začátku dělat ředitele naší nové základky nebo jste měl jiné cíle, např. být vychovatelem?

Protože pocházím ze sousední vesničky, o existenci Open Gate jsem se dozvěděl už při jeho vzniku. Vzpomínám si, jak mi jednou soused řekl: „Hele, je tu ta soukromá škola – Open Gate. Nechtěl bys tam jít učit, když jsi tak dobrý, zapálený a nadšený pedagog?“ Tehdy ještě v tomto areálu neexistovala základka, tak jsem mu odpověděl, že bych zde strašně rád pracoval, ale jelikož jsem kvalifikovaný jako učitel první třídy základní školy, není pro mě v OG místo. No, a když jsem byl před dvěma lety osloven, zda bych do projektu základní školy nenaskočil, velice rád a bez váhání jsem nabídku přijal.

Vykonáváte pouze funkci ředitele?

Ne. Kromě toho, že mám na starost základní školu organizačně a po pedagogické stránce, tak zároveň učím oblast, která nese název „Člověk a jeho svět“. S dětmi každý den mívám speciální blok, který se jmenuje „Ranní oáza“.

Kolik učitelů momentálně učí na základce OG?

V současné době tu se mnou jsou ještě dva učitelé.

Jak se Vám zde líbí?

Já jsem tu nadšen! Nikdy jsem nebyl se svou profesí spokojen jako tady. Mám kolem sebe báječné lidi, ať už to jsou kolegové učitelé nebo studenti nebo mí žáci. Všichni si rozumíme a vzájemně si pomáháme, což je opravdu hezké. Stejně tak, jako se odpoledne těším domů, se zase ráno těším do práce.

Co říkáte na Vaše žáky? Vypadají spokojeně, takže se jim zde zřejmě líbí... Nezlíbí Vás? Jak jim jde učení?

Žáci jsou spokojení. Pracuje se s nimi úžasně! Samozřejmě – problémy se také občas vyskytnou, ale umíme je řešit, a oni je řešit chtějí, takže se s nimi pracuje opravdu výborně. Musím podotknout, že veliké poděkování patří vám (studentům) a vašemu osobnímu příkladu, který jim dáváte. Hodnocení je jinak postavené, než u vás na gymnáziu. Máme slovní hodnocení, v jehož rámci jsou různá kritéria. Děti dosahují hladin. Každé dítě se pohybuje ve své hladině a snaží se postoupit dál. Motto těchto hladin si vymyslely samy děti – „Každý tón zní dokonale.“ Je to motivující. Ta motivace je spíše vnitřní než vnější.

Může se stát, že některý žák přejde po páté třídě ze základky rovnou na Gymnázium Open Gate?

Ano – většina žáků by ráda skládala zkoušky na gymnázium a zůstala v tomto areálu. Jak jsem již řekl, vidí vás tady a jste pro ně dobrou motivací, takže určitě by rádi zůstali.

Mohl byste nám stručně popsat, jaké změny čekají na základní školu Open Gate v příštím roce?

Pevně věříme, že v září bude stát nová budova, která má být spojovacím „krčkem“ propojena s gymnáziem, abychom v klidu přešli z bazénu do školy a abychom se při každé cestě do jídelny nemuseli stále přezouvat a převlékat. Vznik budovy základní školy bude zřejmě tou nejvýraznější změnou. Přijdou noví učitelé. Šest jich bude z České republiky a tři z Velké Británie. Také přijmeme čtveřici učitelů/vychovatelů.

Bude tu okolo stovky nových dětí, od šestiletých po jedenáctileté. Všichni žáci se budou učit od rána až do tří hodin odpoledne, takže to pro ně bude možná trochu náročné, obzvlášť pro prvňáky. Do života OG to zasáhne i tím způsobem, že k sobě budeme muset

být více tolerantní v jídelně, kde toho prostoru moc není. Děti sice budou obědvat dříve, ale přece jen se určitě stane, že se v jídlu budou babrat a potrvá delší dobu, než svou porci spořádají.

Je známa finanční stránka tohoto projektu? Kolik stojí výstavba nové budovy a rozšíření areálu?

Tak určitě se dají někde na internetových stránkách Open Gate nebo třeba u správce areálu sehnat informace ohledně toho, co kolik stojí. Ale popravdě řečeno, já to nevím. Když jednám s architekty, zajímám se spíše o to, kde bude katedra, kde a jaké budou skříně či kam umístíme nástěny. Vše musí funkčně do sebe zapadat. Finanční stránku já naštěstí řešit nemusím.

Stejně jako naše gymnázium i Vaše základka má svůj časopis. Čí to byl nápad, založit jej? Píší do něj převážně děti nebo učitelé?

Náš časopis se jmenuje Klíčenka a založit jej vyplynulo z potřeby a nutnosti informovat rodiče i žáky a studenty. Dát dětem možnost zveřejnit vše, co napíší nebo nakreslí. Chceme, abyste věděli, co se u nás děje, co zažíváme a jaké akce jsme měli či které naopak chystáme. Některé články píší učitelé, ale převážně do Klíčenky přispívají děti.

Je tu nějaká možnost pro studenty navštívit vyučovací hodiny na základce a podívat se, jak vyučování probíhá?

Jste vítáni!!! Domluvíte se a přijďte. Někteří studenti nás již navštěvují. Nechodí se jen dívat, ale také nám pomáhají. Někteří učí, jiní hospitují, tedy sledují práci svých kolegů. Dva ze studentů, Martin a Vanessa ze septimy, mají pro naše děti připravené čtenářské kluby. Další studenti a studentky doučují čtvrtáky češtinu a angličtinu, a za to strašně moc děkujeme! Jak říkám – přijít k nám na hodinu můžete kdykoliv, jste vítáni.

Rozhovor připravil
Franta Berger

PROJEKT SOS18 - stále v plném proudu

Víme už také, **jaké druhy bydlení se nám po odchodu z domova nabízejí** a co jejich využívání obnáší. Abychom si o tom ale jen nepovídali, vydali jsme se také do terénu a navštívili jsme 3 pražské Domy na půli cesty, kde jsme se s nabídkou seznámili „na živo“.

Nezapomněli jsme ani na relaxaci a zábavu. Při velkém tvůrčím workshopu **v rámci našeho nového programu SamARTovka** jsme si pod vedením skutečných a nutno dodat, že nenamýšlených :-)) profíků vyzkoušeli celou řadu netradičních činností, kde si skutečně každý našel to své.

No posuďte sami: Jarro Cossiga a Endrů nás provedli beat-boxovou dílnou, Hugo a Petr bubnickými rytmy, Jéňa Dužda kytarovými akordy a Honza Kaláb aka Cakes aka Onepoint nás učil pomocí sprejů,

šablon a naší fantazie vydekorovat jedinečné židle, na kterých si teď už pohodlně sedíme. S Matějem jsme navrhovali košile, které právě teď hodně frčí a s Kubou

Neprašem zase tvořili velmi originální lampičky. Léto je před námi a s ním i letní pobyt v Krkonoších s týdenní akční hrou. Vyprávět o ní vám budeme až po prázdninách.

Krásné léto všem, vaše SÁMOVKA !

Ani v jarních měsících náš projektový tým nezahálel. Máme za sebou další 2 vydařená setkání, při kterých jsme trénovali celou řadu nových praktických dovedností. Znalost některých z nich využíváme již nyní, v dětském domově, ty další pak na svoji premiéru čekají za jeho branou.

Jistě souhlasíte, že heslo „**Spoluprací dále dojdeš**“, které naše setkání provází, je pravdivé, ale umět se s druhým domluvit, bývá někdy velký oříšek. A tak jsme to zkoušeli na mnoho způsobů při hrách a soutěžích. Výsledky se určitě dostavily a nám se společně pracuje a komunikuje zase o něco lépe.

BYDLENÍ v SÁMOVCE – máme 2 nové byty

Také v sámovkových bytech to prostě žije. Náš Dům na půli cesty má dva zbrusu nové půdní byty a tak zvýšil svou kapacitu již na 16 míst. Otevřeli jsme další startovací byt a nový Satelit. Právě s klientem, který krátce užívá jeden ze Satelitů, přinášíme rozhovor. Ondřík si sám navrhl zařízení svého bytu, podílel se na pořízení nábytku a sám si ho také montoval.

Seznamte se s Ondříkem T., klientem Satelitu

Ondříku, nedávno jste se přestěhoval do Satelitu. Už jste se stihl zabydlet?

Moc se mi tam líbí. Je to klidné místo a zároveň má dobré spojení do centra. Ale hlavně se mi líbí, že jsem si mohl byt zařídit úplně podle sebe. Mohl jsem si sám vybrat nábytek, jaký se mi líbí, a ten si po skončení bydlení v Sámovce můžu vzít dokonce s sebou, už bude můj. :-)
Mohl jsem si vybrat vše, doplňky, barvu stěn...
Jak jste se vlastně dozvěděl o bydlení v Sámovce?

Pravidelně čtu Zámeček, kde se o Sámovce

píše, byl tam rozhovor s klientem. Taký jsem o ní věděl z vyprávění kluků z mého domova, kteří se stali klienty Sámovky.

A jak toto bydlení celkově hodnotíte?

Myslím, že pro děti z dětských domovů je to obrovská pomoc. Baval jsem se o tom s Milošem Nguyenem, se kterým jsem se tu seznámil. Říkal, že měl možnost vidět i jiné DPC a Sámovka že je nejlepší. Je jiná svým přístupem k lidem. Já tu vnímám hlavně plusy, nic negativního mě nenapadá...

Celý rozhovor s Ondříkem najdete na

www.sos18.cz

nadace a organizace

SOUTĚŽ S POHÁDKAMI o pobyt v Praze vrcholí

I letos vyhlásilo Centrum SÁMOVKA soutěž o pobyt v Praze a další hodnotné ceny.

IV. ročník soutěže se nese v pohádkovém duchu slavných příběhů Hanse Christiana Andersena.

Do soutěže se přihlásilo 37 dětských domovů z celé České republiky (celkem 44 soutěžních skupin) a většina z nich vydržela a dostala se až do finále! Všichni odpovídáte moc pěkně a posíláte nám moc hezké příběhy. Děkuje vám!

Vydržte až do finále! Nezapomeňte, že ceny čekají i na týmy na 2. a 3. místě!!!

Chcete umět anglicky? Pomohou Jazyky bez bariér

Jazyky bez bariér

Milé děti, vážení vychovatelé z dětských domovů,

jmenuji se Dáša Rýdlová, ale říkám si DYS-BA-BA, protože mám potíže s dyslexií a jsem ve věku babiček. Celý život jsem měla s učením jazyků velké starosti. Nakonec jsem z této nevýhody udělala výhodu. Vytvářím učební pomůcky pro výuku angličtiny i dalších jazyků. Šest let už si hraji s programem Jazyky bez bariér, který šířím do škol a do rodin. A jsem velmi ráda, že tento program mohu prostřednictvím Nadace Terezy Maxové dětem poslat dětem do dětských domovů a pěstounských rodin v České republice. Zajímá vás, co program umí a jak ho získáte?

Co všechno program umí, vám teď nejlépe ukáže video-průvodce na webových stránkách www.jazyky-bez-barier.cz. Uvidíte zde, že program obsahuje plnič a prohlížeč i knihovnu.

Co program umí

Plnič umožňuje do programu vkládat mluvený a psaný text a obrázky. Můžete si vytvářet vlastní česko-anglické soubory. (Ale třeba i jenom soubory pro češtinu nebo němčinu a podobně). Prohlížeč nabízí speciální metodické hry, které pomáhají učivo „soukat“ do hlaviček. Jednotlivé věty můžete slyšet a vidět a dokonce i osahávat. Jak? Slova a věty se boří a tvoří a boří a píšou, dokonce i barví. A co je důležité? Program nás nikdy nenechá na holičkách. Když něco nevíte, tak vám program napoví, abyste mohli zdárně pokračovat dále.

Ve spolupráci s učiteli a dětmi jsme si připravili už více než 300 souborů, které si můžete stahovat na našich webových stránkách v rubrice webová knihovna. Jsou zde pěkné soubory pro malé školáčky i velké školáky. Ale pozor, naše speciální soubory vám nebudou fungovat jen tak.

Jak vše zařídit – a zdarma?

Nejdříve si z webových stránek www.jazyky-bez-barier.cz stáhnete program Jazyky bez bariér. Tento program je potřeba nainstalovat a zaregistrovat. A kde získáte registrační kód a rady pro instalaci? Dne 9.4.2011 rozeslali e-mai-

lem pracovníci

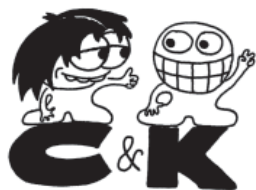
Nadace Terezy Maxové dětem registrační kód i rady pro instalaci do dětských domovů a pěstounských rodin. V případě, že vám registrační kód nedorazil, prosím kontaktujte Nadaci Terezy Maxové dětem – slečnu Petru Zapletalovou na e-mailové adrese: petra.zapletalova@terezamaxovadetem.cz

A co když chtějí používat počítačový program i děti, které připojení k internetu nemají? Napíšte dopis do Nadace Terezy Maxové dětem a my vám pošleme CD-ROM.

Jestli se vám hraní a učení s programem Jazyky bez bariér bude líbit, napište mi o tom na e-mail: dysbaba@jazyky-bez-barier.cz

Vaše DYS-baba

Na hlavičku :)

scénář: Radeczek kreslí: helmuth & radeczek hrají: Cibule a Kebule

Štíre,

při věštbě tvého horoskopu jsem se vykašlal na hvězdy a zjistil jsem ti budoucnost z kouzelného zrcadla. A to zrcadlo vyobrazilo mě, takže tvým osudem jsem asi já Helmut.

Váho,

nauč se poznávat aspoň dvě souhvězdí. O prázdninách přijde chvíle, kdy na znalost hvězd sbalíš svého miláčka!

Střelče,

všechny starosti, které tě trápí, v letním horku vyhnijou.

Blížence,

hvězdy předpovídají, že tvoje léto bude vypadat nějak takto: v rytmu díska, z dálky z blízka, tvoje tělo zdobí džíska a z čela pot ti tryská...

Rybo,

v létě přestaň všechno řídit, přepni na autopilota a relaxuj.

Raku,

to, co hledáš, najdeš o těchto prázdninách.

Berane

začni hubnout a posilovat, aby ti všichni záviděli, až se v létě vyslečeš (do plavek).

Vodnáři,

takové prázdniny, jako tě čekají letos, zažije každý jen jednou za život.

Kozorohu,

během prázdnin si dej pozor na oheň a na pusu.

Býku,

nikdo není svatý a v létě to platí dvojnásob. Hvězdy ti předpovídají, že tohle léto bude stát za hřích!

Lve,

v létě potkáš někoho, s kým se podíváš až do sedmého nebe!

Panno,

podle postavení hvězd v souhvězdích Orla a Lyry je jisté, že nejkrásnější den tohoto roku prožiješ 31. června. Tak si to moc užij!

Mistr Zámecké kuchyně

Kuchařská soutěž pro DD a rodinky pokračuje

Do redakce nám pořád chodí spousta vašich receptů a kuchařských zážitků. Proto jsme se rozhodli soutěž prodloužit až do konce září, abyste nám mohli poslat recepty například i z vašich prázdninových výletů.

Pravidla

- Vytvořte si tým minimálně čtyř kuchařů
- Uvařte jídlo, které máte rádi.
- Udělejte pár fotek z průběhu vaší kuchařské práce.
- Napíšte recept a taky něco o tom, jaké to bylo a jak jste to zvládali. Nezapomeňte na „veselé historky z vaření“.
- Ale hlavně: Všechno, co vytvoříte (tedy kromě toho jídla) posílejte průběžně, nejpozději ale do konce září na e-mail redakce@zamecek.net.

Nejlepší domovy, které postoupí do finále, navštíví redaktoři Zámečku podobně jako hosté v televizní soutěži Prostřeno. A můžete se těšit na „dobré“ ceny!

Hodně štěstí a minimum špinavého nádobí

Veronika

Závěrem

• Někdy musíme dělat věci, co nás nebaví. Já jsem se musel poslední dva týdny učit do školy předmět „světová ekonomie“. Byla to hrozná otrava, ale jedna věc mě na té ekonomii bavila, že vlastně všechny ekonomické teorie od pradávna hledají způsob, jak dosáhnout všeobecného blahobytu.

• Vědátory, kteří si říkají Keynesiánci spočítali úžasnou věc! Pomocí mnoha matematických rovnic a grafů přišli na to, že vedle kapitálu, lidské práce a dalších výrobních faktorů je na světě nejcennější volný čas. „Volný čas je statek nejvzácnější,“ říkají. A přestože je to už stará teorie, tak platí stále víc. Dneska už kolikrát ani neumíme hodit všechno za hlavu a relaxovat...

• Takže až budete o prázdninách jen tak lenořit a nebudete dělat vůbec nic, tak v tu chvíli se pochvalte, protože právě jste dosáhli absolutního blahobytu. A jestli mi nevěříte, tak ekonomové vám to spočítají...

Helmut

Básničky pro Franty i Aničky

*Hurá hurá prima je to
po roce k nám přišlo léto
přes zadek si dáme plavky
holky taky přes bradavky
půjdeme spolu na bazén
lehne se tam na zem
rozprostřeme v stínu dečku
a ze stránek ze Zámečku
budem skládat maličky
papírový lodičky*

Helmut

předposlední

Zámeček podporují

Nadace ČEZ
Nadace Terezy Maxové dětem
Nadační fond manželů Livie
a Václava Klausových
MŠMT ČR
Nadace Educa
Jihočeský kraj
Ústecký kraj
Zlínský kraj
Královesrabský kraj
Kraj Vysočina
Olomoucký kraj
Jihomoravský kraj
Plzeňský kraj
Pardubický kraj

Nadační fond
manželů Livie a Václava Klausových

Zámeček

Vydává Duha Zámeček – Sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a rekreaci za přispění Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Nadace Terezy Maxové dětem a dalších partnerů.

Cena: pro DD zdarma
Adresa redakce: Zámeček – Vladislav Sobol
Střední 6, 736 01 Havířov
Telefon: 725 595 417, 596 884 052
E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktorka: **Veronika Vargová** – 732 367 706
veronika.vargova@zamecek.net

Šéfreportér: **Gracián Svačina** – 739 735 569
gracian.svacina@zamecek.net

Levá ruka: **Ondřej Polák** – Helmut
ondrej.polak@zamecek.net

Pravá ruka: **Ivana Sobolová**
ivana.sobolova@zamecek.net

Grafika: **Dalibor Antonín**
dalibor.antonin@zamecek.net

Redaktoři: **Miloš Nguyen**
milos.nguyen@zamecek.net

Šéfredaktor webu: **Franta Berger**
frantisek.berger@zamecek.net

Šéf redakční rady: **Vladislav Sobol – Flik**
vladislav.sobol@zamecek.net

Poradci: tety a strejdové

Dětská redakce:

Šéfredaktoři: Sandra Pikartová DD Mařtov
sandrapikartova@seznam.cz
František Mikerk DD Mikulov
mikerf@seznam.cz

Redakce		
Jakub Pěkný	DDŠ Býchory	
Lukáš Pěkný	DDŠ Býchory	
Lukáš Kopečný	DD Čeladná	
Jana Machalová	DD Čeladná	
Kristýna Čonková	DD Fulnek	
Klára Zemanová	DD Havířov	
Michal Šebek	DD Hora Sv. Kateřiny	
Kristýna Mikulová	DD Kroměříž	
Denisa Mikulová	DD Kroměříž	
Franta Berger	DD Olomouc	
Dagmar Vaculová	DD Potštejn	
Katka Polášková	DD Tišnov	
Pavel Lukáš	DD Uherský Ostroh	
Lukáš Kotlár	DD Uherský Ostroh	
Petr Šmíd	DD Uherský Ostroh	
Štefan Jozefčák	DD Vizovice	
Jolana Košíková	DD Zábřeh na Moravě	
Lenka Sarkóziiová	DD Zlín	
Anna Marčíková	DD Zlín	
Rajko Balog	DDŠ a VÚ Králíky	

www.zamecek.net